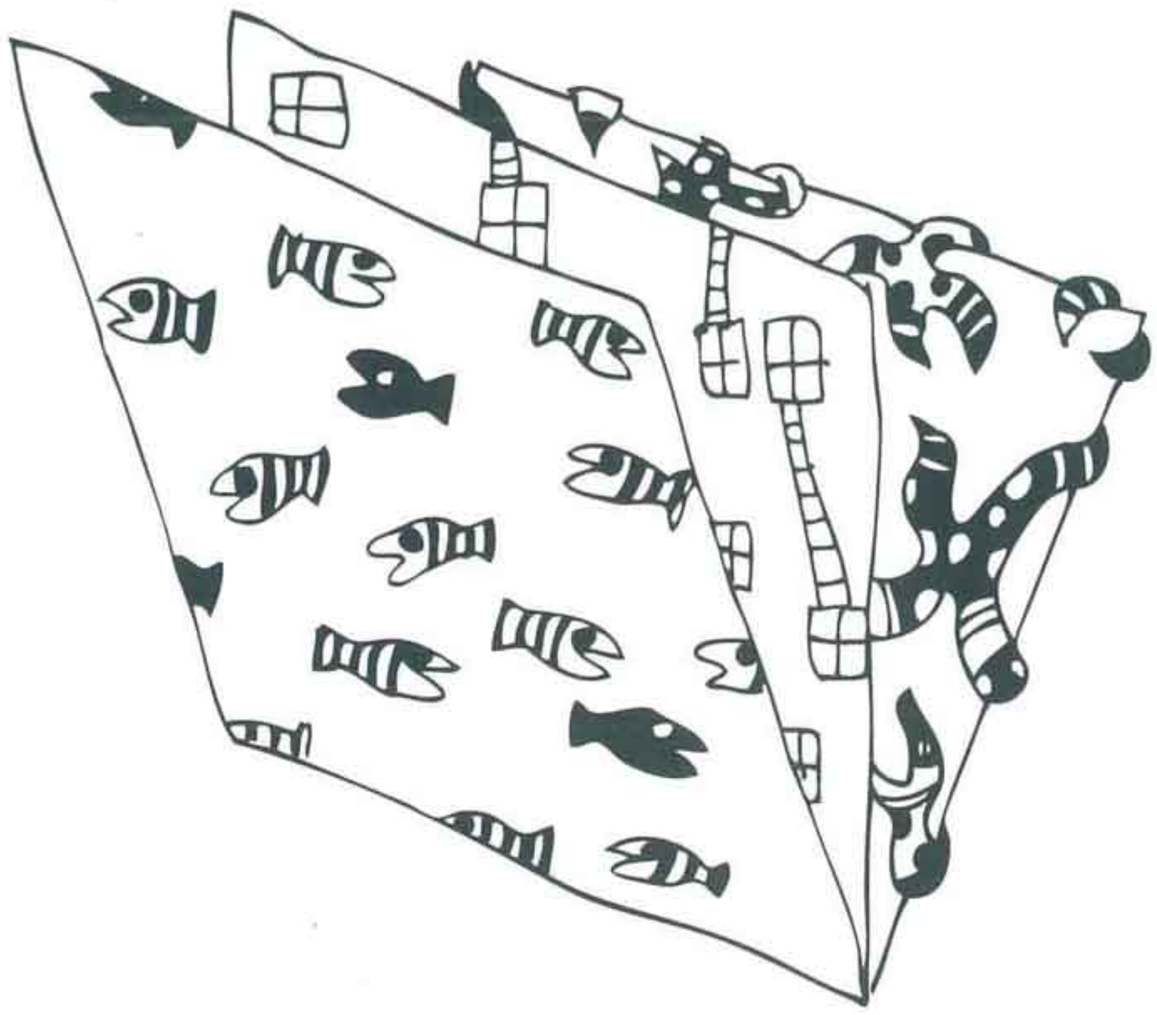
Kauno technologijos universiteto gimnazija

Metų knyga 2006

Kauno technologijos universiteto gimnazija

METŲ KNYGA 2006

NAUJASIS LANKAS

Kaunas 2006

Dailininkė:

Austėja Vaitkūkaitė

Redaktoriai:

Arūnas Daujotis
Audrius Židonis
Eglė Mažulytė
Marija Pluščauskaitė
Vaida Rimeikytė
Rima Lukaševičienė
Rūta Kulikauskaitė

Techniniai redaktoriai:

Jonas Petrauskas
Emilis Prascienius
Vilius Pankauskas
Rimantas Leitanas

Kauno technologijos universiteto gimnazijos

2006 METŲ KNYGA

2006 04 28 8,5 sp. l. Tiražas 200 egz. Užsakymas 6-226.
Leidykla „Naujasis LANKAS".
Spaustuvė „Morkūnas ir Ko", Draugystės 17, LT-51229 Kaunas.

ISSN 1882-2005

TURINYS

Ar gali būti dar geriau? 6

Garbės pakyla **7**

Mindaugas Gedvilas 8
Vidmantas Šaferis 10
Mindaugas Ubartas 12

Abiturientai **15**

4a 17
4SAMPO 22
4c 26

Geriausi iš geriausių **33**

Vasario 16-osios premijos laureatai 34

Mokytojai **43**

KTUG III laidos absolventų stipendija 44
„Europos pažymėjimas“ 48
Metų mokytojai 50

Mes **59**

Donkichotiška kova už tradicijas 60
Paskutinė mokslo metų savaitė 62
Orientacinis 63
Du pasakojimai apie vieną plaukimą į Kapitoniškes 66
Lengvoji atletika 69
Lengvaatlečių startai 70
Nacionalinė moksleivių akademija 72
Debatai 75
Penkiolika minučių šlovės 77
Gimnazijos bendrabutis 78
„Nuliai“ 79
Gimnazijos futbolo lyga 81
Gimnazijos krepšinio lyga 82
Mokytojų diena 84
Gitarų vakarai 86
Laukiniai rinkimai 88
Drama 90
Choras 93
Karnavalas 94
„Sparnai“ 95

Naujųjų metų žygis 97
Absolventai 99
Šimtadienis 100
Licėistų apsilankymas 103

Kūryba **105**

Edita Bendinskaitė, 4a 106
Lauras Dilys, 3IBM 107
Aistė Dumbrytė, 4c 108
Rūta Gajauskaitė, 2a 109
Algis Grigas, 4SAMPO 111
Naglis Jonuška, 10c 113
Ignas Kalpokas, 4SAMPO 114
Indrė Makštelytė, 1b 117
Petras Nutautas, 2b 119
Vaida Rimeikytė, 2a 121
Eglė Tubelytė, 2a 123
Audrius Židonis, 4SAMPO 125
Dovilė Žmuidaitė, 4SAMPO 126

Licėjistų kūryba **129**

Rūta Makutėnaitė, 4c 129
Miglė Anušauskaitė, 3d 130
Rūta Savickaitė, 4c 132
Dimitrijus Babičius 133
Vizitinė kortelė 135

„ELSIS" įmonių grupė

UAB „ELSIS" yra Lietuvos privataus kapitalo įmonė, įkurta 1991 m. vasario 1 d. Nuo to laiko ji išaugo ir tapo viena iš stambiausių IT įmonių šalyje. 2003 m. reorganizavus bendrovės veiklą, buvo sukurta „ELSIS" įmonių grupė.

„ELSIS" įmonių grupę sudaro UAB „ELSIS" ir keturios dukterinės įmonės Lietuvoje: UAB „ELSIS TS" (kompleksiniai sprendimai telefoninių tinklų modernizavimo, pramoninių procesų valdymo, sistemų integravimo srityse), UAB „ELSIS verslo sprendimai" (apskaitos ir verslo valdymo sistemų diegimas), UAB „ELSIS biuro sistemos" (biuro ir kompiuterinės įrangos pardavimai ir priežiūra, duomenų perdavimo tinklų diegimas) ir UAB „ELSIS PRO" (projektavimo ir programavimo paslaugos). Taip pat veikia dvi dukterinės įmonės Rusijoje: OAO „ELSIS-Kaliningrad" ir ZAO „ELSIS-SPb" (Sankt Peterburgas).

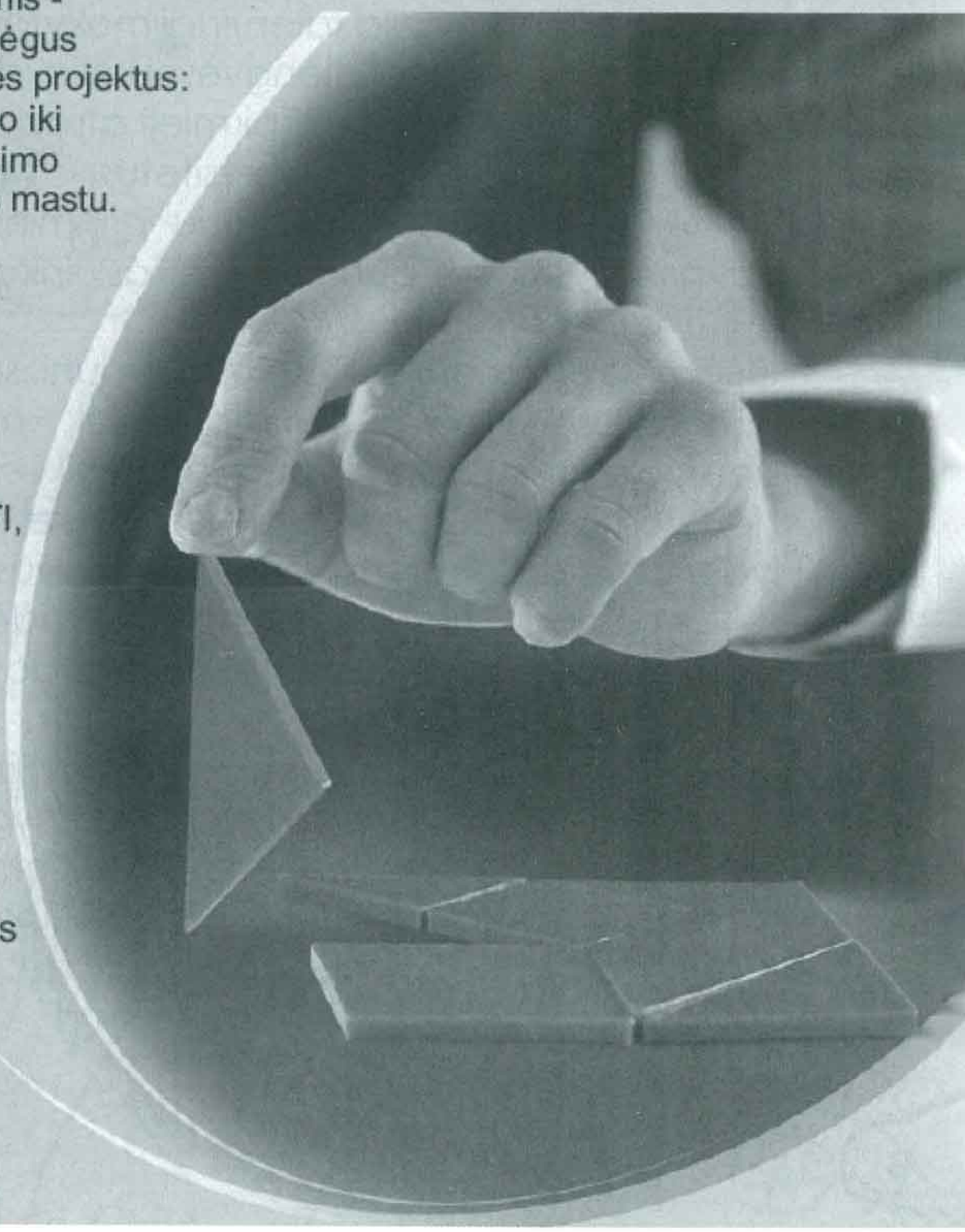
Šiuo metu įmonių grupėje didžiuosiuose Lietuvos miestuose dirba daugiau nei 250 žmonių. UAB „ELSIS" strateginės veiklos kryptys - elektroninės sistemos, informacinės ir telekomunikacinės technologijos.

Bendrovė realizuoja integruotus kompleksinius sprendimus - pradedant projekto paruošimu ir baigiant jo įdiegimu (naudojant tiek savo, tiek partnerių sukurtus produktus) bei įdiegtos įrangos priežiūra. Įmonės intelektinis - gamybinis potencialas pajėgus įgyvendinti įvairios apimties projektus: nuo biuro sistemų įrengimo iki informacinių sistemų įdiegimo regiono ar visos valstybės mastu.

Įmonėje įdiegta ir veikia kokybės valdymo sistema pagal EN ISO 9001:2000 reikalavimus (sertifikatas Nr.151009552).

Mūsų moto - SUPRASTI kliento poreikius IR VEIKTI, tai yra pasiūlyti klientui sprendimą, atitinkantį visus jo reikalavimus.

SUPRASTI IR VEIKTI

„ELSIS" įmonių grupės centrinis biuras
Baltupio g. 14, LT-08303 Vilnius
Tel.: (+370 5) 268 81 88
Faks.: (+370 5) 268 81 99
El.paštas: info@elsis.lt
http://www.elsis.lt

AR GALI BŪTI DAR GERIAU?

Gimnazijos direktorius Bronislovas Burgis

Pesimistinis variantas. Ne. Jau niekada nebūsime tokie jauni, kaip tada, 1989 metais, kai kūrėme šią mokyklą. Jau niekada nebesugrįš į gimnaziją talentingi mokytojai, kuriems kapitalizmas pasiūlė gardesnį kąsnį, lengvesnį kelią, didesnę garbę. Nebus tų šaunuolių kolumbų, kurie pirmieji atrado kelius į JAV, Japonijos, Vokietijos, Anglijos universitetus. Nebeužtvenksi idiotiškai biurokratinio srauto, su ilgesiu prisiminsi laikus, kai direktorius buvo ir ūkvedys, ir buhalteris, ir kasininkas.

Optimistinis variantas. Taip. Ateis jauni, sovietmečio nesugadinti gimnazijos vadovai ir mokytojai, mokys nepriklausomoje Lietuvoje gimusius ir užaugusius vaikus. Gimnazija taps ne tik Lietuvos, bet ir Europos mokyklų lydere. Verslo, mokslo, vadybos lyderiai vis dosniau atsilygins savo buvusiai gimnazijai, pasidalys su ja pirmūnų garbe. Gimnazija pradės mokyti savo buvusių gimnazistų vaikus – jie nepadarys gėdos tėvų mokyklai!

Realistinis variantas. Bus visaip. Paskaitykite šią knygą, paskaitykite ankstesnių metų gimnazijos „Metų knygas“ (kažkada tai buvo almanachai...) ir pamatysite, kad kiekviena karta yra ir graži, ir keista, ir panaši, ir kitokia. Pasidžiaukime, kad ši knyga, kaip ir ankstesnės, pakartoja garsiąją frazę: „O, stabtelėk, akimirka žavinga!“

Garbės pakyla

Mindaugas Gedvilas

Pareigos, išsilavinimas, darbovietės, moksliniai vardai ir laipsniai, leidiniai, pasiekimai, apdovanojimai:

1993 metais baigiau KTUG.
1997 metais įgijau vadybos bakalauro laipsnį Kauno technologijos universitete.
1999 metais įgijau vadybos magistro laipsnį KTU tarptautinės vadybos srityje.

AB „Malsena“	generalinis direktorius, valdybos narys	2003 m. – dabar
UAB „Amber Pasta“	direktorius	2005 m. – dabar
AB „Lifosa“	finansų direktorius	1998 – 2003 m.
„Eurochem“	finansų direktoriaus pav.	2003 m.
UAB „Transfosa“	valdybos narys	1999 – 2003 m.
UAB „C-gates“	finansų direktorius	1997 – 1998 m.
UAB „Arthur Andersen“	auditorius/konsultantas	1995 – 1997 m.
UAB „Furnitūra marketingas“	finansų analitikas	1993 – 1995 m.

Esu Baltijos malūnininkų asociacijos prezidentas ir Europos malūninkų asociacijos narys, Lietuvos grūdų perdirbėjų asociacijos prezidiumo narys.

Pasiekimai:

Dar mokydamasis KTUG, buvau Lietuvos Kyokushin Karate čempionato antros ir trečios vietos laimėtojas jaunių kategorijoje.

Gimnazijos 11-oje klasėje, dar Lietuvai tik svajojant apie ES, man teko pabūti Lietuvos delegacijos pirmininku Europos jaunimo parlamente.

Ar esate vedęs, jei taip, parašykite šeimos narių vardus ir amžių.

Esu nevedęs.

Kurie mokslo dalykai Jums Gimnazijoje labiausiai patiko ir kurie nepatiko? Kodėl?

Labiausiai gimnazijoje patiko fizika, chemija, ekonomika. Labai nepatikusių nebuvo..., bent jau nepamenu. Net ir nemėgstamas dalykas – lietuvių kalba – buvo įdomus tikriausiai dėl dėstytojų ir dėl tuo metu gimnazijoje propaguotos „laisvos minties atmosferos".

Ką patartumėte dabartiniams gimnazistams?

Būti nestandartiniais, šiek tiek maištautojais, šiek tiek avantiūristais ir, svarbiausia, netrafaretiškais... Domėkitės absoliučiai viskuo – nuo muzikos iki mechanikos.

Kokios yra Jūsų sėkmių ir nesėkmių priežastys?

Tikriausiai begalinis užsidegimas/aistra tam, ką aš darau. Tai gali būti tiek sėkmių, tiek nesėkmių priežastis... – užsidegimas ne visada yra blaiviai pasvertas, o tai gali būti klaidinga, tačiau be užsidegimo ir rizikos/sveiko avantiūrizmo iš viso nieko nebus. Taip pat, norint kažko pasiekti profesinėje karjeroje, tiesiog būtina į savo darbą įdėti dalelę širdies. Taip pat manau, kad būtina šalia savęs turėti žmogų, kuris ne tik palaikytų, papildytų tavo gyvenimo viziją, bet ir kartu aistringai darytų viską, kad ta bendra vizija būtų įgyvendinta.

Su kuriais buvusiais gimnazistais ir kaip palaikote ryšius? Kas, Jūsų manymu, iš buvusių gimnazistų jau pagavo laimės paukštę darbe arba šeimoje?

Gaila, tačiau su buvusiais gimnazistais nelabai palaikau ryšių. Na, gal šiek tiek su Artūru Pyliponiu, kuris buvo mano kolega „Arthur Andersen" kompanijoje ir ten iki šiol dirba.

VIDMANTAS ŠAFERIS

Pareigos, išsilavinimas, darbovietės, moksliniai vardai ir laipsniai, leidiniai, pasiekimai, apdovanojimai:

Baigiau Stokholmo aukštąją ekonomikos mokyklą Rygoje, ekonomikos ir verslo administravimo bakalauro studijas.

Nuo 2003 m. dirbu „Hansabanke" ekonominių tyrimų bei investicijų vertinimo srityje, dabartinės pareigos – Ekonominės analizės skyriaus vadovas.

Ar esate vedęs, jei taip, parašykite šeimos narių vardus ir amžių.

Nevedęs.

Kurie mokslo dalykai Jums Gimnazijoje labiausiai patiko ir kurie nepatiko? Kodėl?

Mane nuo mažens labiausiai traukė gamtos ir tikslieji mokslai, o visa kita išmokti tiesiog nebuvo sunku. Vis tik gimnazijoje žavėjausi tomis pamokomis ir tais mokytojais, kurie siekė mus išmokyti daugiau, nei kad kartais norėjom, ir tuo kėlė savotišką iššūkį viskuo domėtis. Tiesiog negaliu nepaminėti Romo Markausko matematikos, Reginos Sazanskienės etikos, a.a. Viktorijos Vilkauskaitės geografijos pamokų. Negerų dalykų įstrigo gal tik vienas – taip ir nesupratau, kodėl per trejus mokslo metus neteko atlikti nė vieno chemijos laboratorinio darbo, kas būtų buvę labai įdomu ir naudinga. Jeigu tai tik finansinės problemos, reiktų rasti būdą jas išspręsti. Nors apskritai Gimnazijoje visi mokytojai buvo puikūs – ačiū Jums!

Ką patartumėte dabartiniams gimnazistams?

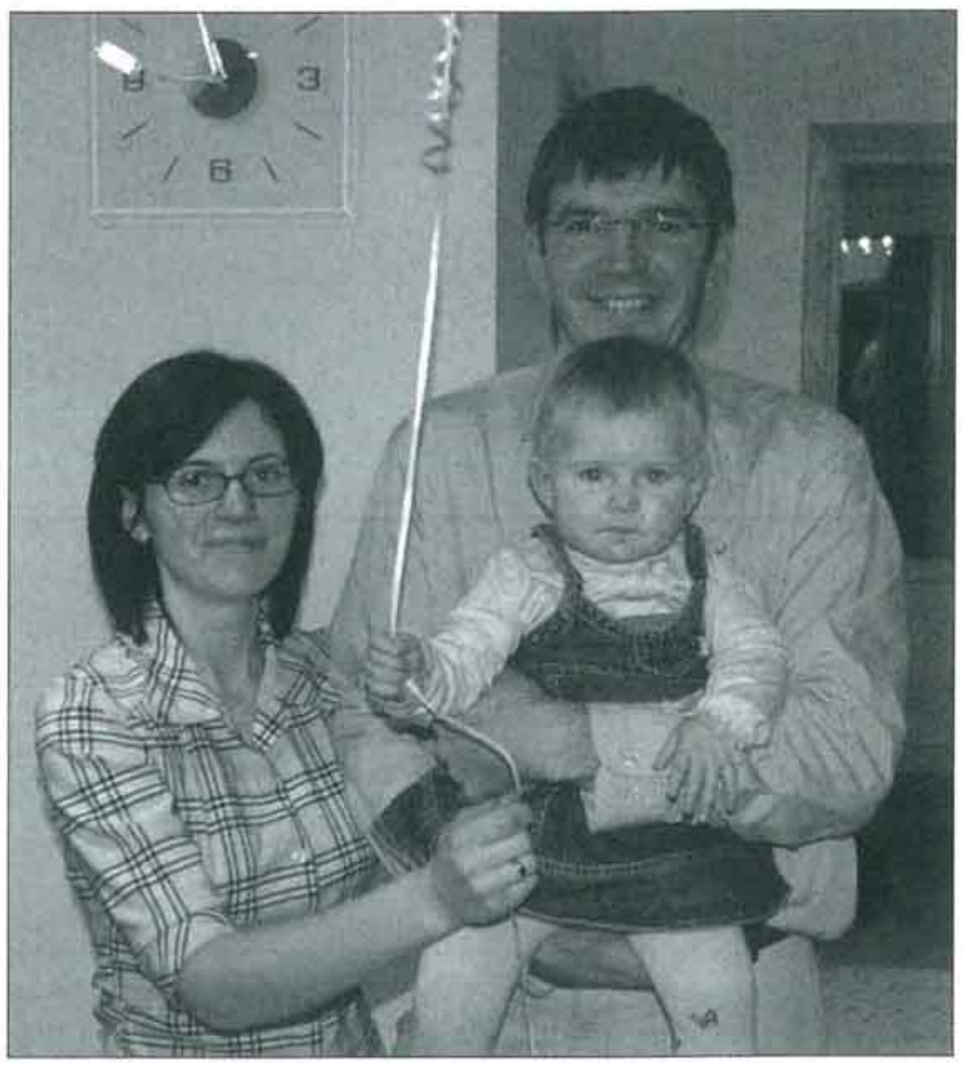
Kiek matau dabartinę aukštojo mokslo situaciją Lietuvoje, mano patarimas būtų siekti studijuoti geruose užsienio universitetuose, o po to grįžti į Lietuvą gyventi ir dirbti. Tai geriau, nei studijuoti Lietuvoje ir po to važiuoti dirbti į užsienį...

Kokios yra Jūsų sėkmių ir nesėkmių priežastys?

Gimnazijoje mums matematiką dėstęs doc. R.Markauskas sakydavo, kad 99 procentus sėkmės sudaro darbas ir tik 1 procentą – talentas. Man gyvenime sekasi; bet jei kas nepavykdavo, tai tikrai ne dėl to vieno procento.

Su kuriais buvusiais gimnazistais ir kaip palaikote ryšius? Kas, Jūsų manymu, iš buvusių gimnazistų jau pagavo laimės paukštę darbe arba šeimoje?

Praėjus porai metų po gimnazijos baigimo susikūrėme klasės grupę *groups.yahoo.com*, ir su jos pagalba iki šiol bent minimaliai susižinom vieni apie kitus. Iš klasės draugų reguliariai matausi su Mantu Šidlausku, Indre Samėnaite, Tomu Kučinsku (pas kurį vis susirenkame pagroti gitaromis), Daiva Tomkute, Algirdu Juškevičium, Marium Terskovu, iš paralelinių klasių – Jolita Janušauskaite, Kristina Vybornaite, Martynu Vasiliausku, Martynu Visocku, Kęstučiu Jankausku. Pasitaiko kartu ir gimtadienius, ir kitas šventes švęsti, ir į teatrą nueiti, ir net atostogauti prie ežerų ar kalnuose. Beje, visa 9-oji KTUG laida kasmet vieną vasaros savaitgalį organizuojamės iškylą į gamtą su palapinėmis ir tradicine naktinio orientacinio rungtimi. Manau, kad ne vienas iš gimnazijoje įgytų draugų išliks visam gyvenimui ir dar daugiau liks pažįstamų, su kuriais visada malonu susitikti. O laimės paukštę pirmasis pagavo Tomas, kurio sūnus Edvinas po gerų dešimties metų galės jau stoti į Gimnaziją.

MINDAUGAS UBARTAS

Pareigos, išsilavinimas, darbovietės, moksliniai vardai ir laipsniai, leidiniai, pasiekimai, apdovanojimai:

KTUG baigiau 1996 metais.

Studijų laikais teko būti studentų atstovybės nariu, nevyriausybinės organizacijos pirmininku.

Be to, buvo dar visokių užsiėmimų: darbas fermoje Didžiojoje Britanijoje, restorane, viešbutyje JAV.

2005 m. - dabar – UAB „Tele2“ Prekybos departamento direktorius.
2004 m. – nuosavo verslo kūrimas.
2002 - 2004 m. – UAB „Bitė GSM“ Verslo klientų departamento Vilniaus regiono vadovas.
2000 - 2002 m. – AB „Lietuvos telekomas“ Vilniaus regiono Paslaugų pardavimo smulkiam verslui skyriaus vadovas.
1999 - 2000 m. – UAB „Kauno Svoris“ vadybininkas.

Ar esate vedęs, jei taip, parašykite šeimos narių vardus ir amžių.

Vedęs.
Žmona Agnė Ubartienė (ex Stasevičiūtė, ex gimnazistė ☺ V laidos)
Dukrytė Ugnė Ubartaitė (nepilnametė 2004 m. laidos ☺)

Kurie mokslo dalykai Jums Gimnazijoje labiausiai patiko ir kurie nepatiko? Kodėl?

Aš visiems sakau, kad gimnaziją baigiau be devynetų☺ buvo tik dešimtukai ir du aštuntukai iš lietuvių ir anglų. Analitiniu mąstymu nesiskundžiu, tad tikslieji mokslai nebuvo problema,

sunkiausių matematinių uždavinių sprendimus kartais susapnuodavau miegodamas. Kartais nervindavau mokytojus sakydamas, kad su visokiausiais logaritmais mano senelės kiaulių tvarte nesuskaičiuosit ☺.

Ką patartumėte dabartiniams gimnazistams?

Neatsipalaiduokit, kai lengva, nepanikuokit, kai sunku. Žinokit, ko norit, ir to tikslingai siekit. Nepaslyskit, kai baigsit gimnaziją, jos baigimas neužtikrina universiteto baigimo, gimnazijos baigimas, kaip ir universiteto baigimas, neužtikrina gero gyvenimo, visko reikia siekti.

Kokios yra Jūsų sėkmių ir nesėkmių priežastys?

Nežinau, kas pasakė ar parašė, bet aš vadovaujuos tokiomis pagrindinėmis taisyklėmis:

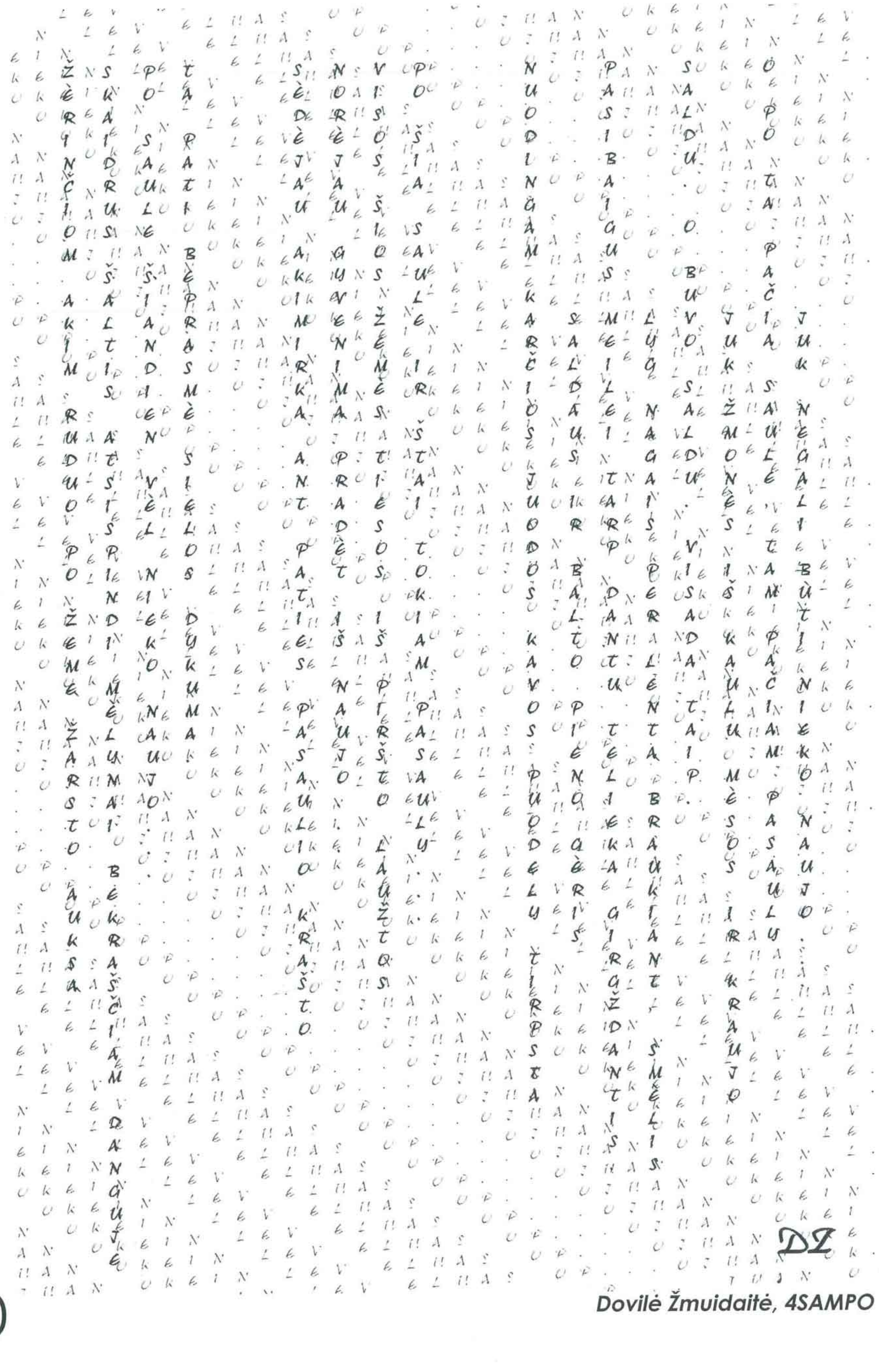
a) Siek neįmanomo ir pasieksi maksimumą.

b) Juokis ir gyvenimas juoksis su tavimi, verk ir subjaurosi savo veidą.

Su kuriais buvusiais gimnazistais ir kaip palaikote ryšius? Kas, Jūsų manymu, iš buvusių gimnazistų jau pagavo laimės paukštę darbe arba šeimoje?

Iš klasės draugų pabendraujam gal ne su visais, gal ne taip dažnai, kaip norėtųsi ar reikėtų. Artimai bendraujam su tais kolegomis, su kurias gyvenom bendrabutyje ☺. Kiek pastebėjom, tai susiėjimuose susirenka apie 10 galvų, mūsų „barakinių“ ir jiems prijaučiančių ☺. Reikia mokėti džiaugtis gyvenimu – patys kvėpuojam, patys vaikštom, patys galim savimi pasirūpinti, tai yra laimės paukštė. Dar vienas posakis, kuriuo vadovaujuosi yra toks: svarbu, kad sveikatos būtų, pinigus uždirbti galima.

Dovilė Žmuidaitė, 4SAMPO

Abiturientai

Rima Lukaševičienė, 4a klasės auklėtoja

Išleisdama 4-ąją gimnazistų laidą, sakiau, kad mokytojo gyvenime tik vieną kartą gali nusišypsoti tokia laimė – sutikti savo vaikus. Dėkui Dievui, kad neapsaugojo nuo šitos laimės ir kitus kartus... Pagaliau aš sutikau jus, savo klasę. Azartas krepšinio ir futbolo aikštelėse, beprotiški naktiniai žygiai, profesionalūs ir originalūs šokiai, „moksliukų" susikaupimas ir rimtis, erudicija – argi tai ne pats Gyvenimas? Kartu, draugiškai, norėčiau tikėti, dar ne vienus metus. Bet didžiausia dovana – jūsų tikrumas ir natūralumas. Likite savimi...

Violeta Židonytė , 4SAMPO klasės auklėtoja

Gyvenimas – kaip plaukimas baidarėmis Ūlos upe. Sunkus ir žavus. Vingiuotas – beveik niekad neteka lygia, ramia vaga. Sraunus – nori nenori – nelaukia, neša tave kaip skiedrelę, vos suspėji (kartais ir nesuspėji) savo laivelį vairuoti taip, kaip norėtųsi, kaip reikia. Netikėtas – niekad nežinai, kas bus už upės vingio. Akmenuotas – nebūsi atidus ir atsargus – nežinia iš kur atsiradęs akmuo palįs po tavo baidare – ir tu jau lediniam vandeny. Išsikapanosi. Bet paskui teks ilgai tirtėti iš šalčio ir, susikūrus laužą, džiovintis. Tam sugaiši nemažai laiko. Nors prie laužo sėdėti – gera...

Nepamirškite, gyvenimas dar ir labai, kvapą gniaužiančiai gražus – kaip Ūla – gėlėm nusėti krantai, smėlėti, apaugę gūdžiais miškais skardžiai... Ir – neįtikėtinai žydras dangus virš jų. Kartais, jei ūkanota ir visą dieną lyja, jei esi kiaurai peršlapęs ir pavargęs, suėstas uodų – tai sunku pastebėti. Bet – nepamirškite – kas bebūtų, kas benutiktų jums gyvenime – virš pačių juodžiausių debesų vis tiek visuomet šviečia saulė. Visuomet.

Geros jums kelionės per gyvenimą.

Deima Grevienė, 4c auklėtoja

Tie gražūs paukščiai – tai naujas pasaulis, gražus, viliojantis ir nepasiekiamas, todėl nešantis skausmą, bet kartu kaupiantis jėgas, žadinantis viltį. Tai budimas neaiškaus, slypinčio prigimtyje. Svarbu, kas bebūtų, lemtingą akimirką rinktis viliojantį, nepažįstamą pasaulį. Kas bebūtų! Tas veržimasis link to, kas gražu, didinga, kur kviečia prigimtis, padeda nugalėti baimę ir ryžtis žingsniui, kuris parodo, kas tu esi.

Štai ir mes, 4a klasė, su

nuostabiąja bei šauniuoju

RIMA LUKAŠEVIČIENE

priešaky. Jau nuo pirmos minutės

GEDIMINU KIVERIU

esame labai

, o savo

norėtume užkrėsti

JOVITA BORISEVIČIŪTĖ

ir kitus, ypač kai kam nors būna labai .

IGORIS SOLOVJOVAS

Pamokų metu mes intensyviai matematiką.

DARIUS SABAS

Šiam mokslui retas iš mūsų gali atsispirti.

ANDRIUS SENULIS

tiesiog privalo būti mūsų krepšiuose. Taip pat mes mėgstame

VILMA DRŪLYTĖ

ir neužmirštame .

GEDIMINAS RAMONAS

Pamokų metu dirbame rimtai kaip , dūkstam

RŪTA BARANAUSKAITĖ

kaip . Rūpinamės sveikata, todėl nepamirštame

GEDIMINAS KIVERIS

pamankštinti . Kartais, jei būname labai

MINDAUGAS ČESONIS

pavargę, leidžiame sau ir , o pailsėję ir

AISTIS VAITIEKAITIS

 , mes vėl kimbame į darbą. Pertraukas

ALBERTAS DRŪLIA

leidžiam šiltai ir skaniai .

VAIDA BUKAUSKAITĖ

VYGANTAS NOMEIKA

Pirmojo aukšto fojė esantis stalelis labai tinka apsimetinėti,

kad esi . Retkarčiais pasimėgaujame

EDITA BENDINSKAITĖ

 . Galime didžiuotis ne tik mokslo pasiekimais, bet

VIKTORIJA GAILIŪTĖ

ir originalumu . Puikių rezultatų esame

JONAS ŠUKYS

GEDIMINAS ŠIMAITIS

pasiekę , o ypač . Esame

MYKOLAS MANKEVIČIUS

gavę apdovanojimų ir tarptautiniuose projektuose:

GINTARĖ NAINAITĖ

Aktyviai dalyvaujame gimnazijos renginiuose, pavyzdžiui, . Vasaros atostogas mėgstame leisti

MYKOLAS MANKEVIČIUS

GEDIMINAS

RAMONAS

laisvai ir smagiai ,

VILIUS KALVAITIS

VILMA DRŪLYTĖ

GINTĖ RAMANAUSKAITĖ

ANTANAS

STAŠKEVIČIUS

o tradicinėje kelionėje į Kapitoniškes

mus lydi akiniuotas . Šiltas oras ir saulytė mus

VILIUS KALVAITIS

skatina dar plačiau , o kai kurie iš mūsų

AIVARAS STATKEVIČIUS AIVARAS JAKUBAUSKAS

nusprendžia ir . Vakarėjant mėgstame

GEDIMINAS KIVERIS

ir pasigrožėti . Smagiausių

EGLĖ MAŽULYTĖ

akimirkų neužmirštame . Ir dar: vos nepamiršom

TADAS VALUTIS

mūsų mielosios mažosios .

AUGUSTĖ

Štai ir mes bei mūsų linksmybės. Iki!

SALDAINIS

1. **Martynas Šmitas**

Prieš 4 metus dislokavęs savo bazę galiniame suole ir apstatęs ją neįveikiamais mūrais (Mindaugu), tyliai kūrė karo strategiją...

2. **Donatas Nemūra**

Ilgainiui jau ir „Nike" nebe „Nike". Ir tyla net spengia. Netikėtai pasaulinę „kedasų" rinką užplūdo stulbinanti naujiena: ekskliuzyviniai DONC sportiniai bateliai „Eik taip, kaip kala ritmas".

3. **Regimantas Simuntis**

Savo grožiu ir gėriu kasdien džiugino Mindaugą. O Michaeliui Schumacheriui į būsimo stomatologo kėdę jau geriau net nesėsti...

4. **Ignas Kalpokas**

Ne kiekvienas gali pasigirti knyga dvyliktoje klasėje. Negali ir Ignas... Bet būtinai pasigirs pirmame kurse (Kunigų seminarija, baigiamasis darbas apie pegasų padėtį katalikiškoje visuomenėje). Ori laikysena, rašytojo šukuosena ir kartais stebinantys gruboki pokštai.

5. **Vilma Blėkaitytė**

Klasėje 18 bernų, o to šauniojo Vilma nesurado. Vieną dieną pro grotuotus antrojo aukšto langus į jos širdį prasiskverbė šviesus šilumos spindulėlis. Geroji Vilmos savybė – kuklumas. Jos niekada nebus per daug.

6. **Karolis Medelis**

Nors plaukė ir kilnojo svarmenis, taip ir liko liaunas medelis. Ateityje su suolo draugu įsteigs kooperatyvą „Išmušo dantį? Statykis naują pas Karką ir Regį ir gausi juoko dozę nemokamai!".

7. **Arūnas Jančiauskas**

Tobulai įvaldė mintino skaičiavimo, skaitymo bei rašymo techniką. O trečioje klasėje staiga užsiplieskusi meilė aukščiausios klasės ristūnams taip pat, deja, netikėtai ir užgeso.

1. **Paulius Andriuškevičius**
Myli gėles. Ypač Ramunes. Piešia Herodotą.
2. **Karolis Narkevičius**
Jaunasis kino genijus, kurio užsidegimo neatšaldo ne tik neigiamas filmo biudžetas, bet ir faktas, kad filmą reikia pabaigti. Jam kyla klausimų, kurių vienas – pakeis pasaulį.
3. **Kristina Mickutė**
Absoliutė. Klausoje ir animaciniuose filmukuose, ir kalbose, ir gimnazijoje. Tipiška Šilainių mergaitė, griežianti smuikeliu, ketvirtoje klasėje virto Don Felder'iu. Miega su „knopke" ir sapnuoja hematogenus. Sie ist hübsch.

4. **Kęstutis Jorudas**
Ratuotas riteris, kuris po trijų mėnesių Anglijoje parsivežė didelį žodžių bagažą: aparat, automobil, garaž.
5. **Vytas Savickas**
Koks stotas, tokios ir ambicijos. Didelės. Ryžtas begalinis, nesvarbu, ar kalbame apie stojimą į universitetą, ar apie vairuotojo pažymėjimo gavimą.
6. **Mindaugas Pekarskas**
Žmogus, geriausiai žinantis, kas yra gėris ir grožis: BMX, antrasis pasaulinis karas (SSRS), bet kas, kas skraido, Regisliukas ir, žinoma, Šmitalas... „Jūs labai geeeras!".
7. **Laurynas Bareiša**
Ką juokingo jis yra padaręs, išskyrus tai, kad gyvena? Kartais šnekasi su kosmosu.

1. **Algis Grigas**

Lėtai, bet užtikrintai ketverius metus didžiai stebino klasės draugus absoliučiai neįtikėtinamomis, bet akivaizdžiomis stiliaus permainomis. Beje, FAQ dabar iššifruojami kaip Famous Algis Questions.

2. **Vilius Pankauskas**

Seniausiai (smagiausiai) bendrabutyje gyvenantis gimnazistas tarp penkioliktos laidos. Ateityje kurs rytinį sekmadienio TV šou : „Be practical with Vilius". Jame išgirsime, kaip optiškai padidinti kambario erdvę, kuriuo kampu fotografuoti balionus ir iš kur parsisiųsti filmo subtitrus.

3. **V. Židonytė**

4. **Rytis Slatkevičius**

Misteris FV. Tik jo dėka „Sampo" klasės interneto svetainė buvo kaip niekad švari nuo visokiausių kyberšiukšlių ir 3Dtarakonų.

5. **Gabija Bičkauskaitė**

Ji gyvena toliausiai iš kasdien važinėjančių į gimnaziją, todėl greitai pirks bumerį. Žinoma, jei pasieks kojom pedalus. Kai viską susitvarkys, važinės į futbolo treniruotes žiūrėti, kaip žaidžia įvairūs verslininkai. Laisvalaikiu užsiima „Round-Up" pratimais. „More than words", - skamba iš jos lūpų.

6. **Daugirdas Kuprionis**

Vardas pasako daugiau, negu reikia. Netgi ir tai, jog matematinių pergalių troškimas puikiai dera su antgamtiška trauka dar nusnūsti. Rašo tik tušinukais, nes jie niekada nesibaigia.

7. **Gytis Jankevičius**

Klasės aidas. Kai jo nėra, klasėje ūžauja prerijų vėjai ir ritinėjasi sudžiūvusios žolės kupstai. Tačiau esant reikalui Zoro špaga visada atverčia reikiamą biologijos arba chemijos vadovėlio puslapį.

1. **Dovilė Žmuidaitė**

Aistringa medžioklės be varžovių gerbėja. Vos tik išaušus naujam Rugsėjo 1-osios KTUG rytui, Dovilė pasitelkdavo visą arsenalą įvairiausių šaudymo ir gaudymo gudrybių ir išeidavo į „trasą".

2. **Audrius Židonis**

Absoliuti valdžia. Tiek KTUG prezidentūroje, tiek prie puodo žygyje, tiek prie antros serijos „VW Golf" vairo.

3. **Austė Juronytė**

„Šventas naivumėli!" – pasakytum. O Austė suskeltų tokią teoriją, kad antakių eitum į ketvirtą aukštą pasiimti.

4. **Ingrida Stankutė**

Likimo ironija: aukoja savo gyvybinius išteklius laikydama valstybinį biologijos egzaminą, kad stotų į amžiną mūšį už ligonių, nuskriaustų kačiukų ir šuniukų laimę ir gerovę.

5. **Monika Mališauskaitė**

Kukli, vengianti viešumos, pilka klasės pelytė, šmirinėjanti, kur reikia ir NEREIKIA. Šypsena nuo ausies iki ausies. Tos pačios.

6. **Giedrė Čėsnaitė**

Pirmąkart ją pamatę pagalvojome, jog ji – valiūkiška, jauki blondinė. Labiau suklysti negalėjome... Mato toli, žino daug ir keikiasi scenoje.

Aistė Dumbrytė

Debatų čempionė. Potenciali karjeristė. Visur visur gabi. Pasauli, saugokis – sidabrinė ledi ateina!
Prognozė: būsimoji Lietuvos prezidentė arba būsima indigo vaiko motina.

Vaidotas Lašas

Daugialypė asmenybė: trokšta dėmesio, bet kai jo gauna – susigėsta, verslus, bet pinigų neuždirba, plepleplepleputis – tiesiog gazas, ne stabdis. Moto: neapsiribokim!
Prognozė: pamaina Biliui Geicui.

Eglė Sokolovaitė

Amžinai jaunatviška ir veržli. Matematika jai kelia juoką. Užaugus turės kačių veisyklą.
Prognozė: šalia jaunų širdžių.

Justina Alesiūtė

Joje tvyro ramybė ir harmonija. Per skrandį į vyro širdį (mišrainėlė, che =]). Palaimintas jos būsimas vyras...
Prognozė: snieguolė, kurios pasaka dar nesibaigė.

Andrius Leonidovas

Komunikabilus, taip sakant, „flexible“. Komplimentų nestokojantis. Jei bėda, kreipkitės į Andrių. Valdžia, turtas – tikslas pateisina priemones.
Prognozė: laisvo oro pardavėjas arba vedybų planuotojas.

Barbora Bernotaitė

Pasaulis kitu kampu. Meniška siela. Stilius. Gera nuotaika. Užkrečiantis juokas. Siurprizas. Neformatas. Tobula vaikinų kompanionė.
Prognozė: cekų sielos geiša.

Erika Sabaliauskaitė

Elegantiška. Arbatos ir sausainių fėja. Pasiryžusi išklausyti ir patarti. Klasės stipriosios lyties globėja. Visi žino, kad ji žino, bet niekas nežino, KĄ ji žino.
Prognozė: Renata Smailytė.

Nerijus Bitinas

Tylus, bet taiklus. Istorijos nesuklastosi, nes Nerijus ir taip jau viską žino.
Prognozė: sėlinantis tigras, bet nepuolantis drakonas.

Justė Abramovaitė

Labai komunikabili. Saulės spindulėlis. Jos ginklas – šypsena, todėl visus trejus metus nebuvo viena...
Prognozė: klubų asė.

Arūnas Daujotis

Pirmokių svajonių jaunikis. Šoumeno juokas. Visad kupinas idėjų. Visų galų meistras. Very Important Person (gimnazijos ex biurokratas).
Prognozė: Mikutavičiaus ir Zuoko sintezė.

Vytis Banaitis

Vaikinas „prie bajerio“ ir dar pasaulio čempionas. Linksmai stumdantis šachmatus ir sukiojantis kubiką rubiką.
Prognozė: „Beautiful mind“.

Emilis Prascienius

Nepakartojamas. Niekada nepakartojamas. Tas, kurio juoko neįmanoma nepastebėti. Tas, kurio nenorėtumėte sutikti kelyje. Tik šis iš Bačkonių!
Prognozė: nesuprastas išprotėjęs profesorius su atimtu vairuotojo pažymėjimu.

Gytis Ulonas

Vyras rimtas, nesugadintas. Su teisėm. Pasportuoja. Turi griežtą savo vertybių sistemą. Dar kažką slepia...
Prognozė: atsiskleis ;]

Monika Garnytė

Tobulai sutaria su informatikais. Mobili dama, „mobiliako“ pavergta. Aukšti kulniukai. Atkaukši, atsėdi ir iškaukši.
Prognozė: dama.

Nerijus Visockas

Klasės „prikolų prikolas“. Melomanas. Žmogus orkestras. Jo „sieroj“ gauni ne tik milžinišką muzikos dozę, bet ir vibracinį kūno masažą. Jo nuoširdus ir originalus humoro jausmas tirpdo ne tik bendraklasių, bet ir mokytojų širdis.

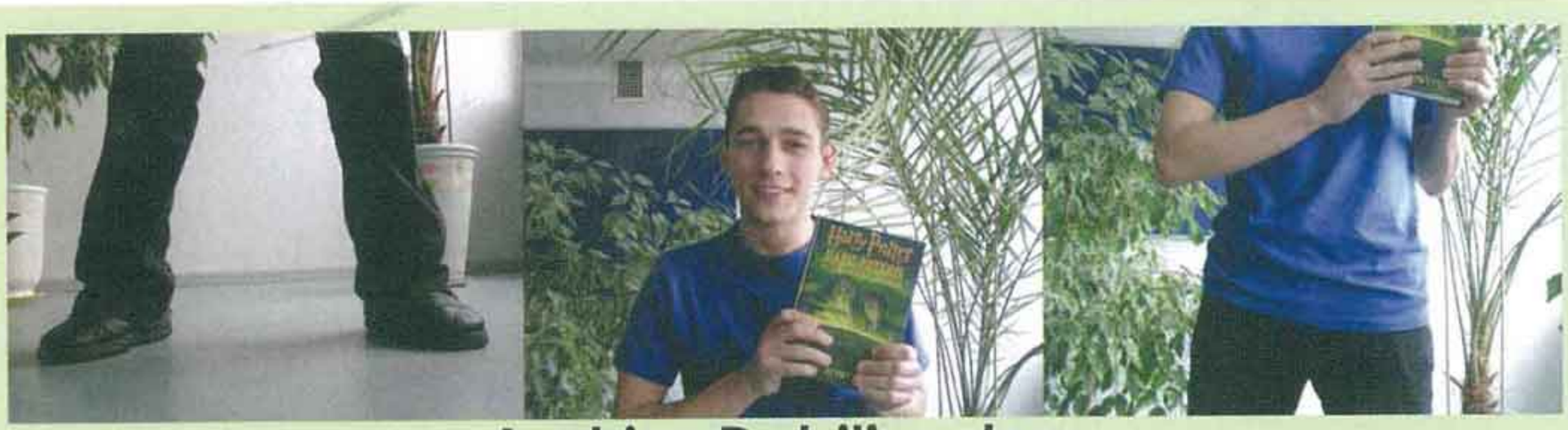
Andrėjus Dolgovas

Su dviračiu – nors ir į pasaulio kraštą. Žmogus iš principo ir gyvena pagal principus. Jo pozicija keičiasi kartu su oponento pozicija. Žodžiu, tik duok paprieštaraut. Smulkiu raštu rašo dideles mintis.
Prognozė: dviračiu apvažiuos pasaulį. Ir ne kartą.

Aivaras Katinas

Nuoširdus ir nemoka meluoti. Puota be Katino – ne puota. Tiesiog švenčia gyvenimą. Pagarsėjęs savo nemirtinga fraze: „Ką panelės?“
Prognozė: sunkiaatletis.

Andrius Dobiliauskas

Tobulas lietuviškojo princo etalonas: su „tačke“, darbščių rankų, su gintariuku ant kaklo, šachmatininkas, sportininkas.
Prognozė: istorikas – karininkas – diplomatas.

Faustas Buškevičius

Jauniausias klasėje, tačiau tuo pat metu ir aukščiausias. Subtilus humoro jausmas ir neišsemiama komentavimo skrynia, kurios turinys ne vienam įkandamas. Svarbu ne ūgis, bet smūgis=].
Prognozė: chemikų „bajeriai“.

Julius Kriukas

Žmogus, kuris daugiausiai klausinėja. Fizikos ir matematikos mokytojų galvos skausmas. Interpretacijų „asas“, anime ir japoniškosios kultūros fanas ir skleidėjas. Interneto platybių pažabotojas. Ko jis tik nėra pridaręs!
Prognozė: sudrebins pasaulį kažkuo tikrai, pamatysit!

Kastytis Milašius

Šokiai pokiai moderniai. Barzdota klasės asmenybė. Į klasę įsiveržia su trenksmu, tačiau per pamokas miega. Per pertraukas migruoja į fojė, kur ant sofučių taip pat miega;]
Prognozė: DZIN budizmo atstovas.

Ignas Ruseckas

Klasės optimistas, draugiškas ir visad besišypsantis. Metų netikėtumas – atsiskleidęs klasės kolektyve!
Prognozė: laimingas šeimos vyras (laisvalaikis klube).

Ramunė Butkevičiūtė

Vis dar neišlipa iš vaikystės traukinio. Neakivaizdi klasiokė, greičiau cekų ambasadorė SAMPO klasėje
Prognozė: harmoninga jogos trenerė.

Vytas Mickevičius

Kardinalių pažiūrų: nacionalistas, antisemitas, militaristas, visad prie chebros... Su peiliuku.
Prognozė: kariūnas.

Marija Kiverytė

Saulutė. Draugiška, plati šypsena ir ilgi plaukai. Nekaltas juokas. Drąsi ir pašėlus. Ūkiška. Visad parūpina šašlykų. Klasės vedėjytė.
Prognozė: patrakus kulinarė.

Justas Gudeliauskas

Tikras vyras. Apgins paną, nes ji pati to nesugeba. Bachūras už „teisingas pažiūras“. Automobilių fanas. Vienas iš tikrųjų klasės vairuotojų.
Prognozė: verslininkas.

Geriausi iš geriausių

VASARIO 16-OSIOS PREMIJOS LAUREATAI

Iš kairės: Arūnas Daujotis, Eglė Mažulytė ir Audrius Židonis

Energingas, veržlus, aktyvus, norintis daug pamatyti ir sužinoti, puikus mokinys, žmogus, kuris atkūrė jau beveik visiškai nebefunkcionavusią Moksleivių tarybą, kuris visada pasirengęs padėti ką nors organizuoti ar parengti kokią programą. Jo pilna gimnazijoje nuo pat tos dienos, kai jis į ją įžengė. Jau turėjote seniai JĮ atpažinti – tai šių metų Vasario 16-osios premijos laureatas, 4c klasės moksleivis Arūnas Daujotis. Įdomu tai, kad jau praeitais metais jis buvo apdovanotas paskatinamąja premija. Tokių žmonių kaip Arūnas nepastebėti ir neįvertinti turbūt tiesiog neįmanoma...

Tradicinė Vasario 16-osios premija kaip tik ir yra skirta pagerbti gimnazistus, kurie, mokytojų ir moksleivių nuomone, yra labiausiai nusipelnę gimnazijai 2004-2005 mokslo metais. Šiais metais įvertintas buvo ne tik Arūnas, bet ir 4SAMPO klasės moksleivis Audrius Židonis – buvęs gimnazijos

prezidentas, tačiau, kaip pastebėjo direktorius, prezidentai niekada netampa eksprezidentais, bei 4a klasės moksleivė Eglė Mažulytė, puiki renginių organizatorė ir ypač iniciatyvi gimnazistė, be kurios nuostabaus grojimo neapseidavo nė vienas bent kiek su muzika susijęs renginys. Eglei ir Audriui buvo paskirtos dvi paskatinamosios premijos.

Lėšas premijai tradiciškai skyrė AB „Alna“.

Taigi kaip ir kiekvienais metais per šimtadienį buvo pagerbti patys aktyviausi gimnazistai, tikrai verti mūsų pagarbos.

Dagnė Andrulytė, 3IBM

Anksčiau vasario 16-osios premija apdovanoti šie moksleiviai:

1990 m. Mindaugas Venckus
1991 m. Eugenijus Antanaitis
1992 m. Aurelijus Dabušinskas
1993 m. Aleksandras Gutmanas
1994 m. Tomas Juknevičius
1995 m. Sandra Vidauskaitė
1996 m. Audrius Alkauskas
1997 m. Ramūnas Augulis
1998 m. Remigijus Staniulis
1999 m. Tadas Šarūnas
2000 m. Gediminas Lukšys
2001 m. Vismantė Plėštytė
2002 m. Dovilė Makarevičiūtė
2003 m. Tadas Jucikas
2004 m. Ieva Selemenavičiūtė
2005 m. Jūratė Mažulytė

TARPTAUTINIAI KONKURSAI IR OLIMPIADOS

2005 m. tarptautinė INFORMATIKOS olimpiada

Vytis Banaitis, 4c – bronzos medalis

2005 m. tarptautinė MATEMATIKOS olimpiada

Vaida Dovydėnaitė, 14MINOLTA – pagyrimo raštas

Sankt Peterburgo MATEMATIKOS olimpiada

Kęstutis Česnavičius, 3b – I vieta

Vaidotas Juronis, 1MINOLTA – II vieta

2005 m. Baltijos šalių INFORMATIKOS olimpiada

Vytis Banaitis, 3c – bronzos medalis

Pasaulio DEBATŲ čempionatas Makedonijoje („Karl Popper Debate World Championship 2005“)

Lietuvos rinktinė – 1 vieta

(Aistė Dumbrytė, 4c, KTUG,

Augustas Baliulis ir Ieva Kazakevičiūtė, VšĮ Jėzuitų gimnazija)

<u>Individualių kalbėtojų reitingas:</u>

Aistė Dumbrytė, 4c – 7 vieta

Baltarusijos MATEMATIKOS olimpiada

Vaidotas Juronis, 1MINOLTA, – II vieta

Vaidotas Kurlianskas, 2a – III vieta

Jonas Šukys, 4a – III vieta

RESPUBLIKINIAI KONKURSAI IR OLIMPIADOS

55-oji MATEMATIKOS olimpiada

Kristina Kubiliūtė, 1b – I vieta
Kęstutis Česnavičius, 3b – I vieta
Jonas Šukys, 4a – I vieta
Vaidotas Kurlianskas, 2a – II vieta
Vaidotas Juronis, 1MINOLTA – II vieta
Daugirdas Kuprionis, 4SAMPO – III vieta
Pagyrimo raštai: Tomas Pilkauskas, 2a;
Marija Antanavičiūtė, 1MINOLTA;
Laurynas Mikšys, 3IBM;
Darius Sabas, 4a

Prof. J.Matulionio jaunųjų MATEMATIKŲ konkursas

Vaidotas Juronis, 1MINOLTA – I vieta
Vaidotas Kurlianskas, 2a – I vieta
Eglė Sokolovaitė, 4c – I vieta
Kristina Kubiliūtė, 1b – II vieta
Kęstutis Česnavičius, 3b – II vieta
Gustė Briedytė, 1b – III vieta
Aida Leonavičiūtė, 1b – III vieta
Marija Antanavičiūtė, 1MINOLTA – III vieta
Laura Mongirdaitė, 2HP – III vieta

54-oji Lietuvos mokinių FIZIKOS olimpiada

Airidas Koroliovas, 2b – I vieta
Jonas Šukys, 4a – III vieta
Pagyrimo raštai:
Žilvinas Ramanauskas, 2b;
Kęstutis Česnavičius, 3b

VPU jaunųjų MATEMATIKŲ Vilniaus konkursas

Rimantas Kuodys,
1MINOLTA - III vieta

11-ojo prof. K.Baršausko FIZIKOS konkursas

Kęstutis Česnavičius, 3b – I vieta
Jonas Šukys, 4a – I vieta

38-asis respublikinis jaunųjų FILOLOGŲ konkursas, prozos sekcija

Ignas Kalpokas, 4SAMPO – I vieta

Respublikinis RAŠINIŲ konkursas "Neklausk, ką... tau gali duoti Lietuva. Klausk, ką... tu gali duoti Lietuvai"

Ignas Kalpokas, 4SAMPO - III vieta

Respublikinis moksleivių KŪRYBOS konkursas

Ignas Kalpokas, 3SAMPO - I vieta

16-oji nacionalinė INFORMATIKOS olimpiada

Gediminas Liktaras, 1MINOLTA – I vieta

Kęstutis Česnavičius, 3b – I vieta

Vytis Banaitis, 4c – I vieta

Vaiva Imbrasaitė, 2b – III vieta

Pagyrimo raštai:

Rimantas Kuodys, 1MINOLTA;

Vytautas Jakutis, 3IBM

Nuotolinė CHEMIJOS olimpiada

Viktorija Glembockytė, 3IBM – II vieta

2006 m. Akademiko J. Janickio moksleivių CHEMIJOS konkursas

Giedrė Čėsnaitė, 4SAMPO – I vieta

Vaiva Imbrasaitė, 2b – III vieta

Vytenis Gustainis, 2b – III vieta

Julija Svirskytė, 2b – III vieta

44-oji respublikinė CHEMIJOS olimpiada

Viktorija Glembockytė, 3IBM – I vieta

Mindaugas Jakutis, 2b – II vieta

Gytis Jankevičius, 4SAMPO – II vieta

Daugirdas Kuprionis, 4SAMPO – III vieta

Pagyrimo raštai: Kristina Kubiliūtė, 1b; Aida Leonavičiūtė, 1b; Vaiva Imbrasaitė, 2b; Giedrė Čėsnaitė, 4SAMPO

Respublikinis DEBATŲ pažengusiųjų turnyras

KTUG 1– 2 vieta
(Gabija Bičkauskaitė, 4Sampo,
Aistė Dumbrytė, 4C,
Monika Mališauskaitė, 4Sampo)

Individualių kalbėtojų reitingas:
Aistė Dumbrytė – 1 vieta

Respublikinis DEBATŲ pradedančiųjų turnyras

KTUG 1 – 2 vieta
(Andrius Čialka, 2HP,
Viktorija Matusevičiūtė, 2HP,
Tomas Martinaitis, 2HP)

Individualių kalbėtojų reitingas:
Viktorija Matusevičiūtė – 2 vieta,
Andrius Čialka – 3 vieta

Lietuvos EKONOMIKOS IR VERSLO olimpiada

Tomas Pilkauskas, 2a – 1 vieta
Andrius Družinis, 3c – 2 vieta
Vytautas Bautrėnas, 3c – 2 vieta
Darius Sabas, 4a – 2 vieta
Jonas Šukys, 4a – 2 vieta
Kristijonas Andrulis, 3c – 3
Pagyrimo raštai: Gediminas Steponavičius, 3c;
Arūnas Daujotis, 4c;
Vaidotas Lašas, 4c

2006 m. jaunųjų ISTORIKŲ olimpiada

Aistė Dumbrytė, 4c – II vieta

REGIONINIAI KONKURSAI IR OLIMPIADOS

55-osios Kauno miesto MATEMATIKOS olimpiados II etapas

Aida Leonavičiūtė, 1b – I vieta
Kristina Kubiliūtė, 1b – I vieta
Laurynas Mikšys, 3IBM – I vieta
Daugirdas Kuprionis, 4SAMPO – I vieta
Vaidotas Juronis, 1MINOLTA – II vieta
Laura Mongirdaitė, 2HP – II vieta
Darius Sabas, 4a – II vieta
Gytis Jankevičius, 4SAMPO – II vieta
Rimantas Kuodys, 1MINOLTA – III vieta
Vidas Paltarackas, 3IBM – III vieta
Kęstutis Daugėla, 2HP – III vieta

44-sios Lietuvos mokinių CHEMIJOS olimpiados Kauno miesto II etapas

Aida Leonavičiūtė, 1b – I vieta
Viktorija Glembockytė, 3IBM – I vieta
Gytis Jankevičius, 4SAMPO – I vieta
Kristina Kubiliūtė, 1b – II vieta
Mindaugas Jakutis, 2b – II vieta
Kęstutis Česnavičius, 3b – II vieta
Vaiva Imbrasaitė, 2a – III vieta
Giedrė Čėsnaitė, 4SAMPO – III vieta
Daugirdas Kuprionis, 4SAMPO – III vieta

Kauno miesto 2006 m. LIETUVIŲ KALBOS olimpiada

Akvilė Ratytė, 3c – I vieta
Viktorija Mickutė, 3b – I vieta
Aistė Ramanauskaitė, 1b – II vieta
Simona Raguckaitė, 2b – II vieta

Šiaulių universiteto jaunųjų MATEMATIKŲ varžytuvės

Vaidotas Juronis, 1MINOLTA – 1vieta
Marija Antanavičiūtė, 1MINOLTA – 2 vieta
Daugirdas Kuprionis, 4SAMPO – 1 vieta
Laurynas Mikšys, 3IBM – 2 vieta

Nacionalinio PRANCŪZŲ KALBOS diktanto Kauno turas
Marija Pluščauskaitė, 3b – I vieta

Kauno miesto DEBATŲ pradedančiųjų turnyras:

KTUG 1– 1 vieta
(Andrius Čialka, 2HP,
Viktorija Matusevičiūtė, 2HP,
Tomas Martinaitis, 2HP)

KTUG 2 – 2 vieta
(Gediminas Kondrackis, 1b,
Vaidas Šukauskas, 1b,
Dovilė Žmuidaitė, 4Sampo)

Individualių kalbėtojų reitingas:
Andrius Čialka – 1 vieta

Kauno miesto DEBATŲ pažengusiųjų turnyras:

KTUG 1 – 2 vieta
(Aistė Dumbrytė, 4C,
Austė Juronytė, 4Sampo,
Monika Mališauskaitė, 4Sampo)

Individualių kalbėtojų reitingas:
Aistė Dumbrytė – 1 vieta

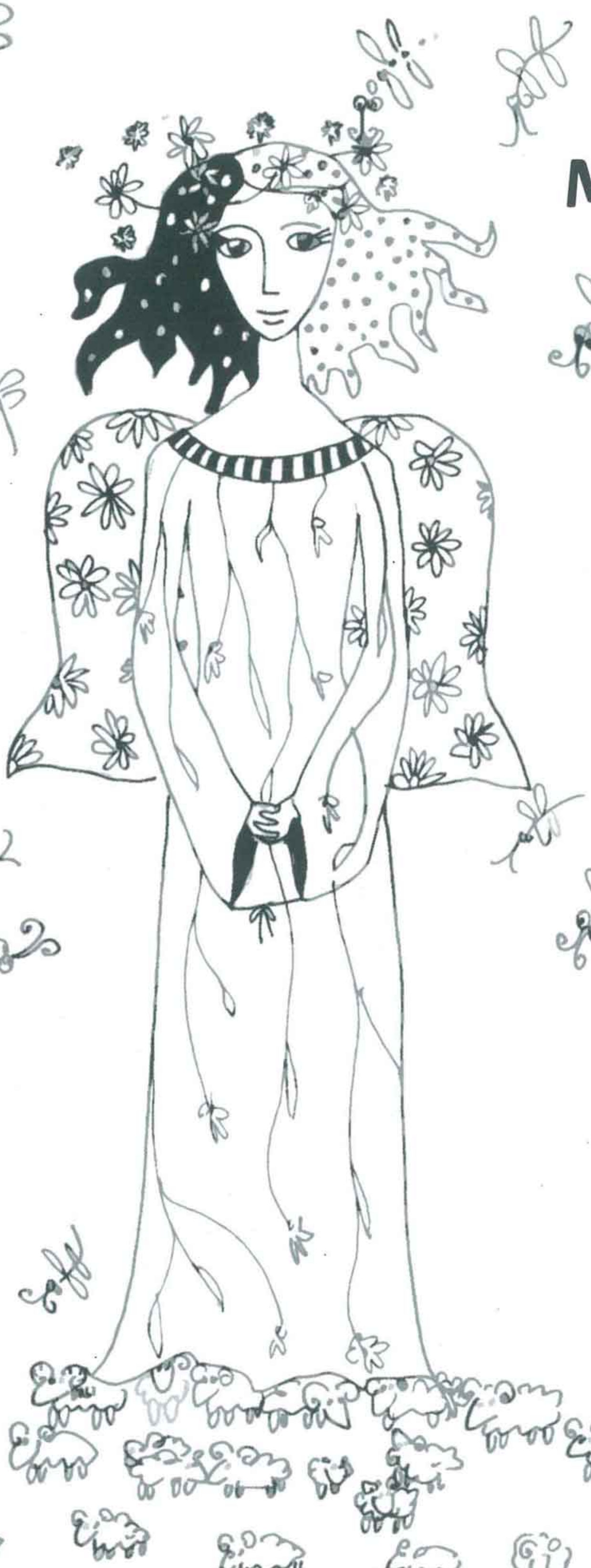

Marija Kiverytė, 4c

Gintė Pačkauskaitė, 3IBM

Mokytojai

Mokytojai, kurie mums, taip dėkingo. Ačiū '06

KTUG III LAIDOS ABSOLVENTŲ STIPENDIJA
KTUG METŲ MOKYTOJUI

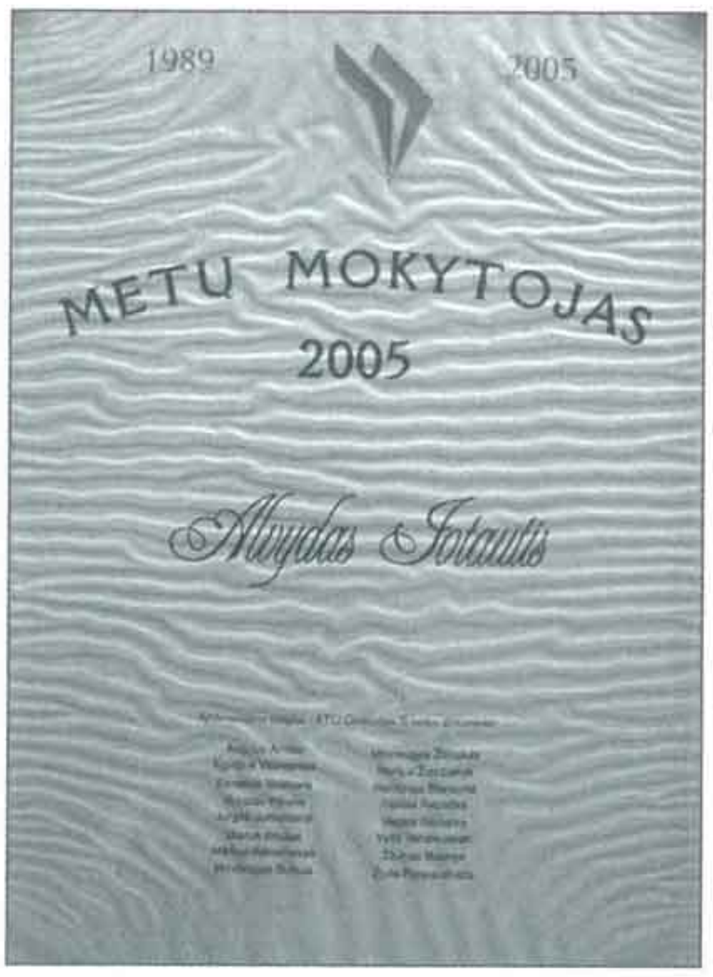
TIE, KURIEMS GIMNAZIJA DAUG DAVĖ, TURĖTŲ STENGTIS NELIKTI SKOLINGI

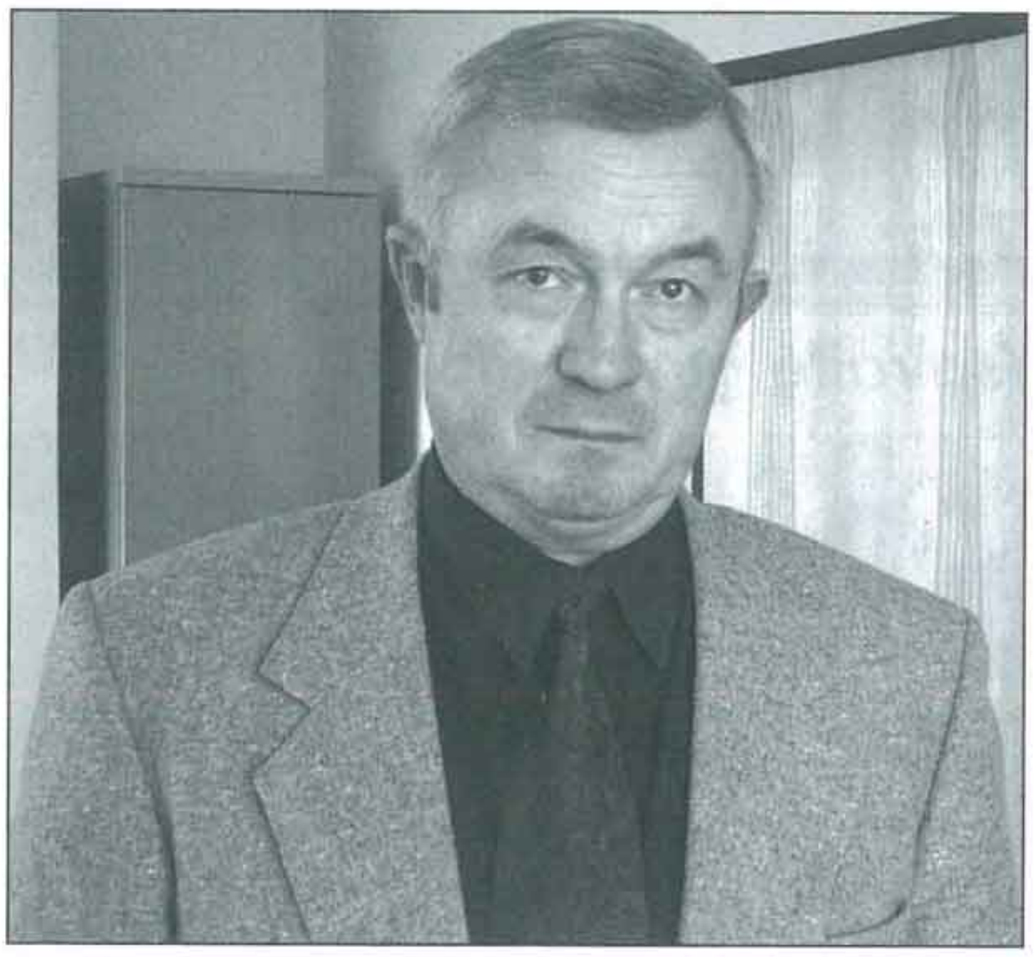
Efektyviai, nuolat tobulėjančiai ir siekiančiai būti geriausia gimnazijai reikalingos trys pamatinės dalys: motyvuoti gimnazistai, motyvuota administracija ir motyvuoti mokytojai.
2005 m. grupė gimnazijos absolventų įsteigė KTUG Metų mokytojo stipendiją. Ši stipendija – viena iš motyvavimo priemonių, siekiant pritraukti geriausius mokytojus, kad gimnazija išliktų geriausia Lietuvoje. Manome, kad šiuo metu turime ir galime paskatinti šiuos mokytojus rinktis gimnaziją ir patiems siekti tapti geriausiais iš geriausių.
KTUG nustatyta tvarka po kasmetinio mokytojų reitingavimo 2005 m. KTUG Metų mokytojo stipendija buvo paskirta fizikos mokytojui doc. dr. **Alvydui Jotaučiui**. Iškilminga įteikimo ceremonija dalyvaujant stipendijos steigėjams įvyko KTUG XIV laidos išleistuvių metu.

Idėja gimė 2004 metais, kai buvę KTUG gimnazistai Mindaugas Butkus, Marijus Kalesinskas ir Egidijus Vidmantas subūrė grupę kitų KTUG III laidos bendraminčių ir įsteigė KTUG Metų mokytojo stipendiją. Šio gražaus apdovanojimo steigėjai:

Audrius Armas
Egidijus Vidmantas
Ernestas Skeberis
Gundas Vilkelis
Jurgita Jurgonienė
Marijus Kalesinskas
Marius Bružas
Mindaugas Butkus
Mindaugas Žilinskas
Nerijus Žumbakys
Ramūnas Stanionis
Vaidas Repečka
Valdas Rameika
Vytis Venslauskas
Žilvinas Bubnys
Živilė Penkauskaitė

2006-aisiais ir ateinančiais metais stipendijos dydis (ir jų kiekis) priklausys nuo tų metų stipendijos rėmėjų skaičiaus. Gimnazijos absolventus prašome kreiptis bei siūlyti idėjas elektroninio pašto adresu KTUG1994@gmail.com.

Interviu su mokytoju ALVYDU JOTAUČIU:

Kokia buvo Jūsų vaikystės svajonių profesija? Ar nesigailite pasirinkęs mokytojo profesiją? Kodėl? Kiek metų mokytojaujate?

Vaikystėje svajojau tapti radijo inžinieriumi, tapau elektroninės technikos inžinieriumi, nors juo nedirbau.

Apie mokytojo profesiją tikrai nesvajojau, juo tapti mane tiesiog privertė mano tiesioginis viršininkas – tuometinis fizikos katedros vedėjas. Gėda prisipažinti, bet aš netikėjau, kad prie universiteto įkurta vidurinė mokykla kuo nors skirsis nuo eilinių mokyklų.

KTU gimnazijoje dirbu nuo pat jos įkūrimo. Tikrai nesigailiu. Mokytojo darbas man mielesnis nei dėstytojo, nes gimnazistai (dauguma) ir mokosi, ir domisi, ir verčia mokytoją tobulėti. Panašių studentų – tik vienetai.

Gal prisimenate kokį gimnazistų iškrėstą pokštą?

Vienas buvęs mano kolega viename eilėraštyje teigė, kad „su metais man viskas trumpėja." Jeigu jis turėjo galvoje žmogaus atmintį, sutinku. Manoji atmintis sutrumpėjusi – neprisimenu, kad gimnazistai būtų iškrėtę kokį nors pokštą. Gal pokštu galima pavadinti išrinkimą 2002 m. vienu iš geriausių mokytojų? Gal vien pasižiūrėjus į mane praeina bet koks noras pokštauti?

Ką veikiate laisvalaikiu (be kontrolinių darbų taisymo)?

Koks saldus tas žodis „laisvalaikis". Laisvalaikio turiu nedaug, nes nesugebu planuoti darbų. Kol turėjau rusišką automobilį, mėgau „pasikrapštyti" jame, ką nors patobulinti arba atvirkščiai... Dabar laisvu nuo darbų metu mėgstu pažiūrėti įdomesnį telekanalą, pabendrauti su draugais, pabūti gamtoje.

Kokia buvo Jūsų pirmoji diena/savaitė gimnazijoje?

Iš pirmosios dienos prisimenu tik iškilmių statybos fakulteto fojė nuotrupas. Pirmoji, ir ne tik pirmoji, darbo savaitė buvo nelengva nei man, nei mano moksleiviams – juk aš tik mokiausi būti mokytoju, o jie visi jau buvo turėję daug gerų mokytojų ir tikėjosi gimnazijoje sutikti dar geresnius. Turėjo praeiti keli darbo mėnesiai, kad pajusčiau, jog galiu, savęs neprievartaudamas, dirbti mokytojo darbą.

Milda Šabūnaitė, 14MINOLTA

Marija Kiverytė, 4c

„Europos pažymėjimas“

Šiemet pirmą kartą Lietuvoje išrinkti ir „Europos pažymėjimu“ apdovanoti du geriausi 2005 metų Europos kalbų mokytojai, novatoriškomis idėjomis ir sunkiu darbu skatinantys kalbų mokymą ir mokymąsi.

Viena jų – KTU gimnazijos anglų kalbos mokytoja **Laima Kalvaitienė**

Europos pažymėjimas

2005 metų kalbų mokytojui

LAIMAI KALVAITIENEI,

Kauno technologijos universiteto gimnazijos anglų kalbos mokytojai

Interviu su mokytoja LAIMA KALVAITIENE:

Kokia buvo Jūsų vaikystės svajonių profesija?

Vaikystėje norėjau būti princese... ☺ Augau pas senelius, buvau jų „mažoji princesė“. Jie gyveno vienkiemyje – tvenkinys, upė, miškai ir pievos, kurie supo senelių sodybą, buvo mano valdos... Kiekvieną vakarą man buvo sekamos arba skaitomos pasakos... Argi aš galėjau svajoti apie kitokį nei princesės gyvenimą?! ☺

Ar nesigailite pasirinkusi mokytojos profesiją? Kodėl? Kiek metų mokytojaujate?

Mokytojauju 15 metų. Ar nesigailiu pasirinkusi mokytojos profesiją?! Manau, ne aš, bet profesija mane pasirinko... ☺ Paprasčiausiai taip susiklostė aplinkybės, o ir gailėtis nėra kada, reikia dirbti.

Gal prisimenate kokį gimnazistų iškrėstą pokštą?

...buvo tų pokštų, bet tegu lieka tai gimnazistų ir mano paslaptimi ☺

Ką veikiate laisvalaikiu (be kontrolinių darbų taisymo)?

Laisvalaikis... Būdama ne tik mokytoja, bet ir moterimi, dukra, mama, žmona, marčia, teta, krikšto mama, seserimi, pussesere, drauge, kaimyne, bendradarbe – labai daug bendrauju! Taigi bendravimas yra viena iš pagrindinių mano laisvalaikio praleidimo formų ☺. Kada tik galiu – keliauju, skaitau, pasižiūriu vertą dėmesio meno kūrinį. Nesu snobė, nežiūriu visko iš eilės – tam tikrai neturiu laisvo laiko.

Kokia buvo Jūsų pirmoji diena/savaitė gimnazijoje?

Tai buvo 1992-ųjų rugsėjis... Alaburda, Aštrauskas, Gurvičiūtė, Gutmanas, Gedvilas, Jokubauskai, Kavaliauskas, Kivilša, Leonovas, Lingė, Magalengaitė, Mikalauskas, Milašauskas, Ribinskas, Ruzgutė, Steponavičiūtė, Susnys, Vaitauskas, Žiaukas – 38 protingos akys, sutinkančios ir palydinčios mane kiekvieną pamoką. Jie, tuometiniai abiturientai, buvo man rimtas išbandymas... ☺ Mano adaptacija, manau, truko ne dieną ir ne savaitę... Dažnai pasitikdavau aušrą su kokiu *Kernel* ar *Nelson* ☺

Metų mokytojai

Šiais metais jau ketvirtą kartą sėkmingiausiai egzaminus išlaikę Lietuvos abiturientai rinko geriausius savo mokytojus. Tarp 104 geriausių šių metų šalies mokytojų ir keturi KTU gimnazijos mokytojai: **Birutė Maciulevičienė** (chemija), **Vitalija Paurazienė** (anglų k.), **Povilas Tvarijonas** (matematika) ir **Leonas Narkevičius** (matematika), kuris kaip geriausias mokytojas įvardytas jau ketvirtus metus iš eilės.

Be to, viena iš geriausių šalies pedagogų sutuoktinių porų taip pat pripažinti gimnazijos mokytojai **Leonas ir Bronė Narkevičiai**.

Interviu su mokytoja BIRUTE MACIULEVIČIENE:

Kokia buvo Jūsų vaikystės svajonių profesija? Ar nesigailite pasirinkusi mokytojo profesiją? Kodėl? Kiek metų mokytojaujate?

Vaikystėje gydžiau lėles, po to pagalvojau, kad galiu jas ko nors išmokyti. Iš kažkur gavusi kreidos, sumaniau, kad ąžuolinis stalas bus puiki mokyklinė lenta. Mano pamokos lėlėms tęsėsi iki tol, kol užrašus pastebėjo tėvai. Mokytojos darbo teko laikinai atsisakyti. Laikui bėgant pajutau, kad mokyti man patinka. Ilgai galvojau, kuo būti: medike ar chemike? Nugalėjo chemija. Mokytoja dirbu jau 26 metus. Nesigailiu, nes patinka bendrauti su gimnazistais, stebėti jų pažangą, padėti, kai to prireikia, džiaugtis jų puikiais rezultatais. Malonu, kad šis procesas abipusis.

Ką veikiate laisvalaikiu (be kontrolinių darbų taisymo)?

Esu Kauno muzikinio teatro ir klasikinės muzikos gerbėja. Koncertuose ir spektakliuose praleidžiu didžiąją savo laisvalaikio dalį.

Kokia buvo Jūsų pirmoji diena/savaitė gimnazijoje?

Labai jaudinausi matydama daug intelektualių žmonių, skvarbių bei protingų žvilgsnių, bet pajutau, kad su Jumis bus gera.

Interviu su mokytoja VITALIJA PAURAZIENE:

Kokia buvo Jūsų vaikystės svajonių profesija? Ar nesigailite pasirinkusi mokytojo profesiją? Kodėl? Kiek metų mokytojaujate?

Nuo pat vaikystės save įsivaizdavau tiktai mokytoja. Gal dėl to, kad mama buvo pradinių klasių mokytoja. Mokykloje man viskas sekėsi, nes nuo pat mažens mama vesdavosi į pamokas, leisdavo tikrinti savo mokinių sąsiuvinius. Dalyvaudavau visose mokyklinėse šventėse. Kai 6 metų nuėjau į mokyklą pati, jaučiausi labai gerai, nes atrodė, kad viską žinau. Būti anglų kalbos mokytoja nutariau 5-oje klasėje, kai pradėjau mokytis anglų kalbos. Nuo tada kitokių minčių ir nebuvo.

Nežinau, ar gerai pasirinkau profesiją. Jaučiu, kad iki „gero“ mokytojo man labai daug trūksta, ne profesine-dalykine prasme, kur jaučiuosi tvirtai, bet gal metodine, o gal tiesiog trūksta charakterio savybių. Niekada nemėgau itin griežtų mokytojų, jų bijojau ir nemanau, kad jie man ką nors ypatingo davė. Mėgau mokytis be prievartos. Gal todėl patiko linksmi, šmaikštūs, atlaidūs mokytojai, geri ir draugiški. Dabar manau, kad šitie bruožai trukdo būti vadinamuoju „geru“ mokytoju. Gal daugiau būčiau nuveikusi medicinos,

socialinės pagalbos srityje, nes turiu savybę visais rūpintis ir visiems padėti. Visada buvo gaila nuskriaustų, nevykėlių, sergančių. Ar nesigailiu? Nežinau, negaliu palyginti. Šiek tiek teko dirbti prekyboje, tačiau ten jaučiausi nekaip. Darbas mokykloje ypač sunkus, nevertinamas nei materialine, nei moraline prasme. Mokytoją kritikuoja visi, kas netingi, tuo tarpu gydytojui ar net siuvėjai, kirpėjai dėkoja, nors jie irgi klysta. Kai kada - fatališkai...

Gal prisimenate kokį gimnazistų iškrėstą pokštą?

Gimnazistų pokštų neprisimenu. Maloniausi įvykiai buvo mano pirmosios laidos čia, gimnazijoje, siurprizai mano gimtadienių progomis. Deja, buvo ir klaikiai nemalonių, bet jau iš kitų laidų. Manau, kad gyvenimas tuos „netašytus" žmones išmokys. Arba ne...

Ką veikiate laisvalaikiu (be kontrolinių darbų taisymo)?

Laisvalaikio kaip ir neturiu, nes dar dirbu kituose darbuose. Gimnazijoje galima užsidirbti duonai, bet dar labai norisi sviesto ir dešros.:) Jokių pomėgių nėra, na, mėgstu atsipalaiduodama paspręsti kryžiažodžius. Visą laiką suryja darbas.

Kokia buvo Jūsų pirmoji diena/savaitė gimnazijoje?

Pirmoji savaitė (ką ten savaitė!), pirmieji dveji metai buvo labai sunkūs. Nebuvo vadovėlių, reikėjo naktimis mokytis kartu su gimnazistais, ieškoti medžiagos. O laiko vis trūko. Į vidurinę mokyklą, kur tuo pat metu dirbau, eidavau pailsėti. O šiaip visą laiką reikėjo skirti tobulėjimui.

Viena iš pedagogikos taisyklių byloja: „Mylėk net ir labiausiai tavęs nekenčiantį mokinį." Tuo ir vadovaujuosi. Norėčiau tik, kad mano mokiniai labai stipriai manęs nekeiktų, nes esu be galo prietaringa.

Interviu su mokytoju POVILU TVARIJONU:

Kokia buvo Jūsų vaikystės svajonių profesija? Ar nesigailite pasirinkęs mokytojo profesiją? Kodėl? Kiek metų mokytojaujate?

Vaikystė buvo senokai, todėl jau ir nebeprisimenu. Artėjant jaunystei norėjau būti jūrininku, bet medikai patarė pasiieškoti ramesnės profesijos.

Mokytoju dirbti nesirengiau, tačiau baigus VU paskyrė į KPI, o ten liepė mokyti studentus. Tai ir mokau nuo 1979 m. rugsėjo. Pabandyti dirbti gimnazijoje 2001 m. pasiūlė L. Narkevičius: „Vaikai protingi, gal tiksi.“

Gal prisimenate kokį gimnazistų iškrėstą pokštą?

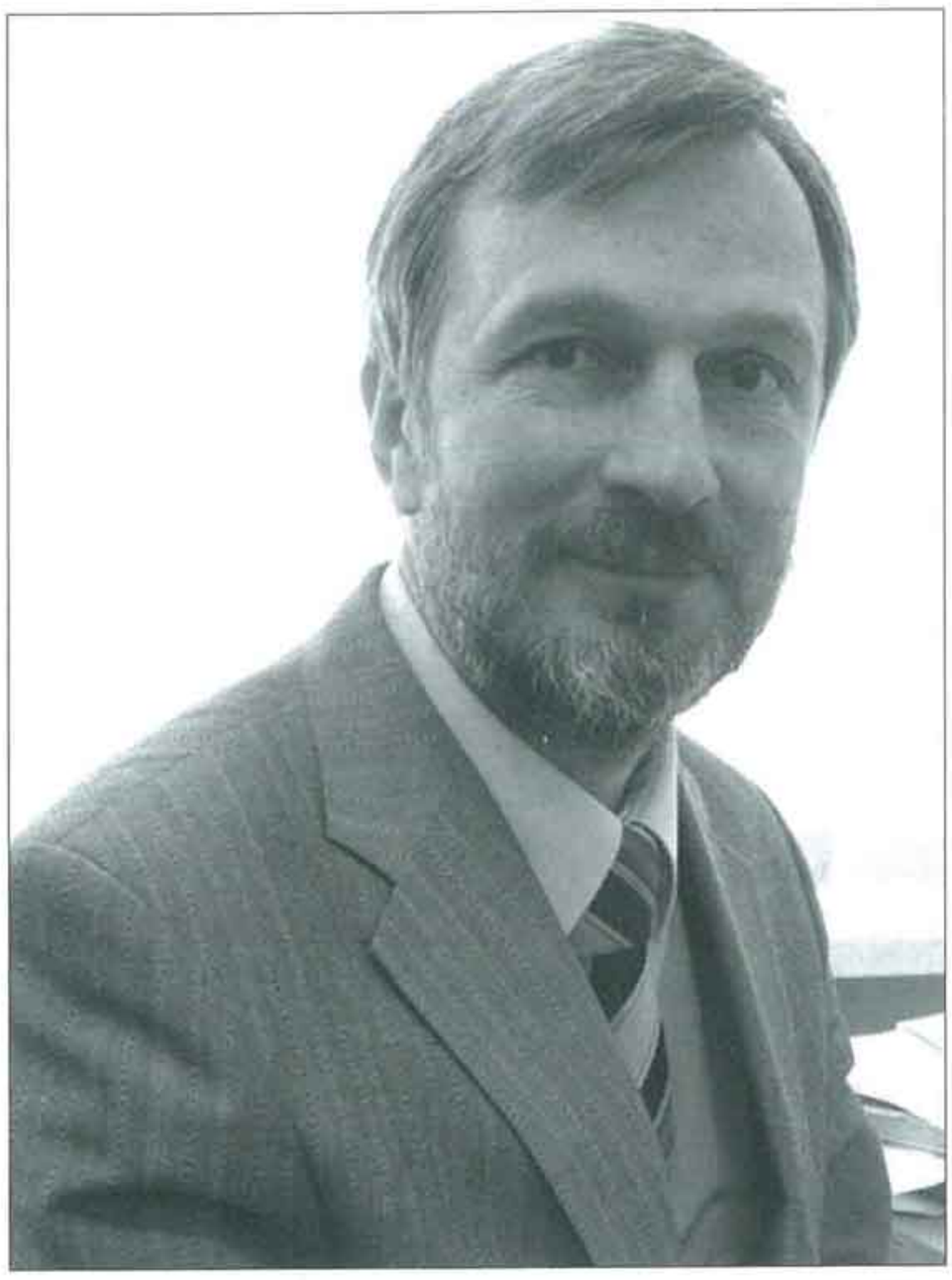
Didžiausias pokštas – pripažinti mokytoju ir kaip sunkios praeities prisiminimą palikti gimnazijos naujokams.

Ką veikiate laisvalaikiu (be kontrolinių darbų taisymo)?

Laisvalaikiu galvoju, kaip išsisukti nuo kontrolinių darbų taisymo.

Kokia buvo Jūsų pirmoji diena/savaitė gimnazijoje?

Pirmąją dieną visa gimnazija tradiciškai švenčia. Po antrosios prasideda jau tradicija tampanti diskusija „Kam reikalingi kvantoriai mokykloje?“.

Interviu su mokytoju LEONU NARKEVIČIUMI:

Kokia buvo Jūsų vaikystės svajonių profesija? Ar nesigailite pasirinkęs mokytojo profesiją? Kodėl? Kiek metų mokytojaujate?

Buvau gal 1-2 klasėj, kai sakiau, kad būsiu „šoferis" ir dirigentas. Apskritai tai nesvajojau apie jokią profesiją. Mokytoju būti neplanavau netgi baigdamas mokyklą.

Nesigailiu pasirinkęs šią profesiją. Mėgstu bendrauti su žmonėmis, ypač jaunais. Tam tikra prasme, matyt, jaučiuosi dirigentas. :)

Mokytojauju 24 metus.

Gal prisimenate kokį gimnazistų iškrėstą pokštą?

Pokštų neatsimenu. Jie – mažesni ar didesni – yra kasdienis dalykas. Atminty išlieka malonus bendravimas su klasėmis ar atskirais moksleiviais.

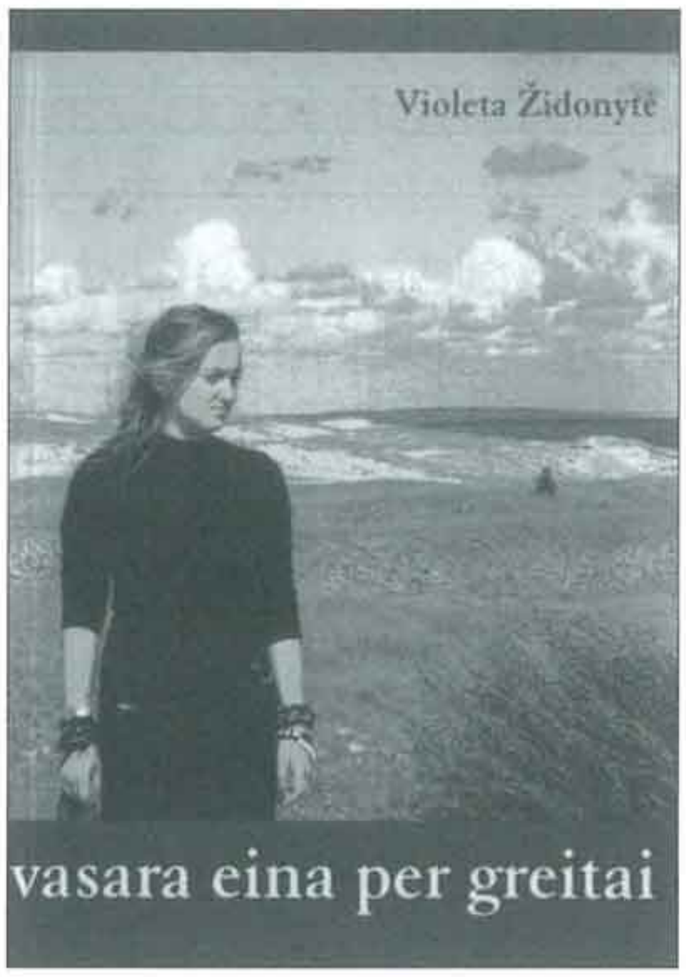
Ką veikiate laisvalaikiu (be kontrolinių darbų taisymo)?

Laisvalaikiu žaidžiu šachmatais. Mėgstu vairuoti, todėl neprailgsta kelionės automobiliu. Nors dabar jau retai, bet dar pabunda noras ką nors skanaus pagaminti (turiu porą „firminių" patiekalų).

Kokia buvo Jūsų pirmoji diena/savaitė gimnazijoje?

Mano pirmosios dienos gimnazijoje sutapo su pačios gimnazijos pirmomis dienomis. Viskas buvo nauja, įdomu. Susipažinimas su moksleiviais, kolegomis.

Violeta Židonytė. „Vasara eina per greitai“

KTU gimnazijos dailės ir dizaino mokytoja **Violeta Židonytė** – pirmoji gimnazijos mokytoja, išleidusi romaną. Šiais metais knygynuose pasirodė ir „Knygų mugėje“ buvo pristatytas mokytojos romanas „Vasara eina per greitai“.

Interviu su mokytoja VIOLETA ŽIDONYTE:

Kokia buvo Jūsų vaikystės svajonių profesija? Ar nesigailite pasirinkusi mokytojo profesiją? Kodėl? Kiek metų mokytojaujate?

Vaikystėje norėjau būti balerina ir princese. Bet neilgai, tik iki kokių penkerių-šešerių metų. O paskui – svajojau rašyti visokias knygas ir jas iliustruoti. Tai išsipildė. Esu išleidusi ir vaikiškų, ir vadovėlių, ir romaną. Mokytojauti irgi norėjau. Bet mokytoja tapau kažkaip tarsi netyčia. Vaikystėje žaidimas *mokyklomis* buvo vienas populiariausių. Galbūt tai kažkiek paveldėta genetiškai – mano močiutė, tėčio mama, „prie Smetonos“, iki užeinant rusams, buvo kaimo mokytoja ir net kaimo mokyklos vedėja.

Puikiai atsimenu, kaip, būdama šešerių, iš antroko brolio nušvilptame mėlyname mokykliniame sąsiuvinyje mėlynu rašalu labai oriai pradėjau rašyti pirmuosius memuarus. Ir kaip nežinojau, kaip reikia rašyti žodį *ATSIMENU*. Parašiau *ACIMENU*... ir matau, jog kažkas negerai, bet nesuprantu, kaip vis dėlto turi būti. Prirašiau nemažai. Iliustruoti tada dar nelabai sekėsi.

Tuos memuarus vėl atradau jau gal trečioj ar ketvirtoj klasėj. Taip susigėdau dėl jų naivumo ir to keliskart taisyto *ACIMENU*, kad išmečiau. Šito iki šiol gailiuosi.

Dėl profesijos... tai lyg ir nesu „mokytoja pagal profesiją". Baigiau Dailės akademiją, esu „plataus profilio dailininkė". Dailės, dizaino dalykus dėstau jau daugiau kaip penkiolika metų. Mokinių esu turėjusi labai įvairaus amžiaus – pradėjau nuo dailės akademijos studentų, bet buvo ir ikimokyklinukų, ir pensininkų. Dabar štai – gimnazistai.

Pedagoginis darbas duoda daug. Kaip neretai kartoju, materialinio pasitenkinimo iš jo – nekažkiek, bet moralinio – pakankamai. Dažniausiai.

Gal prisimenate kokį gimnazistų iškrėstą pokštą?

Gimnazistai tokie geručiai, kad pokštų nekrečia. Tik retkarčiais per dailės pamokas betapydami pernelyg atsipalaiduoja ir patriukšmauja. Kai vienąsyk labai dėl to supykusi išėjau iš klasės, grįžusi radau meniška atsiprašymą – nupieštą puokštę gėlių ir užrašą „Daugiau taip nedarysim"...

Mes besimokydami tai balto sūrio gabalėlį vietoj kreidos pakišdavom... Efektas būdavo garantuotas!

Ką veikiate laisvalaikiu (be kontrolinių darbų taisymo)?

Mano laisvalaikis panašus į darbą – rašau, paišau. Mėgstu fotografuoti. Kaip sakė Konfucijus – pasirink tinkamą profesiją, ir daugiau gyvenime tau nė vienos dienos nereikės dirbti...

Šiaip nuo ankstyviausios vaikystės iki dabar esu itin didelė knygų graužikė, skaitau ir vis negaliu atsiskaityti – šitiek nuostabiausių knygų!

Kokia buvo Jūsų pirmoji diena/savaitė gimnazijoje?

Pačią pirmą Rugsėjo pirmąją įspūdį paliko itin netradicinė direktoriaus kalba universiteto salėje. Paskui, įėjus į mokytojų kambarį, pamačiau didelį būrį klegančių nepažįstamų žmonių, juos dar „padvigubino“ didžiulis veidrodis... Sutrikau... ir tyliai išėjau namo.

O pirmos pamokos nustebino. Iki tol man pasakojo, kad KTUG esanti „tikslukų“ gimnazija ir dailės beveik niekas nesirenka, vos keli žmonės iš klasės. Pirmaisiais metais turėjau tik trečias-ketvirtas klases. Kai suplūdo kone po dvidešimt iš kiekvienos... Susidomėję, imlūs, klausantys ir girdintys...

Pirma savaitė buvo pakili. Ta būsena, esant gimnazijoje, lydi iki šiol.

Elena Pundziūtė, 2b

ISM

Vadybos ir ekonomikos universitetas

ELSIS

Anona

Alma tortai

UPS

TM

SDG

PALEMONO KERAMIKA

Damris

UAB „Elucida“

<Regsita>

INDRAS

Barker textiles

Girių Bizonas

Žvaigždžių Valanda

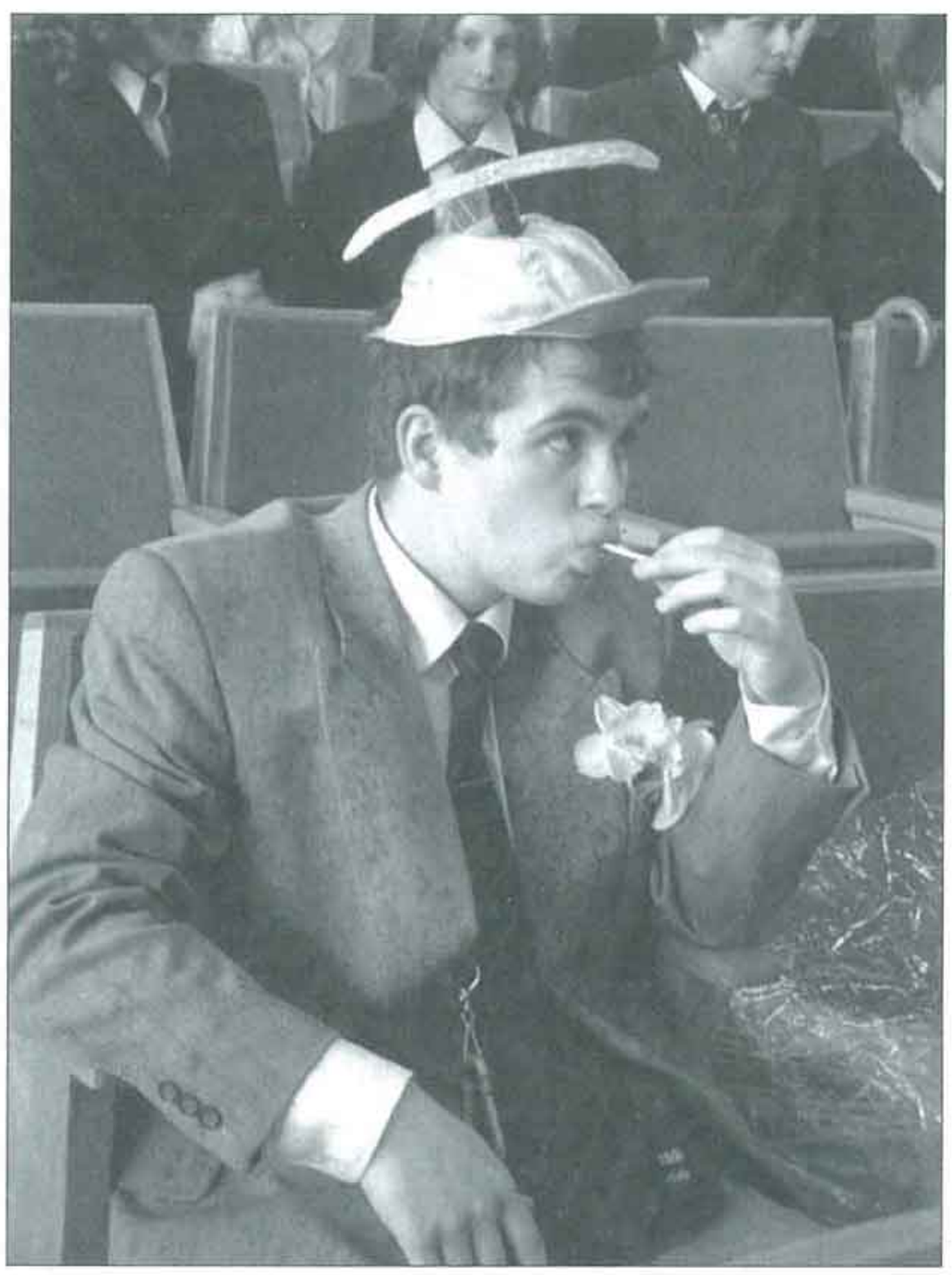
Mes

Donkichotiška kova už tradicijas (Liūdnojo vaizdo miuziklas)

Visa ši tragedija (komedija) vyko lietingą gegužės penktadienį, tryliktąją. Paskutinis skambutis, verksminga šventė, kai ketvirtokai trečią kartą po paskutinės Rugsėjo pirmosios bei Šimtadienio suvokia apie artėjantį pasitraukimą iš Gimnazijos, buvo persmelktas niūraus pilkumo (šią spalvą suteikė debesys) ir pripildytas nepakartojamo jausmų mišinio, kuris būna, kai išsiskyrimo liūdesys susimaišo su atsiveriančių naujų galimybių bei nuotykių troškimu.

Don Kichotas (Audrius Židonis)

Benas Kamantauskas, 14b

Skambutis kaip skambutis – sentimentalūs 14MINOLTA bei 14b abiturientų pasirodymai, kiek linksmesnis (bent jau išore) 14HP „šou“, simbolinis Gimnazijos rakto perdavimas trečiokams ir taip toliau ir panašiai... Žodžiu, tradiciniai dalykai... Pasigardžiavimui buvo paliktas miuziklas (tikrai, kad „paklausyk ir drebėk...“) „Liūdnojo vaizdo riteris“.

O, kiek būta diskusijų iki jamišvystant dienos šviesą! Dar daugiau po to... Pirmiausia ginčijomės, ar iš paskutiniųjų stengtis išlaikyti (o gal įtvirtinti) tradiciją, – miuziklas

abiturientams, o gal geriau daryti kaip su „Meno dienomis“ – jei nieko neišeis, tai ir nereikia. Deja (nors po pusmečio paskaitęs diskusijų lentą pamačiau, kad keista, bet kai kam patiko), šįkart reikėjo. Ir štai antradienį (taip taip, eksperimento tikslas: išsiaiškinti, per kiek mažiausiai laiko įmanoma pastatyti miuziklą) pradedame repetuoti istoriją apie Don Kichotą (sakyčiau, labai jau simboliška)...

Nusidainavom, pamiršom žodžius, prastai vaidinom, tačiau smerkiančių (savikritiškų) išvadų nepateiksiu – tegul kiekvienas renkasi, ar jam „gyvent neprotinga svaja“ (eksperimento rezultatas: nelabai).

Audrius Židonis, 4SAMPO

Miuziklo kūrybinė grupė

Paskutinė mokslo metų savaitė

Smagiausia gimnazijoje būna tada, kai į pamokas eini, tačiau mokytis nereikia. Taip nutinka stropiems moksleiviams semestro pabaigoje. Jie viską atsiskaito anksčiau. Gimnazistas nebūtų gimnazistas, jei neprisigalvotų veiklos laisvalaikiui, kad nestropieji nusigraužtų nagus.

Šįsyk, be tradicinių „Paukščių ir gaidžių“ apdovanojimų, žygeiviai sumanė švęsti savo klubo dvylikmetį. Vai tai smagi stropiesiems buvo paskutinė savaitė: penktadienį renginio atidarymo metu buvo įkurta stovykla gimnazijos pašonėje, kur visi galėjo vaišintis žygeiviška arbata ir brazdinti malkos tipo gitarą, po pietų buvo iškilmingai apdovanoti gimnazijos „paukščiai“ ir „gaidžiai“ (jie išvardyti apačioje), vakare laukė gitarų vakaras po atviru dangumi, kuris dėl mažo dainų kiekio pavirto prisiminimų vakaru, trečiadienį laukė pavasarinis, o gal jau net vasarinis orientacinis po Kauną, o viską vainikavo savaitgalio žygis, gavęs „Uodų žygio“ pavadinimą, ir, savaime suprantama, – fejerverkai.

Nors viskas, kas parašyta, yra kiek pagražinta, tačiau tikrai buvo smagu...

Audrius Židonis, 4SAMPO

Nominacijos:

1. Paukštis. „Metų GFL netikėtumas“ – 3SAMPO skrydis.
2. Gaidys. „Metų namų darbai“ – anglų k. mokytojos Eglės užduoti 7 dialogai.
3. Paukštis. „Metų herojus“ – Dulsinėja (vaidino Marija Pluščauskaitė).
4. Gaidys. „Metų renginys“ – „Liūdnojo vaizdo riteris“.
5. Gaidys. „Metų DL'ietis“ – „Morfijus“.
6. Paukštis. „Metų naujiena“ – kompiuteris prie direktoriaus kabineto.
7. Gaidys. „Metų sirgalės“ – 3a merginos.
8. Gaidys. „Metų nesusipratimas“ – STT.
9. Paukštis. „Metų pagalba“ – Vilma Sojaitė.
10. Gaidys. „Metų nusikaltimas“ – arbatos pakelis ant direktoriaus automobilio.
11. Gaidys. „Metų prezidentas“ – G. Kiveris & co.
12. Paukštis. „Metų mokytojas“ – L. Narkevičius.
13. Speciali nominacija. Višta, skirta 1a klasės merginoms.

Žygeivių klubo vėliava

Orientacinis

Algio laiškas direktoriui po orientacinio:

Sveiki,

čia siunčiu legendą, į kurią vakar užmetėte akį. Tik perspėju, jog klaidų dar netaisiau. O jų, pasirodo, buvo. Grįžo perpykę orientacininkai, kai nerado punkto serbentų krūme. O aš, žioplys, neatskyriau agrastų nuo serbentų. Žodžiu, buvo smagaus juoko. Visi parsinešė pilnas kišenes įspūdžių ir patyrimų. Šiemet laimėjo Tomas ir Vytautas, kurie pastebėjo taškų formulėje skylę – jei grįžti sugaišęs tik pusę laiko, tai 120/240=1/2. Taigi taškai dvigubėja. Kas buvo, kas nebuvo, bet buvo smagu!

Sėkmės,
Algis

LEGENDA

Visų pirma skelbiame formulę, pagal kurią bus suskaičiuoti jūsų, įtariu, vargani taškučiukai:

$$Taškai = \frac{z + y}{\frac{x}{360}}$$

Z – jūsų taškų suma už surinktus punktus;
Y – taškai už įmintas mįsles. Mįslę rasit ant kiekvieno punkto, už kiekvieną – 2 taškai;
X – sugaištas laikas minutėmis.

Dėmesio! Vienas iš šio 31 punkto yra netikras. Antis. Jei norite išsiaiškinti kuris, išspręskite galvosūkį.

Parduotuvės savininkas Didgalvis švenčia savo darbo jubiliejų ir ta proga nori pamaloninti savo nuolatinius klientus. Pirmajam klientui jis už pusę kainos parduoda pusę turimų kiaušinių ir pusę kiaušinio atiduoda veltui. Antrajam klientui vėl parduoda pusę likusių kiaušinių ir pusę kiaušinio atiduoda veltui. Su trečiu ir ketvirtu klientu jis pasielgia lygiai taip pat: kiekvienas iš jų gauna pusę likusių kiaušinių ir dar pusę kiaušinio. Penktajam klientui jis sako:

- Gaila, bet jums liko tik vienas kiaušinis. Aš jį jums dovanoju.

Kiek ponas Didgalvis turėjo kiaušinių prieš išpardavimą?

3. Už pastato „Sadita“ (šalia buvusio „Skorpionų tako“ – ten galėjot nusipipirkti kkkekekekedukų) (2).

7. Už dėžės, kuri yra už dar didesnės dėžės. Iš tikrųjų didelės skydinės. (2)

...

9. Ateikit, pasigrožėkit gražiu vaizdu. Matot toli tokį aukštą bokštą? Ten yra punktas. Netekot amo? Kur jūsų omenis? Aš pajuokavau. Sukit į dešinę takeliu palei tvorą. Skaičiuokit metalinius stulpelius. Ties dvyliktu sukit į kairę. Leiskitės žemyn pro dilgėles, chi chi, ir punktą rasit ant šakos. (5)

....

12. Už „Mabivil“ pastato. Ten, kur jungiasi du tvoros pradai: vielinis ir medinis, ties apačia. Kasti nereikia. (10)

Kad nebūtų liūdna:

-Vaikeli, atnešk iš virtuvės penketą lėkščių.

-Kam, mama?

-Aš turiu apie tai pasikalbėti su tėčiu.

...

14. Nepaėmę šio punkto, galite negrįžti. ☺ Dėmesio! Šis punktas prieinamas tik iš Donelaičio g. Kitaip jūs pasiklysite ir alkani vilkai jus suės. O šiaip nurodymai parašyti taip, kad kitaip nerasit. Eiti tiesiai pro stovėjimo aikštelę, tiesiai pro advokato Ričardo Lilo kontorą. Baigiasi asfaltas. Ropškitės aukštyn. Galvokit, kaip gausite daug taškų. Bus lengviau. Lipkite kalnu ir laikykitės kairiau vos įžiūrimu takeliu. Eikit, kol įsikirsite į kitą takelį statmenai. Prie jo auga ąžuolas ir geltonų gėlyčių pievelė. Šalia auga klevelis, o punktas jo apačioje. Tik nenusisukit sprando! (5)

17. Rytinė pilies siena. Po stogine ieškokit sijos su žaliu užrašu „1000000 bučinių“. Punktas iš lauko, teks priklaupt ant nešvarių grindų. Ką darysi..:0 (3)

...

18. (Kalba netaisyta) Prie vartų; garažus yra skydinė ant, kurios spynos pakabintas punktas. (4)

...

22. Antra laiptų aikštelė nuo apačios. Dešinėje bus toks betoninis ramstis. Kam jis reikalingas, taip ir nesupratau. Galėjo tą betoną

išlieti žirafų narve, kad tos prasiskeltų... Žodžiu, lipkit kaip vandalai per betoninę tvorelę ir už 2 metrų takeliu ant šakos rasit Adomo obuolį. (6)

...

26. Reikia atsirasti prie „Žiburio“ vid. mokyklos sporto salės galinės sienos, ant kurios daug graffiti ir dar užrašyta: „Quake III Arena“. Pasisukti dešinėn ir aštriuose krūmuose per vidurį, ant metalinės tvorelės. Elkitės taip, kad nieks nieks nepastebėtų jūsų ir kur paslėptas punktas. Įsivaizduokit, kad bet kas iš aplinkinių gali būti kitas orientacininkas. ☺ (7)

Algis Grigas, 4SAMPO

Visiems nesupratusiems paaiškiname – tai gimnazistiškas orientacinis, kai daugybė sportinio azarto apimtų gimnazistų su žemėlapiais rankose skersai ir išilgai naršo visus slapčiausius Kauno užkampius ir užkaborius, po to įspūdžiai, prizai vaišių pavidalu ir taurės įteikimas nugalėtojams... Patikėkit, būna daugiau nei smagu... ;)

Orientacinio žemėlapis

Du pasakojimai apie vieną plaukimą į Kapitoniškes

KAIP GIMNAZISTAS Į KAPITONIŠKES SKUBĖJO

Kartą taip jau nutiko, kaip kad ne kartą buvo nutikę, jog kelionė į Kapitoniškes sutapo su anglų kalbos valstybiniu brandos egzaminu. Kadangi Žmogelienė laikė šį egzaminą, tai Žmogeliui neliko kur dėtis ir šis kartu su Žmogeliene pasikinkęs savo vežimą vijosi laivus.

Viskas būtų kaip ir gerai, tik kad truputį lijo. Ne, ne šienas buvo Žmogelio galvoje. Žmogeliui kaip ir visiems kitiems buvo truputį gaila, kad tokią šaunią iškylą į gamtą gadina oras. Bet ir tai būtų pusė velnio, jei jis būtų žinojęs kelią. Kiek tik klaidžiojo Žmogeliai, kiekvieną kartą galvodami, kad štai šis posūkis tikrai veda į Kapitoniškes, bet vis pasiklysdavo.

Taip beklaidžiojančius juos pasiekė žinia, kad tuoj visi plauks namo, nes šalta. Ne juokais susirūpino Žmogelis ir, kad būtų greičiau, spaudė paskutines arklių galias. Bet spausk nespaudęs, stenėk nestenėjęs, jei nežinai kelio. Nusileidžia nuo kalno, ten – vanduo, marios, tik kad ne Kapitoniškių pakrantė. Žiūri Žmogelienė ir sako:

– Rupūs miltai! Žmogeli, laivai plaukia, ar tik ne mūsiškiai?

– Tikrai, – suburba žmogelis, bet namo dar nesuka. Koks jis vyras, jei neras Kapitoniškių...

Kad jau niekur skubėt nereikia, tai viską Žmogeliai apgalvojo ir iš pirmo karto pataikė ten, kur reikia. Išlipo abu apsidairyt, nes jau ir lietus baigėsi. Taip besidairydami, žiūri, kad ir vietinės gimnazijos direktoriaus pavaduotojas atrieda ir nesuprasdamas klausia:

– Sakyk, Žmogeli, o kur visi prasmego?

– Išdūmė, – viską paaiškina Žmogelis.

– Rupūs miltai! – nusispjovė pavaduotojas.

– Rupūs miltai... – pakartojo Žmogelis ir visi išsiskirstė. Ir vėl lietus šventę sugadino.

Audrius Židonis, 4SAMPO

Varžybų Kapitoniškėse prizininkai

KAIP GIMNAZISTAS Į KAPITONIŠKES SUSPĖJO

Nors rytas išaušo žvarbokas ir kiek niūrokas, tačiau jau prieš pusę devynių galėjai išvysti grupelėmis prie gimnazijos besibūriuojančius gimnazistus. Lietus gimnazistų neišgąsdino ir tradiciškai į prieplauką žygiavo nei daug, nei mažai – 50 žmonių. Gimnazistai nebūtų gimnazistai – net neįpusėjus kelionei grupė pasidalijo į dvi dalis, po kurio laiko ir į dar kelias. Juk visada atsiranda tokių, kurie kelią žino geriau... Ir tikriausiai nieko nestebina faktas, kad į prieplauką šiek tiek vėluota – kad ir kaip bebūtų keista, ėjimas ratais nepadeda greičiau ateiti į vietą. Tačiau grynas oras ir smagiai pradėta diena atperka net ir tylius aplinkinių niurnėjimus dėl vėlavimo...

Pasidairę pro sandariai (o kartais ir nelabai) uždarytus laivų langus, pasiekėme kelionės tikslą. Pirmas darbas, kurio, atplaukę į prieplauką, ėmėsi sužvarbę gimnazistai, buvo įkurti laužą. Nors aplinkui buvo drėgna, tačiau neilgai trukus jau ruseno nedidelė ugnelė. Laužo įkūrėjai susilaukė daug

dėmesio – aplink būriavosi nemažai merginų.

Kol vieni rūpinosi laužu, kiti rengė vietą gimnazijos sportininkų apdovanojimams, kuriuos šauniai vainikavo draugiškai gimnazistų pasidalyti tortukai. Po skanios angliavandenių dozės (riebalus istorija nutyli...) atsirado ir nuotaika sportuoti. Vieni okupavo futbolo aikštelę, kiti – krepšinio, treti bėgiojo aplink stadioną, o ketvirti vis dar šildėsi prie laužo. Prie šildymo(si) akcijos prisidėjo ir direktorius – kur ne kur galėjai išvysti merginas su jo dovanotais geltonais apsiaustais nuo lietaus. O kad būtų šilčiau, į apsiaustą buvo galima suljsti ir dviese – tokie dvigubi žaidėjai net futbolą bandė žaisti.

Tik va kažkam iš aukščiau (vieni jį vadina Dievu, kiti – šlykščiu Lietuvos klimatu) smagūs gimnazistų žaidimai nepatiko – lietus nenustojo krapnoti ir direktorius, pabūgęs, kad gimnazistai nesušaltų ir nesusirgtų, nusprendė iškylą užbaigti. Direktoriaus žodis gimnazistui – įsakymas. Tuoj pat buvo užgesintas laužas, surinkti daiktai ir gimnazistai vėl sugužėjo į laivus.

Kelionė atgal buvo linksmesnė: kai ką prablaškė neilga iškyla Kapitoniškėse, kai kas jau ir apie atėjusią vasarą pradėjo galvoti...

Vaiva Imbrasaitė, 2b

Krepšinio varžybos

Lengvoji atletika

Šie metai – tikras džiaugsmas mūsų lengvaatlečiams. Kalėdų senelis nugabeno mokytoją B. Žėką į LKKA maniežą. Ir žinote, ką tai reiškia? Tai reiškia, kad išretėjusios lengvaatlečių gretos puolė mobilizuotis, imti naujokus į komandą ir ruoštis pavasario žaidynių bumui. Neretai vaikinų akis džiugina į treniruotę gausiai susirinkusios gimnazistės. Seilė varva bežiūrint, kaip jos atlieka tempimo pratimus, kurių Ramunė prigalvoja devynias galybes. Kai kurie pratimai stipriąją lytį net į nevilčių varo. Nors lankstumu merginos ženkliai pranoksta savo draugus, tačiau pastarieji tikrai nenusileidžia savo kojų jėga įveikiant aukštus barjerus, skuodžiant posūkiais ir tiesiosiomis įkandin mergaičių. Mokytojas B. Žėkas stengiasi parinkti įdomias ir veiksmingas treniruotes, kad neturėtume laiko „bimbinėti“, ir jam tai puikiai sekasi – bėgimo mylėtojai mielai lanko treniruotes. Taigi, jei nori tapti gražesnis, vikresnis ir stipresnis – prisidėk prie mūsų, mes tavęs laukiam!!!

Ramunė Butkevičiūtė, 4c
Paulius Andriuškevičius, 4SAMPO

LENGVAATLEČIŲ STARTAI

Šių mokslo metų sportinės veiklos naujovė – išaiškinti sportiškiausią klasę. Tam buvo organizuotos svarbiausių sporto šakų, pavadintų KKK (Krepšinis, Karalienė – lengvoji atletika, Karalius – futbolas), tarpklasinės varžybos. Šiose sporto šakose užimtos vietos sudedamos ir laimi klasė, surinkusi mažiausiai taškų. Lygybės atveju nugali komanda, turinti daugiau pirmų, antrų, trečių vietų. Tik lengvosios atletikos klasių komandos mišrios. Merginų ir vaikinų surinkti taškai sudedami ir taip nustatoma vieta tarp klasių. KKK varžybų rezultatai džiugina. Suaktyvėjo lengvaatletės, be jų jaunuoliams būtų sunku iškovoti nugalėtojų ar prizininkų komandines vietas.

Varžybų rezultatai parodė, kad sportiškiausia gimnazijos klasė yra 3IBM, laimėjusi visose sporto šakose antrąsias vietas (6 taškai). Antra liko 3b – futbolo čempionė (10 taškų) trečia – 4a – krepšinio nugalėtoja (15 taškų). 4c, tapusi sporto karalienės čempione, liko ketvirtoje vietoje, nes krepšinio ir futbolo pasiekimai buvo menkesni.

Panagrinėkime, kaip lengvaatlečiams sekėsi ginti gimnazijos sportinę garbę svarbiausiose Kauno moksleivių varžybose. Sėkmingai startavo bėgikai miesto moksleivių pavasario kroso varžybose (iškovojo komandinę 3-iąją vietą). Individualiai geriausiai startavo Dovilė Žmuidaitė (3SAMPO), iškovojo 2-ąją vietą 1500m bėgimo varžybose (6:52,9). Ketvirtas 2000m bėgimo varžybose buvo Mindaugas Kuprionis (4MINOLTA). 1000m ir 1500m bėgimo varžybose penktąsias vietas iškovojo Ramunė Butkevičiūtė (3c) ir Marija Kiverytė (3c).

Miesto moksleivių kroso estafečių varžybose 3-iąją

komandinę vietą laimėjo bėgikai: Jūratė Mažulytė (4HP), Dovilė Krušinskaitė (4HP), Mindaugas Kuprionis, Ramunė Butkevičiūtė (3c), Antanas Staškevičius (3a), Aurimas Rabačius (2b), Dovilė Žmuidaitė (3SAMPO), Andrius Dobiliauskas (3c). Estafetė mišri. Merginos bėgo 500m, jaunuoliai – 1000m. Rezultatas – 16:03,8 (geriausias gimnazijos lengvaatlečių pasiekimas).

Kauno BLM lengvosios atletikos varžybos (2005 05 10), dėl brangios stadiono nuomos perkeltos į LKKA maniežą, sumenkino rezultatus. Netrūko ir organizacinių nesklandumų rungtyniaujant. Iš dalies dėl šių priežasčių smuktelėjo ir mūsų lengvaatlečių pasiekimai. Merginos ir jaunuoliai laimėjo ketvirtąsias vietas iš 20-ties dalyvavusių komandų. Individualiai geriausiai startavo Ramunė Butkevičiūtė (800m) ir Jūratė Mažulytė (400m), iškovojo penktąsias vietas. Dovilė Žmuidaitė 800m nuotolį įveikė penkta, o Marija Kiverytė – septinta. 4x100m estafetėse merginos ir vaikinai pasiekė ketvirtus rezultatus. Andrius Dobiliauskas 1000 m nuotolį įveikė per 2:58.8 ir užėmė penktą vietą. Vytautas Jakutis (2IBM) buvo šeštas, įveikęs 60m (7.5). Martynas Šatas (2IBM) 400m nuotolį baigė septintas.

Mokslo metai pabaigti Kapitoniškėse lengvaatlečių varžybomis. 3x200m estafetę laimėjo (1:39,6) ir taurę iškovojo Laura Blėdaitė, Živilė Vitunskaitė (2IBM) ir Rita Dekšnytė (2b). Daug aršesnė kova dėl čempionų vardų vyko tarp jaunuolių. Gausus dalyvių skaičius ir maksimalios pastangos bėgant lėmė 3c klasės vaikinams Emiliui Prascieniui, Aivarui Katinui ir Andriui Dobiliauskui aukščiausią rezultatą – 1:14,0 (200m vidurkis – 24.66).

Žvelgdami į paskutinių dvejų metų (2005 ir 2006) „Metų knygos“ lenteles matysime, kad merginos pagerino penkis gimnazijos rekordus. Turime ir merginų lyderę. Tai Simona Raguckaitė (2b). Jos keturių bėgimo rungčių rekordai yra aukšto lygio ir Simona pajėgi kovoti dėl prizinių vietų miesto moksleivių varžybose. Tuo tarpu vaikinai tokio lyderio neturi, tačiau yra nemažai perspektyvių pajėgių lengvaatlečių. Tai Regimantas Simutis (4SAMPO), kurio 600m rezultatai nedaug atsilieka nuo Justino Petkevičiaus gimnazijos rekordo. Paminėsiu ir gabius sportininkus Vytautą Jakutį (3IBM), Martyną Šatą (3IBM), Aurimą Rabačių (3b), vidutinių nuotolių bėgikus Andrių Dobiliauską (4c), Andrių Oleinikovą (2HP).

Bronius Žėkas

NACIONALINĖ MOKSLEIVIŲ AKADEMIJA

MOKYTIS, MOKYTIS IR DAR KARTĄ...PRAMOGAUTI
(filologo įspūdžiai)

Nacionalinė moksleivių akademija – unikalus bandymas suderinti mokslą, kūrybą, bendravimą ir pramogas. Būtent ši keturių, atrodytų, ne visada daug bendra turinčių elementų sintezė gabiausius ir perspektyviausius, pačioms įvairiausioms sritims (filologijai, fizikai, chemijai, muzikai, matematikai, ekonomikai, informatikai) atstovaujančius mūsų šalies moksleivius, kuriuos būtų galima pavadinti „Lietuvos ateitimi“, subūrė į vieną kolektyvą. Kiek jų atstovavo KTUG? Daug. Vargu ar kuri kita mokymo įstaiga turėjo daugiau atstovų.

Pavasaris

Naktis Vilniuje, kažkur Baltupiuose. Kambarys nuostabus. Ne patogumai (kaip ir buvo galima tikėtis, gyvename šiek tiek pagerintame bendrabutyje), o vaizdas pro langą daro jį tokį. Žiūrint iš devintojo ant kalvos miesto pakraštyje stovinčio namo aukšto, atsiveria nepakartojama miesto panorama, ypač įspūdinga naktį, kaip dabar. Dangoraižiai ir, žinoma,...„Akropolis“.

Darbų aptarimas, baigęsis jau prieš dešimt valandų, paliko nemažą įspūdį. Ne vertintojų autoritetingumu ir komentarų profesionalumu, o tuo, ką galėčiau pavadinti tam tikru...intymumu. Kas gali būti intymiau už menininkus (net ir mėgėjus), besidalijančius savo kūrybos paslaptimis... Įkvėpimas ir jo šaltiniai, rašymo laikas ir technika, darbas ir menas, asmeniškumas ir kompozicijos sudėtingumas – sunku rasti aspektą, kuriuo nebūtume išnagrinėję savo darbų. Suvoki savo unikalumą ir individualumą, tuo pat metu pamatydamas, jog esi tokia pati būtybė iš kūno ir kraujo kaip kiti. Neturi... Negali jaustis geresnis už aplinkinius. Tą puikiai įrodo schema lentoje. Tiesa, ją galima vienodai sėkmingai taikyti tiek darbui apibendrinti, tiek chaoso teorijai įrodyti. Ir tai – tik vienas iš daugelio įdomių užsiėmimų bei paskaitų.

Vasara

Be jokios abejonės, pagrindinis Nacionalinės moksleivių akademijos tikslas – suteikti galimybę pagilinti žinias ir ugdyti praktinius įgūdžius. Kiekvieną vasaros sesijos dieną vykdavo po dvi dalykines paskaitas, kurias skaitė geriausi savo sričių specialistai. Trečioji paskaita skirta asmenybės ugdymui.

Dalyviai taip pat ugdė ir kūrybinius įgūdžius. Jau pirmąjį vakarą jie turėjo kuo išradingiau pristatyti savo dalykinę grupę, o paskutinį – kiekvienas save, sukurdami meninę nuotrauką bei ją atitinkančią sentenciją. Vis dėlto neabejotinai daugiausia darbo pareikalavęs kūrybinis projektas – filmo kūrimas. Tačiau visos keturios mišrios komandos su šia užduotimi susidorojo beveik nepriekaištingai ir jų darbo rezultatai greičiausiai nepadarytų gėdos ir gerokai labiau patyrusiems meistrams. Bendri projektai taip pat griovė barjerus ir skatino bendrauti ne vien su savo dalykinės grupės atstovais.

Galimybė praleisti dvi savaites su dideliu būriu neabejotinai išskirtinių gabumų bendraamžių, kurių kiekvienas, be visa kita, dar savotiškai įdomus kaip asmenybė, pasitaiko pernelyg retai, kad būtų galima ją praleisti. Nors vieni jau buvo daugiau ar mažiau pažįstami iš įvairių renginių, o kiti panašios patirties neturėjo, skirtumai išnyko stebėtinai greitai ir atidarymo vakaro metu vargu ar kas nors jautėsi vienišas. Apie bendravimo malonumą liudija ir šis faktas: vos grįžę ir dar nespėję namiškiams išpasakoti visų įspūdžių, kai kurie jau ėmė organizuoti neoficialų Akademijos dalyvių susitikimą.

Ruduo

Sesijos metu netrūko įdomių paskaitų – nuo šiuolaikinės literatūros iki heraldikos emblemizacijos. Taip pat vyko ir kūrybinio rašymo pratybos su prozininke V. Juknaite. Vakarinė veikla (Dž. Elijo asmenybės ugdymo užsiėmimai ir K. Sakadolskio paskaita apie reklamą) taip pat negali būti užmiršta. Kultūrinį grupės narių akiratį praplėtė ir koncertas Nacionalinėje filharmonijoje. Tad nenuostabu, jog filologų darbo diena trukdavo (tiesa, įskaitant ir keletą poilsio pertraukų) maždaug vienuolika valandų, tačiau jei reikėtų įvardyti bent vieną tuo labai besiskundusį, vargu ar pavyktų.

Vis dėlto paklausus bet kurio moksleivio, ar vien turininga sesijos programa skatino juos iš visų Lietuvos kampelių suvažiuoti į Vilnių, atsakymas, be jokios abejonės, būtų neigiamas. Grupės branduolys

kartu rinkosi sesijon jau trečią kartą, o visiškai nepažįstamų išvis nebuvo. Maža to, dar reikia pridėti ir kartu gyvenusius chemikus, ir suprasime, kodėl šviesos kambariuose negesdavo iki vėlyvos nakties (pasitaikė, kad ir iki ryto). Juk tokia išskirtinė kompanija susirenka ne kasdien.

Žiema

Sausis. Palanga. Šalta. Na, ir kas?

Paskaitas skaitė 25 dėstytojai iš įvairių šalies universitetų. Dalį užsiėmimų moksleiviams taip pat vedė studentai, kurių privalumas – žinojimas, ko paprastai trūksta mokykloje ir ko reikia ruošiantis olimpiadoms, bei lengvesnis bendravimas su mokiniais dėl mažesnio amžiaus skirtumo. Tad, kaip sakė projekto vadovė doc. dr. Bronė Narkevičienė, „pavyko suderinti tris kartas, skirtingas ne tiek savo amžiumi, kiek žinių pakopa: moksleivius, studentus ir dėstytojus".

Niekas nesirengė pamiršti ir meninės veiklos. Be dalykinių paskaitų, vyko filmų peržiūros, vaidinimai baigiamojo vakaro metu, improvizacijos, ankstesnių sesijų darbų peržiūra, intelekto konkursas, akademijos muzikų koncertas.

Neabejotina, kad šiandien žinios bei informacija įgyja vis daugiau vertės nei bet kada anksčiau, todėl valstybei labai svarbu ugdyti jaunuosius talentus. Tačiau bendrojo lavinimo mokyklose jiems ne visada suteikiamos palankios sąlygos atsiskleisti, todėl tokie projektai, kaip Nacionalinė moksleivių akademija, užpildo atsiradusią spragą.

Ignas Kalpokas, 4SAMPO

Nacionalinės moksleivių akademijos dalyviai

DEBATAI

BŪTI AR NEBŪTI...DEBATININKU

Kas yra debatai?

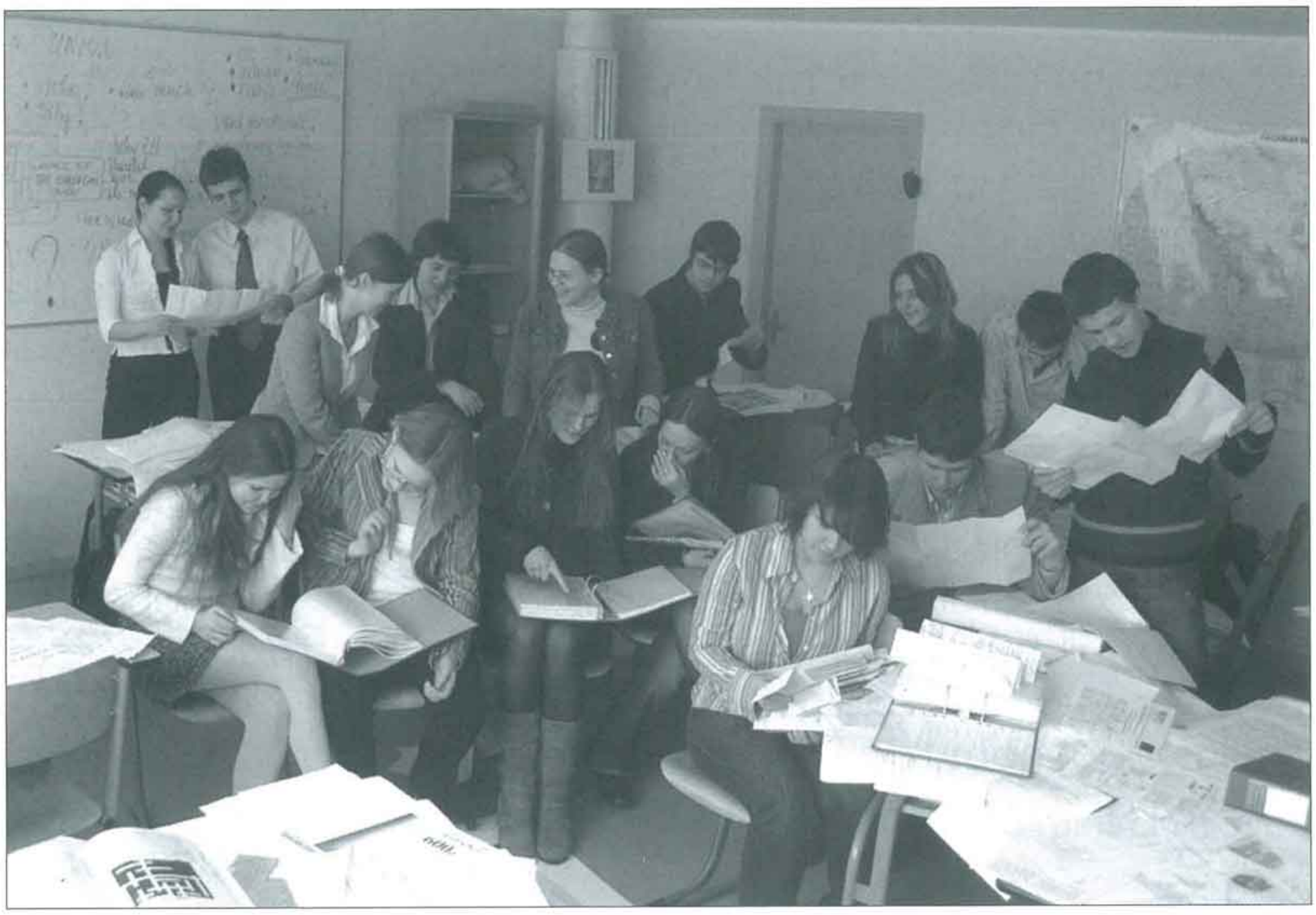
Debatai – tai galimybė priversti save pasidomėti kažkuo nauju ir/ar įdomiu. Tai būtinybė surasti argumentų ir už tau labiausiai nepriimtiną nuomonę. Tai poreikis pasidalyti ja su kitais ir pabandyti įrodyti, jog ji – vienintelė ir nepakartojama.

Vaiva Imbrasaitė, 2b

Kas yra ir ką veikia KTUG debatų klubas?

KTUG debatų klubas yra labai gerų ir draugiškų žmonių sambūris (dažniausiai buriamės 4-tame aukšte, nes dėl konvekcijos tenai šilčiau nei 1-ame, 2-ame ar 3-iame aukštuose). Susirinkę mes debatuojame, po debatų viską aptariame, negailime vieni kitiems kritikos...

Andrius Čialka, 2HP

Pasiruošimas debatams

Debatų klubas – tai grupė žmonių, įsitikinusių, jog gali argumentuotai pateikti/įrodyti savo nuomonę. Tai žmonės, mokantys pasiruošti kad ir sunkiausiai temai per vieną pamoką, o kai reikia, ir per 20 minučių bei padaryti iš to rimtus (na, gal ir nelabai...) ir aršius debatus. Ir taip kiekvieną savaitę... Tačiau iškilus reikalui jie sugeba ir rimtai padirbėti, ką puikiai įrodo puikūs jų pasiekimai.

Vaiva Imbrasaitė, 2b

Kaip aš pradėjau debatuoti ir kodėl vis dar debatuoju?

Gavau pasiūlymą iš jau debatavusių žmonių, priėmiau todėl, kad šnekėjimas man prie širdies. Vis dar debatuoju – negaliu sustoti.

Gediminas Kondrackis, 1b

Kažkada, dar senoje mokykloje, pažiūrėjau parodomuosius debatus ir nusprendžiau, kad galėčiau geriau. Vis dar debatuoju, nes vis dar manau, kad galėčiau geriau, nei tai darau dabar.

Vaida Rimeikytė, 2a

Pradėjau debatuoti, nes tėvai liepė (rimtai!), todėl, kai praėjo pirminis entuziazmas, buvo aptingimo etapas, tačiau dabar vėl stengiuosi aktyviai debatuoti, nes man patinka pati idėja, veikla, žmonės, su kuriais debatuoju.

Marija Pluščauskaitė, 3b

Ką debatai pakeitė mano gyvenime?

Išmokau, kad nuomonė be argumentų – nelabai nuomonė, todėl dabar, kai sakau kam nors savo nuomonę, ją argumentuoju. Taip pat debatai privertė patikėti, kad mano nuomonė dar kažkam gali būti įdomi. Be to, pagerėjo mano *linking devices* vartojimas, todėl iš anglų k. *business* esė gavau 10. Ir vis mažiau anglų kalbos namų darbams reikia ruoštis, užtenka prisiminti kokią nors temą, kuria debatavome, ir pašnekėti...

Marija Pluščauskaitė, 3b

Penkiolika minučių šlovės

Ieva Kazakevičiūtė, Augustas Baliulis (abu – VšĮ Jėzuitų gimnazija), Aistė Dumbrytė (KTUG), komandos trenerė Inga Kievišaitė (ISM)

Keturi ramiai vasaroti nenorintys lietuviai, dvi kovos su narkomanija strategijos, vienas mėnuo pasiruošimo, keturių su puse centimetrų aukščio krūva straipsnių, 1440 kilometrų nuo Lietuvos, šešios valandos kelio, 38-ios komandos iš 23-jų skirtingų valstybių, beveik 200 žmonių stovyklos teritorijoje, vienas ežeras ir dvi neišmatuojamai įspūdingos savaitės – atsakyčiau, jei paprašytumėte apibūdinti šios vasaros kelionę į Karlo Poperio debatų Pasaulio čempionatą Makedonijoje. O jei norėtumėte išgirsti daugiau, galėčiau papasakoti apie kaitrią Balkanų saulę ir dar šiltesnes dalyvių šypsenas, neįtikėtinai įdomias lektorių iš viso pasaulio kasdienes paskaitas apie debatus ir narkomaniją, dar prisiminčiau, kaip mes, lietuviai, čempionato pradžioje žvelgėme į viską daugiau stebėtojų nei dalyvių akimis ir vertinome: rumunai bando išmušti priešininkus iš vėžių itin ekspresyviai kalbėdami, amerikiečiai reaktyviniu greičiu „repuoja“ statistinius duomenis, kroatės į pagalbą pasitelkia moterišką žavesį, argentiniečiai – pietietišką nuoširdumą, estai – šiaurietišką humoro jausmą... Tuo tarpu mes su neapsimestinu lietuvišku kuklumu stengiamės visiems būti mandagūs, neagresyvūs ir draugiški... ir su tokiu pat draugiškumu gausi debatininkų bendruomenė sveikina mus, iškovojusius bilietą į finalą. Kelionės į sostinėje Skopjė esančius Makedonijos parlamento rūmus vos užtenka suvokti, kas vyksta, kai netrukus jau įsitaisome odiniuose parlamentarų krėsluose ir klausomės Makedonijos Prezidento sveikinimo mums ir broliams latviams, su kuriais ir teks rungtis. Pilna salė žiūrovų, Makedonijos nacionalinės televizijos operatoriai, valanda įtemptų debatų, mirksinčios fotoaparatų blyksės, visą amžinybę trunkantis teisėjų pasitarimas, viena pergalė, viena pereinamoji taurė, vienas nugalėtojų vardas, penkiolika minučių šlovės ir viso gyvenimo prisiminimai...

...ir keturi avantiūristai iš Lietuvos – atėję, pamatę, nugalėję.

Aistė Dumbrytė, 4c

GIMNAZIJOS BENDRABUTIS

Įrašykite praleistas raides ir suskliaustus žodžius parašykite kartu arba atskirai.

1. Į Gimnazijos bendr_butį suvažiuoja linksm_ plauč_ ir sumanūs vaikučiai pabiručiai iš visos _ietuvos. 2. (Be maž) kiekvienas čia išmoksta virti makaronus, o (už vis) ger_usiai – kepti bulves, kurias užsigeria _sočiu pieno. 3. „Karoli, padėk surasti klaid_ šiame fizikos uždavin_je.“ 4. Mano bloko kaimynai – Dalius ir Krist_onas – nuėjo žaisti krepšinio, o aš prasėd_jau visą vakarą prie kompiuterio. 4. (Ne veltui) teptelti galima tik į vieną sien_ iš keturių. 5. Justinas Marcinkevičius, žym_s lietuvių rašytojas, geru žodžiu minimas kiekvieno moksleivio rašant interpr_taciją, gimė 1930 ir niekada negyveno bendrab_tyje. 6. (Te gul) ir geri pasiekimai, bet reikia (ne gailėti) laiko miegui ir žaisti sp_leologus. 7. (Su lig) met_ pradžia visi bendrabutyje susipaž_stame žaisdami mafiją ir kartu šv_sdami gimtadienius. 8. Naktį netriu_šmauk kriau_šdamas dži_vėsius, nes prikelsi miegantį liūtą, t_nantį drakoną. 9. Kaip ger_ šitiek tur_ti draugų, kurie tave priims kaip šeimyn_kštį ir paskolins juodos duonos. 10. Ir (vis dėl to) nepagyven_s čia, nesuprasi, kiek daug gausi gyv_nimiškos patirties. (A.V.)

„Nuliai“

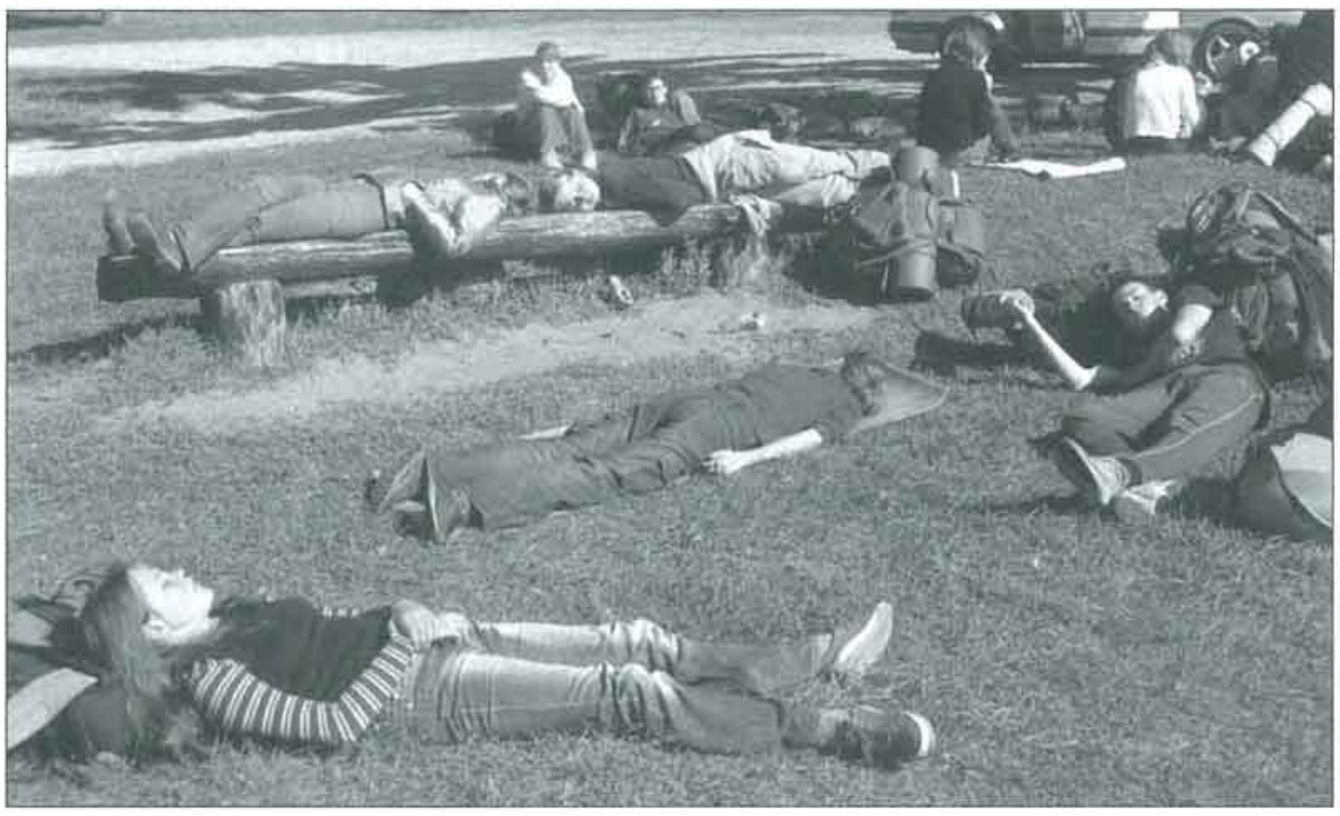
TRYS ŽINGSNIAI IKI SVAJONĖS IŠSIPILDYMO

Tau atsibodo būti nuolat vadinamam „nuliu“? Nori jaustis tikru ir visaverčiu gimnazistu? Tada šis skelbimas kaip tik tau!

Galimybė tapti gimnazistu pasitaiko tik kartą per metus. Kiekvieną rudenį visi, norintys tapti KTUG atstovais, turi pereiti tris patikros etapus.

Pirmasis jų – „Rudnosiukas“. Tai pats švelniausias ir lengviausias išbandymas. Jo metu gimnazistai bandys su jumis susipažinti įtraukdami į linksmą, tačiau jūsų paklusnumo ir greitos orientacijos reikalaujantį žaidimą – pasakų improvizaciją. Tai ne tik paklusnumo ir orientacijos išbandymas, tai išbandymas, ar sugebėsite atlaikyti pilną pokštų gimnazistišką gyvenimą.

Antrasis žingsnis tikro gimnazisto link – „Nulių“ žygis. Tačiau nebūkite apgauti pavadinimo. Šiame žygyje dalyvauja ne tik „nuliai“. Tai pats gausiausias metų žygis. Visas tris dienas jūs būsite apsupti kalno gimnazistų – pavyzdžių jums. Šis išbandymas – tai puikus ištvermės testas. Galime jus iš karto nuraminti – tiek ratų ir kilpų, kiek per šį žygį nueina žygeiviai, netenka ištverti jokio kito žygio metu. Tačiau pūsles ant kojų, žygiavimą naktį, valgį, verdamą vandenyje su natūraliais miško priedais, lietų ir uodus atpirks pasisėdėjimas prie laužo (aišku, jei jūsų batai neužsidegs nuo per didelės kaitros), palengvėjimas nusiėmus kuprinę vis dažnėjančių siurprizų metu ir nuostabūs prisiminimai po žygio. Ką jau bekalbėti apie suvokimą, kad liko tik vienas žingsnis iki išsvajotos galimybės vadintis gimnazistu!

„Nulių žygis“

Ir paskutinis, bet pats svarbiausias etapas – Krikštynos. Priklausomai nuo Tikrinimo komisijos išradingumo ir pasiryžimo, jums gali tekti pereiti Pragarą, Džiungles ar net pabėgti iš Kalėjimo. Šį kartą turėsite parodyti viską, ką galite – jūsų laukia fiziniai ir psichologiniai išbandymai: nuo maldų pravažiuojančioms mašinoms iki druskos valgymo, nuo „kažko“ paieškų neaiškios kilmės skystyje iki visiško nusilakstymo miške.

Visa tai vainikuos... Ne, ne dar viena užduotis. Visa tai vainikuos linksmas pasisėdėjimas su gimnazistais, nuotraukų ir filmuotos medžiagos peržiūrėjimas ir sąžiningai užsitarnautas pažymėjimas, liudijantis, kad dabar jūs – tikri gimnazistai.

Tik trys maži žingsniukai svajonės ir gyvenimo tikslo išsipildymo link! Ir tenebeišvysta jūsų akys daugiau užrašų „Jūsų laukia kančios!“ (Na, nebent patys juos užrašysite...).

Vaiva Imbrasaitė, 2b

Krikštynos

GIMNAZIJOS FUTBOLO LYGA

Dailusis futbolas

O viskas prasidėjo seniai seniai. Krašte, kur nuo seno puoselėjamas ir gerbiamas krepšiasvydis, o gal krepšinis, dar žinomas kaip meškų sportas, ramiai buvo puoselėjamas ir dar vienas sportas – bulvių ar runkelių spardymas derliaus nuėmimo metu. „Metai po metų, ir galiausiai su mano senelio pagalba buvo surinkta pirmoji komanda, pradėti rengti pirmieji turnyrai“, – taip mums pasakojo vienas šio sporto gimnazijoje pranašų Linas Vidžys, nenugalimas vartų sargas, paprastai praleidžiantis bent po keletą įvarčių per rungtynes. Neįkainojamą indėlį į futbolo gimnazijoje populiarinimą įdėjo ir antrasis pranašas Karolis Šeškus, dar ir dabar geru žodžiu tarp šios šakos kultivuotojų minimas. Rūpintis jiems nebuvo dėl ko. Pasekėjai netruko atsirasti – Mantas Jonas Liūnas ir Mindaugas Raskila Augustis neleido GFL žiburiui užgesti, jų pėdomis seka Laurynas Crespo Mikšys bei Algis Čepas Čepulis. O po jų seks ir kiti...

Aikštė jau seniai Aukščiausiojo mums buvo paskirta – Gardaõ Stadionas, geriau žinomas kaip „Gardas“ su neapsakomo grožio gamtos tribūnomis, su medžiais, nepagailinčiais šūsnies lapų kiekvienam rudeniniam GFL'ui, bei nepailstančiu šlavėju Aloyzu, besirūpinančiu, kad iš po lapų būtų matoma „Gardo“ asfalto danga.

Šį sezoną sulaukėme naujų vartų su tinklu, o kartu ir naujų čempionų. Gyvename su viltimi sulaukti bent žolės daigelio...

I vieta – 3b
II vieta – 3IBM
III vieta – 4a

Tadas Burneikis ir Jonas Masaitis, 3IBM

GIMNAZIJOS KREPŠINIO LYGA

GKL ŠIEMET DĖJO Į KREPŠĮ

Šis GKL sezonas buvo kaip reta intriguojantis, nes grupės varžybų metu nebuvo aiškaus favorito – pagrindine pretendente į čempionų taurę laikyta 4a klasės komanda buvo išretinta traumų ir ligų, todėl nemenka galimybė pakovoti dėl pirmosios vietos atsirado ir kitiems...

Intrigos netrūko ir pirmokų – antrokų pogrupyje, kur dėl teisės patekti į atkrintamąsias varžybas kovojo keturios vienodai stiprios komandos.

Atkrintamosiose varžybose 4a jau buvo išsigydžiusi žaizdas, tačiau kelyje viršūnės link jai vis dėlto teko sunkiai pakovoti su 3IBM ir 3b komandomis. Galų gale po netikėtai sunkių kovų ketvirtokai baigė savo pasirodymus GKL'e. Jie įveikė itin stiprias ir galingas trečiokų ekipas ir užėmė pirmąją vietą.

Šiemet GKL sulaukė malonios naujovės – rungtynių pradžioje komandos gaudavo 1,5l gėrimo troškuliui numalšinti ir energijos pasisemti.

Reikia tikėtis, kad kitas sezonas bus dar labiau intriguojantis – GKL čempionų sostas lieka laisvas, o ko jau ko, bet noro jį užimti tikrai niekam netrūksta...

Greitis artimas šviesai, **I**ntriga kiekvienose rungtynėse, **M**eilė žaidimui, **N**uovargis po rungtynių, **A**zartas aikštelėje ir už jos ribų, **Z**enitą krepšinio karjeroje pasiekę gimnazistai, **I**šradingi perdavimai, **J**uokas tarp žiūrovų, **O**dą šiurpinantys derbiai, **S**kausmas pralaimėjus...

Komandinė dvasia, **R**ezultatyvumas aikštelėje, **E**nergijos proveržiai, **P**uikūs dėjimai į krepšį, **Š**aunūs žaidėjai, **I**lgos popietės krepšinio salėje, **N**auji talentai kiekvienais metais, **I**mprovizacija kiekvienos atakos metu, **O**peratyvūs teisėjai ir sekretoriai...

Laiminga sezono pabaiga, **Y**rimasis į turnyrinės lentelės viršų, **G**riežtas teisėjavimas, **A**istringas žaidimas...

Visa tai – **GIMNAZIJOS KREPŠINIO LYGA!**

I vieta – 4a
II vieta – 3IBM
III vieta – 3b

Aivaras Statkevičius, 4a

Vygantas Nomeika, 4a

2005-2006 mokslo metų sezonas buvo kaip niekad sėkmingas gimnazijos krepšinio rinktinei. Pirmą kartą istorijoje KTUG rinktinė pateko į KTU organizuojamų „Rektoriaus taurės" varžybų finalinį ketvertą. Be to, Vilniaus ir Kauno moksleivių čempionate – „Mažojoje Eurolygoje" – rinktinė pateko tarp 8 stipriausių komandų.

Mokytojų diena

Ak, taip būna tikrai ne kasdien ir netgi ne kasmet – ką ten, net per visą gyvenimą kartais nepavyksta pakeliauti ištaigingu kruiziniu laivu!

O mums, o mums – visgi teko!..

Tokią netikėtą, nepaprastą dovaną savo labai mylimiems mokytojams (o tikrai tokie pasijutome) Mokytojų dienos proga mums įteikė ne mažiau mylimi gimnazistai.

Tiesiog – visiškai nelauktai, netikėtai gavome solidžius kvietimus – bilietus atvykti į prašmatnų kruizinį laivą "Kvyn Meri". Suprantama, atvykome. Išsipuošę, kiek tik galėjome.

Dar prie lauko durų mus svetingai pasitiko durininkas prancūzas Žakas, nepaprastai panašus į Karolį N. iš „Sampo" klasės – na, betgi ir būna panašių žmonių!.. Iškart visi buvome palydėti į kajutkompaniją ir ten sutikti žavingo, auksu ir baltadante šypsena tviskančio, baltai apsirengusio kapitono beveik lietuvišku vardu ir painia pavarde – Arunas Dau yo Tis. Susodino mus prie serviruotų staliukų. Dairomės, atsistebėti negalime... O prabanga! O rafinuotumas!

Kapitonas pasveikino svetinga, žaismingа kalba, pristatė savo padėjėjas ir dainininkes – Dovilę, Giedrę ir fatališkąją Monik. Be to, jis paaiškino nesusipratusiems mokytojams, kad šis fantastiškas kruizas buvo užsakytas susirūpinusių mokinių, kad sunkiai dirbantys mokytojai pailsėtų, atsipalaiduotų.

Mokytojai buvo vaišinami įvairiausiais egzotiškais kokteiliais, saldžiabalsių dainininkių dainos glostė ausį... na, negi viską išpasakosi! Teisingai sakoma – geriau vienąkart pačiam pamatyti...

Bet vis dėlto... Matėme neprilygstamą koncertinę programą, kurioje, be nuostabių merginų dainų, stulbome nuo Virtuvės Mago kino, vardu Cing Dang Do, pasirodymo. Jis neabejotinai giminiuojasi su KTUG prezidentu Audriumi – gal jie ir ne broliai dvyniai, bet bent jau dvyniai pusbroliai. Tik šito mago akys kiek siauresnės, o šypsena kiek platesnė. Kaip ten bebūtų, jo pasirodymas buvo itin suprantamas ir aktualus mokytojų kompanijai. Magas Cing Dang Do demonstravo, kaip išvirti beržinę košę (itin tinkamas produktas pedagoginiams tikslams). Įdomiausi – įrankiai bei ingredientai: oblius, beržiniai pagaliai, spaustuvai, kečupas, prasto kontrolinio darbo lapeliai su įrašytais dvejetais (!). Galbūt ši patirtis bus panaudota KTUG praktikoje. Kartais – vertėtų...

Vėliau buvome pakviesti žaisti žaidimą "Vienam – „bingo", kitam-pradingo". Iš tiesų aukso puodai išlošti net du. Keisti – primenantys ryšulius ir kvepiantys šokoladu.

Deja, neapsieita be kriminalo – kol mokytojai tikėjosi laimėti ir azartiškai žymėjo ištraukiamus rutuliukus – mažus pūkuotus murzinus, didelius juodus kampuotus, mažus švarius minkštus ir panašius, dingo tortas. Dingo, ir baigta. Skubiai kviečiamas seklys d'Algis. Betardant visus salėje esančius įtariamuosius, netikėtai tortą įveža virėjas Cing Dang Do, laikydamas didelį žudikišką peilį. Kai d'Algis jį apkaltina vagyste, o gal ir būsimu pasikėsinimu, virėjas sako, kad tik norėjo padailinti tortą... Jis šypsosi ir lankstosi taip maloniai, kad belieka patikėti.

Tai lyg ir nebuvo to detektyvo. Nors milijonierių porelė, o ypač paika milijonieriaus žmona, dar ir bandė kažką aiškinti apie žmogžudystę, apie peilius... bet niekas nebekreipė dėmesio.

Nesgi kokia laimė, gavome ir to ypatingojo kinietiškai pagražinto torto. Skamba finalinė daina, direktorius, gerokai apsvaigęs nuo nealkoholinių kokteilių, o gal tiesiog svyruojantis dėl laivą supančių bangų, kažką bando pasakyti... A, jis, aiškiai naudodamasis tarnybine padėtimi, „kabina" fatališkąją dainininkę Monik, kuri irgi turi antrininkę panašiu vardu „Sampo" klasėje... Jis prašo gražuolę atvykti į šimtadienį ir padainuoti tą dainą asmeniškai jam... (Na, mes gi žinome, kad mūsų direktorius neabejingas moteriškam grožiui – lyg negalėtų drauge su visais klausytis)... O Monik ir nesispyrioja, ir pažada...

Paskui tikriausiai prasidėjo audra, nes evakuotis iš laivo teko kažkaip per staigiai. Ir nesvarbu, kad kajutkompanija labai panėšėjo į gimnazijos salytę...

...Kaip gera plaukti kruiziniu laivu... Bent kartą gyvenime... Bent per Mokytojų dieną...

Sužavėta dailės mokytoja
Violeta Židonytė

Kruizinio laivo įgula

GITARŲ VAKARAI

Vakaras, nereikia nieko –
Tik sėdėti ir žiūrėt,
Kaip ta saulė mus palieka,
Ir lyg vakaras žėrėt...

Šiemet vyko netgi du gitarų vakarai. Drįsčiau teigti, kad jie buvo gana skirtingi, tačiau kartu ir gana panašūs. Panašūs tuo, kad į abu susirinko grojantys ir negrojantys, dainuojantys ir tylintys, maištingi ir lyriški žmonės, kurių ausims yra malonus skambančios gitaros garsas. O skirtingi jie buvo todėl, kad skyrėsi žmonių skaičius (pirmasis gitarų vakaras buvo masinis – susirinko tiek žmonių, kad visi sunkiai tilpo į ketvirto aukšto fojė, antrajame – visi ten pat sutilpome lengvai, netgi vietos liko), taip pat skyrėsi ir grojikų, ir klausytojų santykis.

Antras gitarų vakaras buvo jaukesnis, nes žmonių – mažiau, muzikos – beveik tiek pat.

Ech... Skamba gitara, dega žvakės, vos vos girdisi tyli

dainos melodija, visi įsitempę klausosi. Visgi menas. O dainų buvo daug – visų neišvardintum! Daug stilių, daug žanrų... Ir ramios baladės, ir trankesni „gabalai“... Dainos – girdėtos ir negirdėtos, bet visas jas klausant buvo malonu širdžiai.

Susirinko ir pradedantys gitaristai, ir tie, kurie jau gerai įvaldę šį instrumentą. Beje, pirmame gitarų vakare grojo ne tik gitaros, bet ir smuikas. Nuostabūs garsai...

Gitarų vakarai – puiki gimnazijos tradicija.

Povilas Kripas, 1b

Vakaras, nereikia nieko –
Tik sėdėti ir žiūrėt,
Kaip ta saulė mus palieka,
Ir lyg vakaras žėrėt...

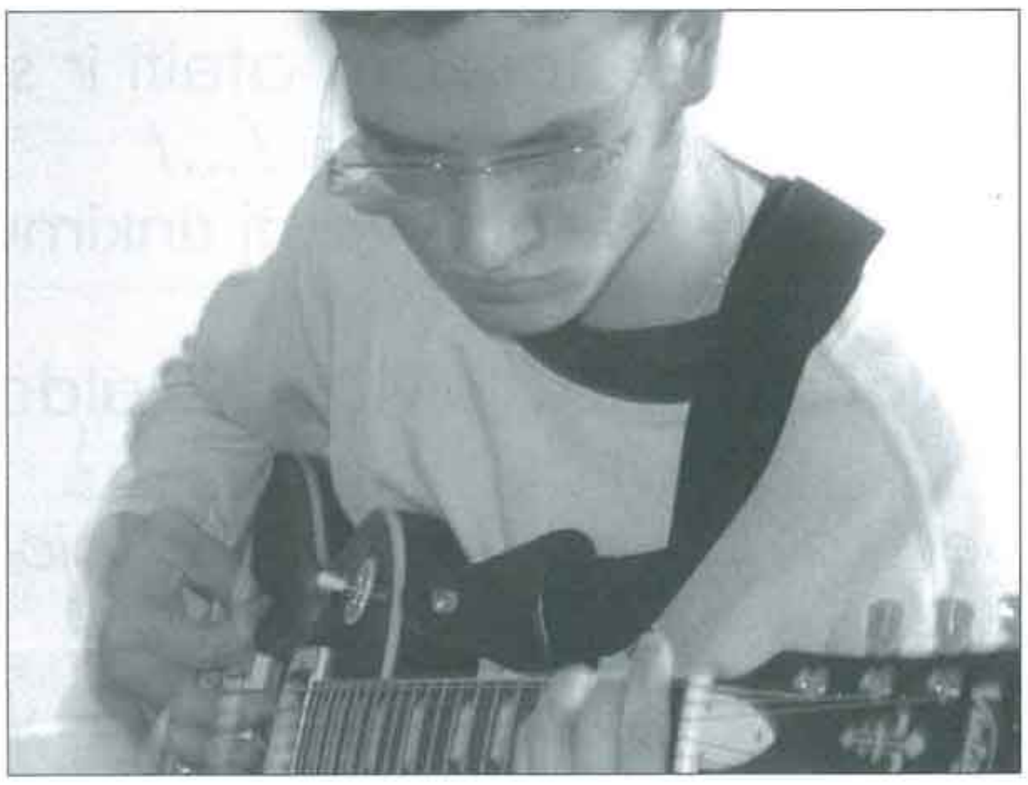
Ir matyt, kaip upėj gluosnis
Atsispindi ir lanka
Ir kai žemę ima glostyt
Vakaro ranka.

Ir matyt ties galva skrendant
Nepažįstamus paukščius,
Ir girdėt į naktį brendant
Kažką murmančius medžius.

Taip sėdėti ir žiūrėti
Be jokios jokios minties –
Ir jau nieko nenorėti,
Nieko, net mirties.

Arnas Jozonis, 2b

Karolis Narkevičius, 4SAMPO

Laukiniai rinkimai

Be to, kad gimnazistai mokosi, dainuoja, groja, kuria ar džiaugiasi, jie kartais dar ir politikuoja. O kada politikuoja, tada balsuoja. O balsuoja tada, kada reikia rinkti naują gimnazijos prezidentą. O kada reikia rinkti naują prezidentą – pyksta ir pykdami rašo į KTUG diskusijų lentą. Tai susiję!

RK: Rinkimų maratonas vėl prasideda! DĖMESIO! /.../ Tapk GIMNAZISTŲ PREZIDENTU!
filia: Nekantrauju, o tai kokie kandidatai?
registracija pasibaigė: /.../ Užsiregistravo tik du kandidatai: Dagnė Andrulytė ir Remigijus Praškevičius.

Čia turėtų būti RP ir Dagnės rinkiminės programos ištraukos ir jų komentarai, tačiau dėl cenzūros nerašome nieko...

Opozicija: Tai kas laimėjo?
:) : Niekas :) daugiau nei pusė nebalsavo :P
RK: Rinkimai neįvyko... Skelbiami pakartotiniai rinkimai!
supykęs: Ne, na čia tai jau klasiška nesąmonė su tais rinkimais... /.../ Žodžiu, nepykit RK, bet jūs pasišiukšlinot...
Už Prezidentą!... : Geriau jau būtų prezidentas, nei jo nebūtų. Ko kiti jo taip nenori?
siųsk toliau: Tai kam ateiti ir sugadinti biuletenį? /.../ Patys išdrįskite kandidatuoti /.../
MusicBoy: Nedalyvauti rinkimuose yra kiekvieno teisė? /.../ Įsiutau!
Chionsas: Moksleivių savivaldą ištiko krizė.

Bet kai atrodė, kad atėjo blogiausia – niekas nebedalyvaus rinkimuose, įvyko stebuklas.

RK: Pakartotiniuose gimnazijos prezidento rinkimuose užsiregistravo 8 kandidatai.

Čia turėjo būti kandidatų rinkiminės programos ir jų komentarai, tačiau dėl kandidatų kiekio ir kai kurių kandidatų elgesio/ Remigijaus šios idėjos atsisakėm...

Nerimaujantis: Tai kas laimėjo ?
RK: Pirmasis rinkimų turas baigėsi. Balsavo 224 (80,3%) gimnazistai. /.../ Į antrąjį rinkimų turą pateko Aurimas Rabačius ir Gediminas Steponavičius.

Minios šėlsta!

Vikontas: Aurimas!
Em: Šaunuolis Gediminas :))))
gdg: Valio!!!! /.../
RK: Antrasis rinkimų turas baigėsi. Balsavo 188 (67,4%) gimnazistai. /.../ 9-uoju gimnazistų prezidentu tapo Aurimas Rabačius.

Tai va taip, mielieji, vyko šiemetiniai prezidento rinkimai gimnazijoje. Tačiau visa tai yra tik žodžiai, palyginti su tuo, kas dėjosi rinkimų maratono metu: minios prie balsadėžės, nepakartojama agitacija, intrigos, ginčai tarp rinkimų štabų, vos ne peštynės dėl saldainio ir 685-ių „postų" globali rinkimų eigos diskusija – iš tiesų laukiniai rinkimai be taisyklių!

Oficialūs rezultatai: prezidentas išrinktas, moksleivių taryba sudaryta. Sužeistų, mirusių nėra, daug įsižeidusių, o man buvo smagu!

Arūnas Daujotis, 4c

Drama

Šiemet mes ir vėl vaidinome. Nors dramos pavadinimas buvo ilgas („Kaip Peredonovas inspektoriaus vietą gavo, arba geidžiamiausio jaunikio meilės istorija“), niekas nesiskundė.

Veršina (Giedrė Čėsnaitė, 4SAMPO) ir Peredonovas (Andrius Leonidovas, 4c)

Premjera

Gruodžio 21-ą dieną Kauno menininkų namuose. Juodoji komedija su detektyvo elementais pagal rusų simbolisto Fiodoro Sologubo dramą „Melkij bes“.

Sugužėjo susirinko, vos ant kėdžių visi sutilpo – mokytojai (matyt, direktorius liepė) ir gimnazistai (aš liepiau, bet manęs niekas neklauso). Tie, kurie neatėjo, pasigailėjo – Studentų g. 65 vien apie tai ir tekalbėjo, o direktorius suabejojo, ar gimnazija nekeičia profilio. Visiems nemačiusiems patariame: geriau vieną kartą pamatyti, nei tūkstantį kartų išgirsti. Asmeniškai jums pažadame – vaidinsime ir nesiliausime tol, kol neliepsite.

Padėkos

Aktoriai išsimaudė plojimų jūroje ir gėlėse, o viešai savo „auklytėms“ taip ir nepadėkojome. Ačiū Godai Piktytei už

idėjas, palaikymą, tikėjimą mumis ir už viską – nuo A iki Z. Ačiū Daivai Sutkevičienei, kad moko ne tik meno pažinimo, bet ir organizacinių sugebėjimų. Ačiū Andriui Kurieniui (o, čia jau „tėvelis“) už finalinį šokį likus dviem valandoms iki premjeros. Ačiū žiūrovams, kad plojo ir šaukė „bravo“.

Pažadai

Mes, jauni iškeltagalviai, nenuoramos ir vėjavaikiai, einame Dramos studijos vėliava nešini. Amžinai naujas ir amžinai įdomus mūsų gyvenimas scenoje. Mes atgrįžome jums savo vaidybos veidrodį – tegėrisi. Nustelbdami kompiuterio ūžesį ir miegančių per matematikos pamokas knarksmą, mes mušame į skambaus žodžio būgną ir šaukiame visus, kurie jauni dvasioj, ateiti į mūsų spektaklius! Mūsų žemė įtręšta teatriniu menu.

Teskamba Kauno technologijos universiteto gimnazija ir dramos studija!

Meno prožektorių šviesa nušvies mūsų pasirodymus!

Tomas Raskevičius, 3b

Spektaklio akimirka

KTU GIMNAZIJOS DRAMOS STUDIJA PAKVIESTA Į TARPTAUTINĮ SAN REMO FESTIVALĮ!!!

Kauno technologijos universiteto gimnazijos dramos studijos trupė pakviesta dalyvauti gegužės 2-7 dienomis San Reme (Italija) vyksiančiame tarptautiniame moksleivių teatrų festivalyje-konkurse.

Jaunieji aktoriai teatro gerbėjams pristatys spektaklį „Publikos išplūdimas“ pagal Pėterio Handkės pjesę. Spektaklis buvo pastatytas pernai. Aktoriai jį iš pradžių vaidino lietuvių kalba, tačiau San Reme spektaklis bus rodomas anglų klaba. Spektaklio režisierė – Kauno valstybinio dramos teatro aktorė Goda Piktytė, kuri yra ir KTU gimnazijos dramos studijos vadovė.

Prieš patekdama į šį festivalį, KTU gimnazijos dramos studija įveikė du atrankos turus. Šiame tarptautiniame festivalyje varžysis 30 moksleivių trupių iš dešimties pasaulio valstybių.

Tam, kad būtų surinkta lėšų kelionei, balandžio aštuntą dieną Kauno lėlių teatro scenoje buvo pristatytas naujas spektaklis „Kaip Peredonovas inspektoriaus vietą gavo, arba geidžiamiausio jaunikio meilės istorija“.

Gimnazistų spektakliai rodomi įvairiose Kauno ir Vilniaus mokyklose, M.Žilinsko galerijoje, Menininkų namuose, KTU universiteto salėje.

pagal „Laikinąją sostinę“

Marija Osipovna (Rūta Gajauskaitė) ir Varvara (Viktorija Mickutė)

Choras

Ką reiškia žodis „repeticija“, galima pasitikrinti tarptautinių žodžių žodyne. Tačiau ką reiškia mįslingasis kalėdinis-prieškoncertinis gimnazijos choro repeticijų laikotarpis, žino tik patys dainorėliai. Na, galbūt dar ir antrojo aukšto moksleiviai („akai“) – dėl visa galinčių ventiliacijos vamzdžių gimnazija dvi savaites iki koncerto būdavo pilna muzikos garsų. O repeticijos, kaip žinoma, – ne koncertas, taigi ir rėžiančių ausį mažųjų sekundų neretai pasigirsdavo...

Kuo mažiau laiko lieka iki koncerto, tuo repeticijų daugėja, o „Tyli naktis“ pamažu nutolsta nuo R. Vagnerio „Nibelungų žiedo“ ir ima skambėti kaip tikra kalėdinė giesmė. Be to, apačioje, skelbimų lentoje, pasirodo didelis ir netgi spalvotas skelbimas apie choro koncertą.

Ir štai kitą rytą po mūsų šaunios dramos studijos pasirodymo atėjo TA diena. Paskutinė repeticija, dainavimo pratimukai, mokytojos patarimai bei padrąsinimai...

Koncertas, nors ir pusvalandžio trukmės, driokstelėjo kaip reikiant. „Vivo per lei“ suskambėjo taip, kad kai kurie ašarą braukė (nesiginkit, pats mačiau), jaukiai degančios žvakelės, nykštukų kepurėlėmis pasipuošę choristai, dainuojantys kalėdines dainas, visus privertė bent trumpam pamiršti ką tik pasibaigusio semestro rezultatus.

Dar daugiau – po koncerto visi choristai iš paties kompetentingiausio asmens – mokytojos – gavo šokoladą ir pažadą (kuris, beje, buvo ištesėtas), kad po atostogų gaus dar ir torto...

Taigi atostogų choristai išėjo aukštai iškeltomis galvomis, geros nuotaikos ir su Kalėdų dvasia širdyse...

Dainius Jakubauskas, 2a

KARNAVALAS

Kaip dabar menu, buvo paskutinė pirmojo semestro savaitė ir gimnazijoje jau tvyrojo Kalėdų nuotaikos. Tačiau artėjant semestro pabaigai tyrą Kalėdų džiaugsmą vis dažniau sudrumsdavo nerimo šešėliai: kodėl nieko negirdėti apie karnavalą? Ir ne vienas baugiai galvojo: „Nejau...karnavalo nebus?“. Sutrikę gimnazistai paguodos ir nusiraminimo ieškojo diskusijų lentoje, bet ten sklandė vien kaltinimai ir dar pesimistiškesnės prognozės: „*Nujaučiu, kad jokio karnavalo nebus, sutinku su nuomonės nuomone ir jeigu tas karnavalas bus, tai vis tiek ten nieko gero nebus.*“

„Kelias į dangų“

„Karnavalas – trečiokų reikalas“, – burbėjau sau po nosim ir tikrai neketinau išsyk po Kalėdų, kai padorūs lietuviai vis dar virškina, ką suvalgę, belstis į gimnaziją. Bet Kalėdų naktį mane aplankė trys dvasios. Pirmoji pasirodė dar prieš išmušant dvylikai: mano pirštams melodingai barškinant klaviatūrą pajaučiau į pakaušį įremtą šautuvą. „*Tu eisi su manim*“, – išgirdau prikimusį balsą ir dvasia nusitempė mane paskui save į praėjusių metų karnavalą. Aplink sukosi gangsteriai, jų žmonos ir meilužės, girdėjosi šūviai ir nelaimingų nuotakų verksmas... Su dabarties dvasia sekėsi kiek prasčiau – mus pasitiko pikta naktiniais vilkinti budėtoja ir iš gimnazijos išvijo. Galiausiai pasirodė

ateities karnavalo dvasia. Mačiau minias gimnazistų, liūdnai klebenančių užrakintas duris ir dar liūdniau grįžtančių prie trečius metus iš eilės kartojamų TV programų.

Antrosios Kalėdų dienos rytą pabudau išpilta šalto prakaito. Ir išsigandusi patraukiau gimnazijos link. Ten manęs jau laukė keli lygiai kaip aš sunerimę gimnazistai. Apėmė keistas bendrumo jausmas. Virpančiais pirštais parašėme į diskusijų lentą – karnavalas bus. Ir gimnazija tapo žvaigždžių fabriku, kodiniu pavadinimu „Kelias į dangų".

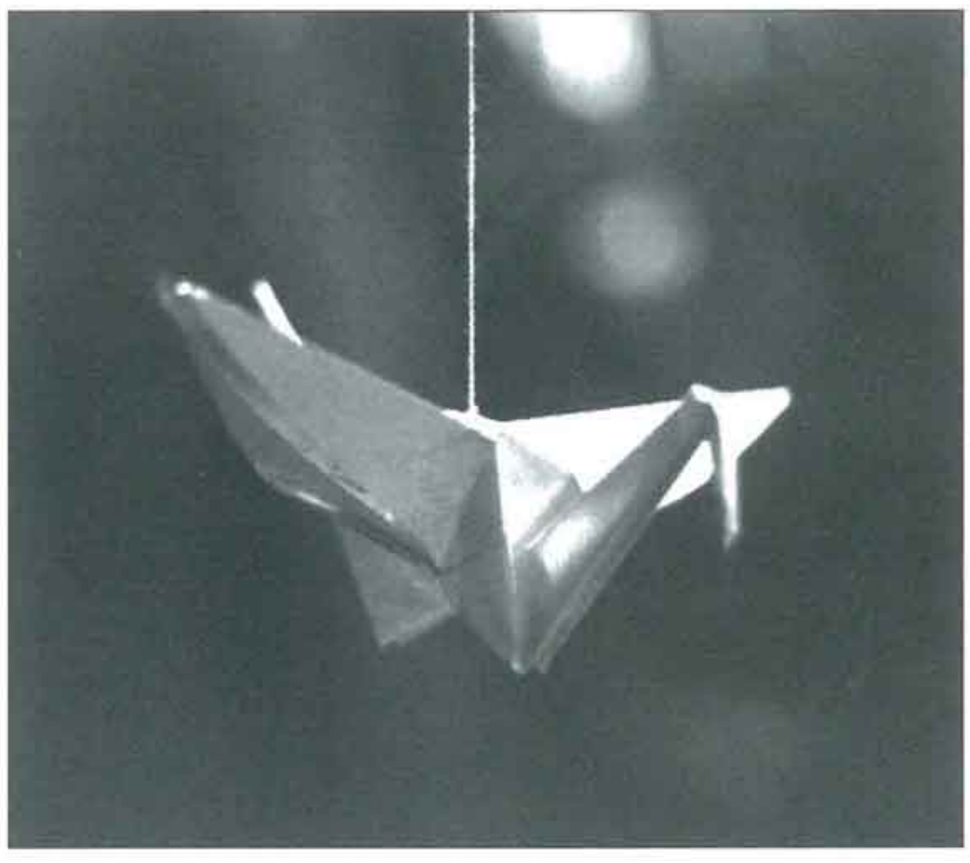
Pagaliau išmušė lemtingoji valanda: pasižiūrėti į realybės šou finalistus rinkosi muzikos elitas. Mano visa matanti akis užmatė ACDC, Džoną Lenoną, skandalingąsias TATU... Ar nesuvirpės balsas kylančioms žvaigždėms pamačius tokią publiką?

Deja, tai yra paskutinis vaizdas, kurį atsimenu. Jaudulys padarė savo juodą darbą. Mačiusieji teigia, kad jaunieji žvaigždūnai pasirodė puikiai ir po koncerto žiūrėtas „Dangaus" finalas nublanko prieš „Kelio į dangų" dalyvių spindesį.

Vaida Rimeikytė, 2a

„Sparnai"

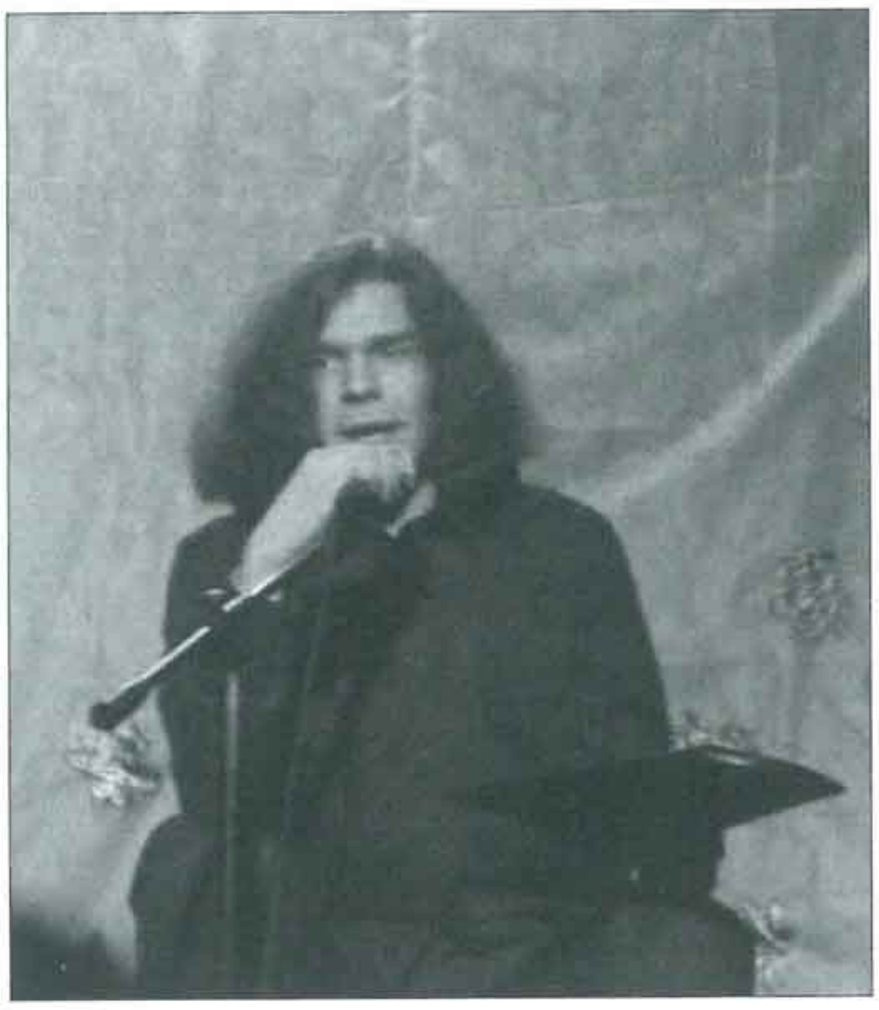
LITERATŪRINIS GIMNAZISTŲ SKRYDIS VILNIOP

Visame plačiajame pasaulyje (juk kuriame mūsų planetos kampelyje šiais laikas nerasi lietuvo...) ši diena buvo prisimenama kaip Laisvės gynėjų diena. Tačiau kai kas tą sausio tryliktąją, penktadienį, pažymėjo savaip.

Tiesą sakant, pasiūlymas atstovauti gimnazijai Vilniaus licėjaus kūrybos almanache „Sparnai" buvo gana netikėtas. Tačiau, be abejonės, malonus.

Pirmieji pasiruošimai pradėti dar rugsėjo pabaigoje ir vyko paskubomis, nes, vadovaujantis kvietime pateikta informacija, buvo manoma, kad galutinį rezultatą reikės išsiųsti jau po kelių savaičių. Todėl iškart buvo organizuojama geriausiai rašančių gimnazistų atranka bei iliustracijų jų kūriniams piešimas. Galiausiai buvo pasirinktos keturios kandidatūros: Ignas Kalpokas, Barbora Bernotaitė, Eglė Tubelytė ir Indrė Makštelytė. Jų darbo rezultatai iškart buvo perduoti kolegoms Vilniuje. O tada... Tada ėmė atrodyti, kad Licėjuje esama nemažai Šekspyro gerbėjų, kurie vadovaujasi priešmirtiniais Hamleto žodžiais „Toliau – tyla“...

Ignas Kalpokas, 4SAMPO

Jokių žinių neturėjome iki pat Naujųjų. Tik tada atėjo gerokai (palyginti su pradiniu terminu) pavėlavusi žinutė – „Sparnai“ jau išskleisti skrydžiui. Jam pakilo ne visi autoriai – vienas žmogus dėl asmeninių priežasčių atstovauti gimnazijai negalėjo.

Buvo gana įdomu palyginti du panašios tematikos renginius: Licėjaus moksleivių kūrybos almanacho pristatymą ir gimnazijos „Lapkritines“. Juos vienija poezija, proza ir muzika. Tačiau skirtumų apstu. Vilniečių renginys patiktų tiems, kurie mėgsta tvarką ir griežtą planą: ten kiekvienas lipa scenon pagal iš anksto numatytą programą, todėl išvengiama „Lapkritinėms“ tokių būdingų tylos minučių. Ten yra aiškiai atskirti dalyviai ir žiūrovai. Ir galiausiai... ten naudojama moderni garso technika ir elektrinis apšvietimas – ideali aplinka šiuolaikinių technologijų mylėtojams.

Ar renginio šeimininkams patiko mūsų pasirodymas? Iš kai kurių replikų galima manyti ar bent tikėtis, jog taip. Jei gimnazistai bus kviečiami ir į kito almanacho šventę, atsakymas bus gana aiškus. Tad to belieka ir tikėtis.

Ignas Kalpokas, 4SAMPO

Naujųjų metų žygis

„Kaip greitai mes išaugom iš kelnių, marškinių...“
Iš nežinomo autoriaus dainos

JEI KAS PAKLAUSTŲ MANO NUOMONĖS...
Pilnos versijos teiraukitės visuose Lietuvos spaudos kioskuose ir pašto skyriuose.

Ankstų gruodžio 31-osios rytą traukinių stotyje susirinko iš viso šeši žygeiviai: Audrius (Vadas ir Čiombė viename) (15SAMPO), Marta (14b), Antanas (15a), Kastytis (15c), Povilas (18b) ir Tautvilas (14MINOLTA).

Varėnoje išlipę iš vagono, žygeiviai per pusnis patraukė pažadėtosios trobos link. Atsižvelgus į tuometines šalies aktualijas („Dangų“ ir „Kelią į žvaigždes“), laikinai buvo pamodifikuotas „Kusačius“. Į šį neatmenamų laikų žygeivių folkloro lobį buvo įpūsta naujų interliudijų („Na-nanananananananana ooo-o-oooo...“ (vienos iš Virgio dainų motyvas – red. past.)).

Kiek paklajoję po Mergažerio kaimą, žygeiviai pasiekė Aušros

(13c) trobą. Šiek tiek atsikvėpus ir įkūrus vadinamąją „dūminę pirtelę“, apsireiškė dievas Vibramas ir visi kibo į nepaprasto sniego namelio, vėliau pakrikštyto Bobu, statybą. Jau visai sutemus, statybos buvo baigtos, o viduje degant žvakutei žygeiviai dorojo marinuotų grybų siurprizą.

Toliau – pirtis. Pirmuosius bandymus lydėjo bergždžios pastangos įsivaizduoti karštį ir išspausti bent lašą prakaito, todėl sunku buvo patikėti, kad po keleto valandų, sudegus malkoms, įkaitus pirčiai ir išsisklaidžius dūmams, už kančias bus atlyginta su kaupu ir pirtelėje liesis dainos bei gera nuotaika.

Likus kelioms minutėms iki Naujųjų, žygeiviai įlindo atgal į drabužius, bėgo ant kalno, kur skaisčiai degė jau anksčiau įkurtas laužas, ir garsiai skaičiavo paskutines metų sekundes. Pasipylė sveikinimai ir geri žodžiai. Grįžus į trobą, netrukus visus palaužė dėdė miegas.

Rytas, tiksliau, diena. Bevalgant 2005-ųjų entuziasto Antano inicijuotus ryžius su persikais ir gvildenant temą "Ar žygis – simuliakras?", ėmė temti. Teko spėriai pakuotis ir prasidėjo tikrasis žygis.

Valandėlę paslidinėjus, užklupo tamsa. Tautvilas ir Antanas surengė pašėlusį slalomą paklotukais nuo apledijusio medinio takelio, o vadas sužibėjo nauju muzikiniu šlageriu „Purpurai, purpurėliai...“ Stovyklavietė buvo įkurta apie 10-tą valandą vakaro (tokios ankstyvos stovyklavietės Audriui itin nebūdingos). Pasimėgavę padažo su „tušonke“ ir sūrio produkto „aukščiausios rūšies tąsusis“ ansambliu, žygeiviai nurėpliojo į Pirą (piramidės formos palapinė – red. past.) ir sumigo.

Išaušo pirmoji žygeiviškų Naujųjų, kurie tradiciškai bus švenčiami sausio antrąją, diena. Slinko valandos, o kartu ir žygeiviai. Galiausiai sutemo, o tada ir prasidėjo būtinas paskutinės žygio dienos atributas: aukštų materijų pokalbiai apie viską nuo egzistencinių aukštumų iki Jėzaus Kristaus. Taip žygeiviai pasiekė Matuizų geležinkelio stotį, kurioje laukdami traukinio klausėsi Martos paskaitėlės apie krikščionybės atšakų skirtumus. Ją šauniai papildydavo jaunasis Povilas. Vietiniai tylėjo...

Atvažiavo traukinys, priartėjo Lentvaris, sulindo pietūs, kitas traukinys, Kaunas, namai, vonia, mmm... Laimingų 2006-ųjų.

Tautvilas (14MINOLTA), Marta (14b) ir Audrius (15SAMPO)

Absolventai

Ar kada nors svarstei, ką veiksi baigęs gimnaziją: kur studijuosi, ką dirbsi, kiek uždirbsi, kurioje šalyje gyvensi? Ar kada spėliojai, kokia bus tavo antroji pusė, kiek vaikų užauginsi, ar būsi laimingas? Na, bent aš apie tai pamąsčiau...

Būti KTU gimnazijos absolventu? Kas tai yra?

Būtent tai ir bandėm išsiaiškinti vasario 11 d. vykusiame iškiliausių KTU gimnazijos absolventų susitikime. Jau valanda prieš renginio pradžią gimnazijos salytė buvo nepaprastai švariai sutvarkyta, sustatytos kėdės gausiam gimnazistų būriui (nors kaip paaiškėjo, jų susirinko vos 15, na taip, ne visada viskas vyksta taip, kaip suplanuota), paruoštas aukščiausio lygio banketo staliukas, dengtas raudona staltiese ir nukrautas puikiais skanėstais. Ir beliko tik laukti...

Atėjo 5 (iš 8 kviestų) iškilūs KTUG absolventai, kurie dar kartą patikėjo idėja. Ir štai Jie: laimingi, nežmoniškai užimti, daug pasiekę, turtingi (kodėl jūs iškart galvojat vien apie pinigus, juk turtingi gali būti ir jausmais, iškalba ir t.t.), plepūs, šiek tiek sunerimę, tačiau labai nuoširdūs. Pradžioje mes klausėmės, Direktorius ir Jie kalbėjo, vėliau mes klausėm, Jie atsakinėjo, o galiausiai susėdom būreliu ir pliurpėm apie viską iš eilės! Sužinojau daug apie filosofiją, dar šiek tiek apie maisto produktus, kuriuos valgau kasdien, apie gimnaziją „anksčiau“, direktorių „anksčiau“ ir dar apie bala žino ką! Tai tokios tos mūsų žvaigždės!

Ačiū atėjusiems mokytojams, direktoriui, gimnazistams už tą nepaprastą – gimnazistišką atmosferą, o nuoširdžiausiai dėkoju absolventams – po susitikimo subrendau mažiausiai dar metais, tikrai!

Arūnas Daujotis, 4c

Iš kairės: Justas Ramanauskas, Mindaugas Gedvilas, Orijana Šerpytytė, Aušra Grigaravičiūtė, Vidmantas Šaferis

ŠIMTADIENIS

Šimtadienis kitomis akimis. Įvykęs, kai šimtas tampa devyniasdešimt, ir išgarsinęs „Oazę" kaip linksmybių vietą. Ne visi gavo atsisėsti, o kurie gavo, ir tie nugara į sceną. Susitiko daug senų draugų, kuriems spaudė širdį matant šią nuostabią vakaro programą. Pasaka tuojau prasidės, o aš noriu pridurti, kad ne „ploščius", o lietpaltis buvo pagrindinis akcentas nuvažiuojančiame traukinyje. Dėkui Godai ir Andriui.

Gimnazistai nuvažiuojančiame traukinyje

TRUMPA PASAKA

Gyveno kartą pelenė, vardu Gimnazija. Ji bėgiojo po mišką ir viską šveitė, o jos piktosios seserys namie rūkė papuasus – senolių išmintis bylojo, kad tai padeda sumažinti kojas. Jos žinojo pasaką apie tai, kaip kažkas pametė batelį ir po to princas visiems jį matavo, todėl bandė sumažinti kojas senolių išmintimi. Papuasų dūmai paveikė. Jų kojos ėmė mažėti ir sumažėjo iki tiek, kad nebelaikė pusiausvyros.

Artėjo lemiama diena, kai likimas pelenę turėjo nuvesti į pokylį. Ji tvarkė, mąstė daug keistų dalykų, jautė daug jausmų ir sapnavo daug sapnų. O dar jai sekėsi todėl, kad padėjo pavasariniai vabaliukai, kurie vis skraidė ir mėtė visiems šypsenas bei kėlė mažus jaudulio šiurpuliukus.

4SAMPO klasės šokis

Galiausiai į pokylį pradėjo rinktis svečiai. Atėjo ir trys pelenės sesės. Jos buvo su plaukmenimis, kadangi išmintingoji karvė tingėjo galvoti apie senolių išmintį ir skaityti knygas – jai labiau patiko (kaip sakė geroji fėja) kapoti malkas, taigi ji panaudojo šiuolaikiškus daiktus. Na, sesės bent jau galėjo paeiti. Taigi pokylis buvo įdomus. Čia susirinko daug svečių – net svetimšalių, o ir senų draugų netrūko. Geroji fėja taip pat atskrido – buvo ji pasipuošusi bei nenuspėjama ir per vakarą pakeitė net du kostiumus – iš oficialaus ir rimto tapo sportiška ir žavinga. Fėjos draugams iš savo pasaulio čia irgi per barzdą varvėjo, burnoj neturėjo. Tuo labiau jie buvo labai išradingi ir parodė mums visiems filmą iš savo gyvenimo, kuriame atrodė labai spalvingi ir kartais net juokingi. Na, bet iš didelio rašto neišėjo iš krašto.

O dar čia buvo didžių rašytojų garbanotais plaukais, žavių dainininkių raudonom suknelėm ir pianistų, kurie raudonosioms suknelėms sukūrė sonatas. Buvo čia ir daug didžių vyrų – vieni jų dėvėjo rimto stiliaus kostiumus ir buvo nusiteikę karingai, kiti turėjo keistus oranžinius didelius apelsinus ir vikriai suko juos ant pirštų. O kartais, kaip tikrai pasakai būdinga, atsirasdavo čia ir mažų mergaičių taškuotais sijonais ir vikriom kojytėm šokančių, be to, ir damų su jaunikaičiais, besislepiančių po skėčiais. Gėrė midų čia visi apie Kaliforniją kartais pasvajodami ir saulę prisimindami. O svetimšalės irgi buvo žavios – šoko jos greitai ir parodė, jog plačios kelnės gali puikiai derėti prie balinių

suknelių.

Degė žvakės, grojo skambi muzika, aidėjo šūksniai ir plojimai, garsūs fotografai viską fiksavo, o žiūrovai smagiai plepėjo. Pelenė irgi, rodės, vis labiau džiugo. O vėliau ir su princu susitiko. Viskas buvo labai romantiška. Jie ėmė šokti. Kartais nutikdavo taip, jog princas šoko breiką, o pelenė makareną, bet žiūrovams ir tai patiko. O viena teta net apsiašarojo nuo to neapsakomai romantiško reginio. O mažas laikrodukas tiksėjo ant sienos skaičiuodamas iki šimto... Atėjus dvylikai įvyko stebuklas! Niekas nedingo ir nepavirto dideliu moliūgu, bet linksmybės tęsėsi. Mes visi nusprendėm, jog tai buvo fėjos nuopelnas, o ji mėgsta laimingas pabaigas. Daug kas blėsta, praeina ir nyksta... Bet kiekvieno širdy pasilieka pati puikiausia brangenybė – atminimas apie buvusią pasaką.

Algis Grigas, 4SAMPO,
Gintarė Židkevičiūtė

Monika Mališauskaitė, 4SAMPO su tėčiu

LICĖISTŲ APSILANKYMAS

AUTENTIŠKAS VILNIAUS LICĖJAUS VIZITO 2006 M. KTU GIMNAZIJOJE DIENORAŠTIS

Kovo 16 diena

Įnirtingai vyksta pasiruošimo priimti licėjų Kaune darbai. Paaiškėja, kad jie atvyks ne traukiniu, kaip planuota, o autobusu. Visi džiaugiasi netekę malonumo slampinėti geležinkelio stotyje apsivilkus gimnazijos atributika. Toliau maloniai pykstamės su Statybos fakulteto budėtojais, nenorinčiais duoti salės rakto.

„Lindy hop"

Kovo 17 diena

11 val. Licėjaus autobusas paklysta Kauno gatvėse, organizatoriai nervinasi. Važiuojame jų ieškoti zoologijos sodo link. Sėkmingai randame ir paplepėję apie vakarykštę Žalgirio nesėkmę važiuojame prie gimnazijos.

12 val. Mandagiai pavėlavę 12 minučių dėl licėjistų balsų neatlaikančios gimnazijos muzikinės aparatūros, pagaliau užleidžiame jiems sceną. Gimnazistai „lydosi" savo kėdėse girdėdami bardų-partizanų dainas, afrikietiško būgnelio gaudesį, akustines gitaras, bosa-nova ritmus, matydami svingiškus afro amerikietiškus „lindy hop" šokių žingsnius, licėjaus filmų festivalio laureatų filmukus ir TV laidą „Ragai" pralenkiančius teatralizuotus poetizuotus Vilniaus komikų pasirodymus.

14 val. Negalėdami atsipeikėti po stulbinančio licėjaus pasirodymo, gavę dovanų knygų krepšį su licėjaus simbolika (gal čia kokia paslėpta užuomina į pastarųjų metų respublikinių olimpiadų rezultatus?), einame į krepšinio areną. Po daugelio teisėjų keiksnojimo ir kraujo pareikalavusių rungtynių nugalėtojais skelbiami KTUG krepšininkai. Kaip geriausi gladiatoriai apdovanojami Aurimas Račas (licėjus) ir Mykolas Mankevičius (KTUG „Superberniukai").

16 val. Prisibendravę, aptarę reikalus ir pasižadėję tęsti gražią gimnazijos ir licėjaus tradiciją atsisveikiname...

Aurimas Rabačius, 3b

Siųsdami labai svarbius dokumentus jie buvo įsitikinę, kad siunta pasieks adresatą saugiai ir laiku

„Turėjau išsiųsti savo mokyklos atestatą į Atlantos privačią vidurinę mokyklą, nes norėjau gauti ir lietuvišką, ir amerikietišką mokyklos baigimo diplomą (vyresniąsias klases baigiau Amerikoje), tad net nedvejodamas pasirinkau UPS! Esu labai patenkintas UPS paslaugų kokybe: atidavęs siuntą, jaučiuosi visiškai ramus ir tikras, kad mano siunta keliauja būtent ten, kur ir reikia... UPS patikimumu įsitikinau besimokydamas Amerikoje, kuomet teko siųsti ar gauti įvairias siuntas, dokumentus ir t.t.
Niekada neteko nusivilti. Ačiū Jums, UPS!" –

Vytenis Jasikevičius,
KTU Socialinių mokslų fakulteto verslo administravimo specialybės I kurso studentas.

„UPS ne tik profesionaliai atlieka savo darbą, pritaiko specialias nuolaidas, bet taip pat padvigubina siuntinio sėkmę! Tiek siunčiant projektą į „Join Multimedia" konkursą, tiek stojimo dokumentus į tarptautinį Brėmeno universitetą – sėkmė lydėjo be išimčių! Už tai aš dėkingas UPS!" –

Tadas Jucikas,
International University of Bremen III kurso studentas.

„Baigusi bakalauro studijas, norėjau savo jėgas išbandyti tarptautiniame konkurse ir laimėti magistrantūros studijas JAV universitete.
Dokumentus reikėjo saugiai ir greitai pristatyti į JAV – tad nedvejodama pasirinkau UPS ir buvau maloniai nustebinta UPS paslaugų greičiu ir kokybe: jau kitos dienos rytą mano dokumentai buvo įteikti NY, JAV. " –

Gintarė Mitkutė,
KTU Ekonomikos ir vadybos fakulteto tarptautinės prekybos ir ekonomikos specialybės I magistrantūros kurso studentė.

Padedame pasiekti daugiau | www.ups.com

Kürgba

Edita Bendinskaitė, 4a

KVAILĖ...

Kvaila galva,
Pilna juodų minčių,
Kvailai sukiojasi
Ant tavo namo stogo...
O aš, kvailė didžiausia,
Stoviu po medžiu
Ir kvailą lietų
Kojom kreivomis
Kvailai baksnoju.

Anonimas

Lauras Dilys, 3IBM

***

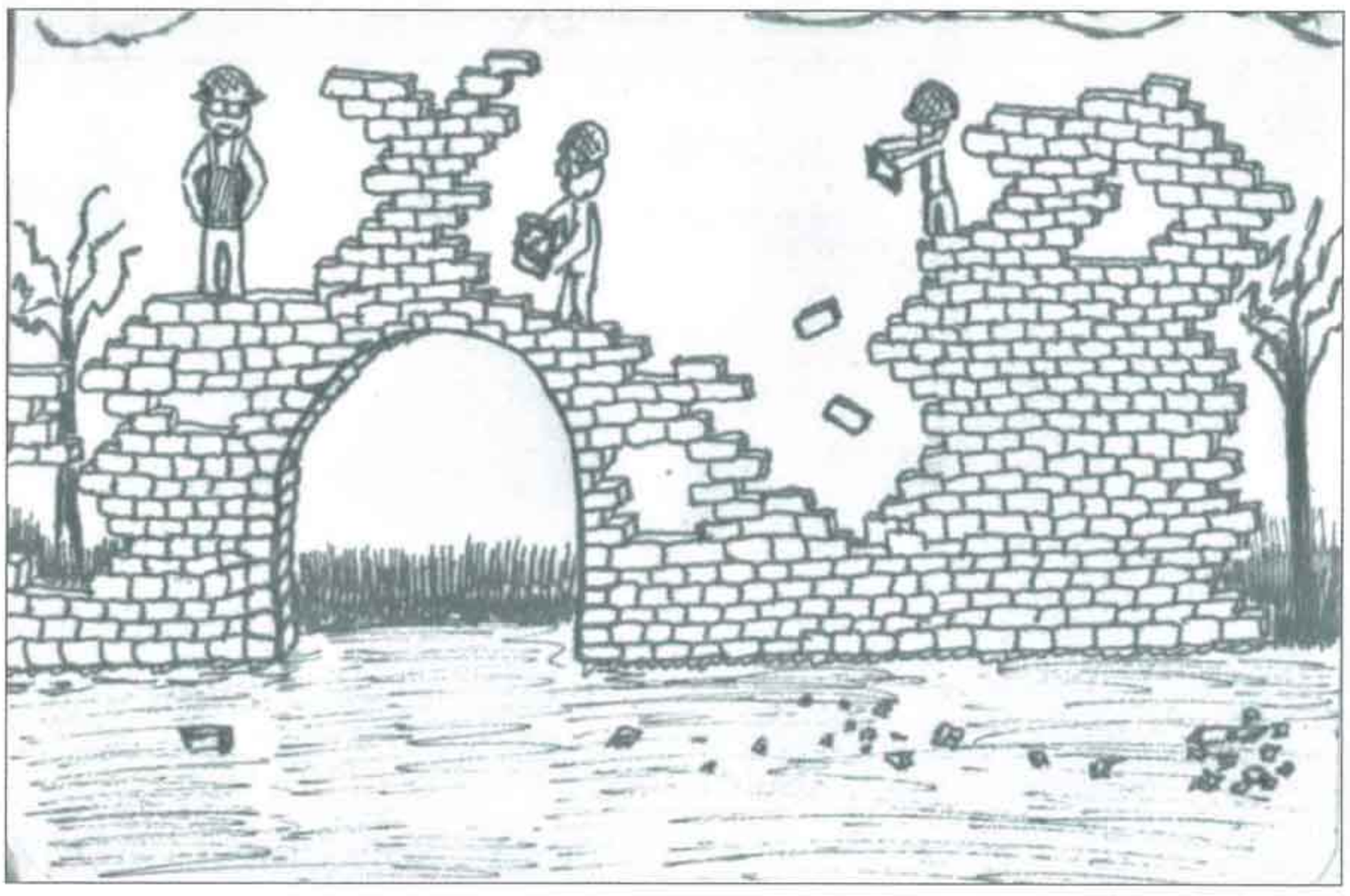
Jis gulėjo pas senelius savo kambary. Ir jam buvo jauku. Kai jis buvo mažas ir po mokyklos čia pavalgydavo, tai visada atsigulęs ant sofos bent valandai užsnūsdavo. Ta sofa jo kambary, kuris, beje, priklausė mamai, kai ji buvo maža, kažkaip magiškai veikė. Dabar čia retai kas lankosi... ir nebėra senelių...

Kambary buvo vėsu, bet nešalta, ir jį ėmė migdyti. Jis girdėjo senelių ginčus, taigi realybė jo akiraty dar greičiau blėso. Kai taip būna, viskam reikia daug daugiau valios. Kartais prisimeni, kad esi ką nors suplanavęs, bet tau jau nebereikia nei žadintuvo užsistatyti, nei paprašyt, kad kas nors pažadintų. Nuostabus metas – rūpesčiai pradingsta į nežinią.

Bet šįkart jis labai norėjo išgirsti jos balsą. Labai labai. Jis turėjo kalbos defektą, kai su ja šnekėjo, be to, jį glumino jos autoatsakiklis, kuris, jo manymu, iš tikro visai nenorėjo girdėti jo balso. Dar jį išblaškydavo tie žmonės, kurie atsiliepdavo, bet ji visad perimdavo ragelį.

Tai taip sustiprino jo pasiryžimą, kad jis šiek tiek prasibudino ir nuropojo iki telefono. Jis pakėlė ragelį dešine ranka, nes į kairę plaštaką nebepateko kraujas. Mygtukai paraudonavo ir pasidarė labai silpna, bet jis rinko numerį instinktyviai... (Paskutinis – „1“)

Tada mygtukai pajuodavo...

Marija Pluščauskaitė, 3b

Aistė Dumbrytė, 4c

Dar viena malda,
kad išgyvenčiau iki rytojaus,
kad spėčiau paglostyti žemę
šlapiais nuo laukimo plaukais,
kad pamilčiau tuos, kas šalia,
kad paliesčiau tai, ko bijojau,
kad užmirščiau tai, kas pasenę,
ir išeičiau savo takais.

Tik eilinė malda,
kad kada nors patekčiau į rojų,
kad galėčiau į savo gyvenimą
nors trumpai pažiūrėt iš šalies
ir visas suvokti klaidas,
ir apsispręsti ten, kur dvejojau,
ir viską, kas buvo negalima,
dar vieną kartą paliest.

Jau paskutinė malda,
kad išeičiau pro atvirą langą,
susimaišius su kamino dūmais
ir smilkstančių žvakių šviesa,
kad būtų bent valanda,
bent vienišas žvilgsnis į dangų,
kupinas švento tikrumo,
ir melstųsi už mane.

Milda Šabūnaitė, 14MINOLTA

Rūta Gajauskaitė, 2a

ĮTIKĖJUSIEMS

iš rūko išsinešėm savo
namus – tris gūžtas
plačiausiosios ąžuolo lajos
stumiančios dangų

ir tu stumk, – sakai

kad aš negaliu

paklydusi šuoruose
vakariausioj kalvoj
apsimetu bokštu --
akys prilyja o
sijono krašte
liūliuojasi upės;
bangą apžiojus
pučiuos o pirštų
meandrose
daužos aidai

kirsk smilga
delnan
kirsk!

kad aš negaliu

juk bokštuose žaidžia varg
kurių plyšiuose
veisiasi pelės
nubraukusios avižas
mina ratus
užgaudamos pėdas;
jų uodegos -- mano plauk
stipriai apsiviję kamieną

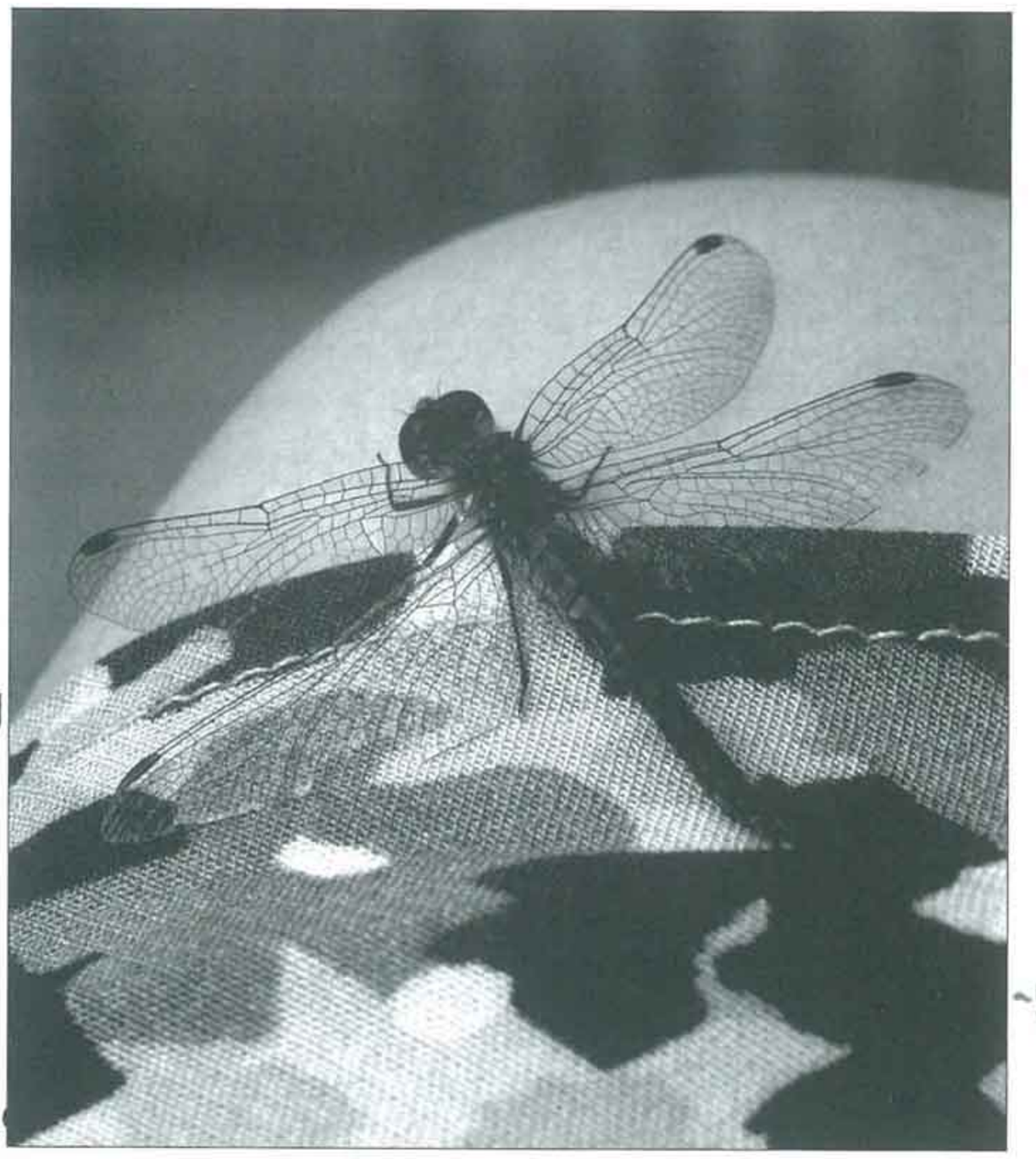
mesk čia drabužius

kad aš negaliu

ne krūmas gi tau
nors pirštai išburkę
lyg sirpstančios
spanguolės

aš tik --

į rūką brendu ištiesus
rankas dangaus
statau tau altorių
neturėdama oro maišų
nors pagalvėlėm mojuodama

Gintė Pačkauskaitė, 3IBM

PADEGTOMS

kitoj upės pusėj
gyvi vėl laukai
vėjo šuorai įsupę dainas
kūdikius smagina

jie krykštauja
kvėpuoti galį --
mat aš vakar liepsnojau
rankas prie sietyno
prilipdžius
sukausi sukausi
ratu
o pėdos
vis siekė ir siekė
kėdžių atkalčių

aplink riešus
linai susivijo
degė siūlų galai
plaukai staklėse vėlės
velėna apsivertė
o jūs vis mušėt
vis mušėt kelius
lupot kryžių nuo sienos --
taip noris viršun

susimildami
kirpkite maišą
jaučiu odą audinin
augant

kvėpavimas --
tik kūdikių nosyse

--- --- ---

tūpkit
sutūpkit ratu
neskinkit manęs
bent jau žydinčios:
linksiu su vėju taktan
debesims sprogstant

Agnė Alesiūtė, 3c

ALGIS GRIGAS, 4SAMPO

ESĖ LĖKŠTU PAVADINIMU, ARBA PROTO DYKYNĖ

Elena Pundziūtė, 2b

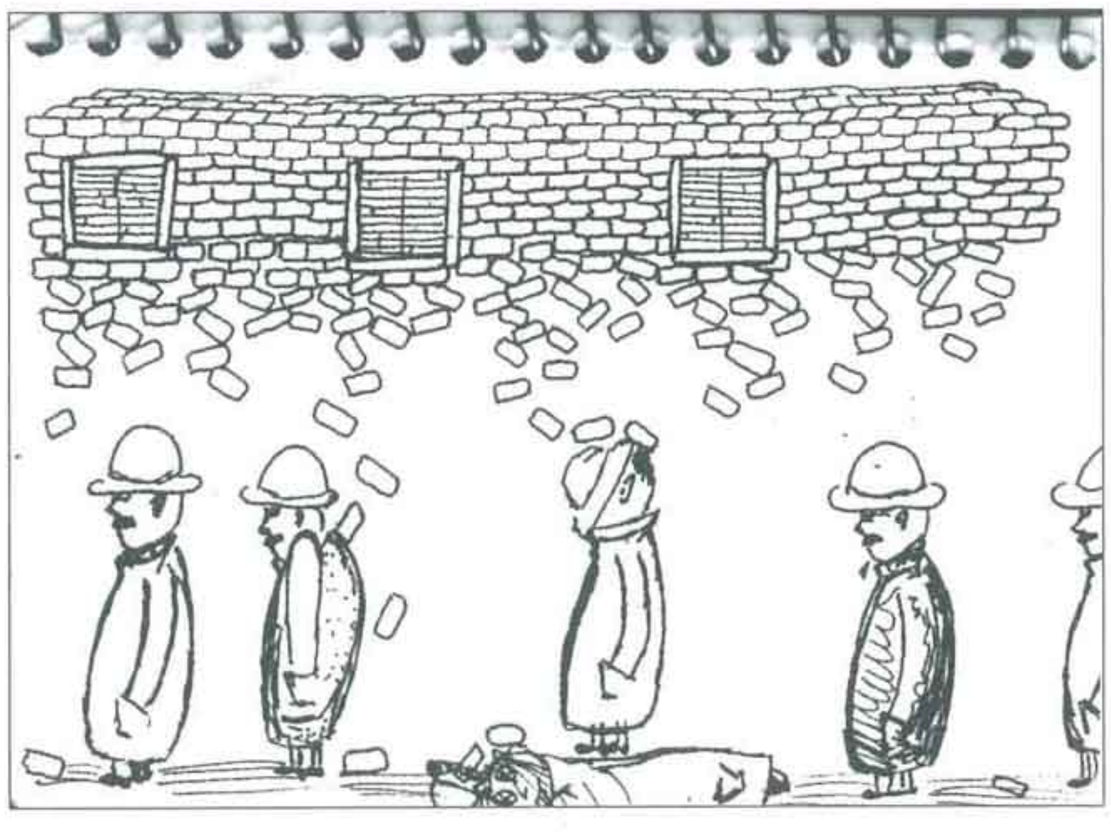
„Tuštybės mugė“ - tikroviškiausia kada nors parašyta knyga. Pasakojimas be herojaus - toks realiame gyvenime juk niekada neatsiranda. Baisiausia, kad žmogus toks jau nudrėbtas Dievo. Ir tu, ir aš, tik nežinia, kurioje Tuštybės mugės prekystalio pusėje. Tačiau faktas - kiekvienas iš mūsų ten pabuvojo. Ten, kur pilna įvairiausio plauko persimetėlių, tuščiažodžiautojų ar beprasmiškai laiką stumiančių nevalų.

„Tuštybės mugė“ - kaip veidrodis, pabrėžiantis žiūrovo trūkumus ar silpnybes. Vieną ten matau aš, o tu skaitydamas regėsi, ką pats bijai matyti. Taigi įžvelgdami prasmę, o gal greičiau įžūlų iššūkį arba pasišaipymą turėtume susivokti. Tuštybės mugę diduomenė giria. Ji suteikia malonumo visuomenei. Kaip tie apgavikai, pasiuvę nematomus drabužius karaliui. Karalius ant kabyklos mato tuštumą, už kurią paklojo ne vieną maišą aukso, o nei dvariškiai, nei siuvėjai - nė šnipšt. Kad jau taip- karalius apsivelka nematomus apdarus ir eina pasivaikščioti. Iš tikrųjų nuogas, kaip ką tik iš patalų išsiropštęs. Rūmų tarnautojai tik tylėdami nulenkia galvas prieš karalių - darbas svabiau negu tiesa. O kas apskritai jiems vertybė? Tuo tarpu naivusis karalius pats pradeda įtikėti rūbų tikrumu - o koksai juokingas! Savo dabitišku pasipūtimu ir išraudusiais veidais nukelia miestelėno kepurę. Grakščios damų vėduoklės slepia užgaulias šypsenas. Karalius nemato toliau savo nosies ir negirdi šnabždesių už nugaros. Jūs laukiate berniuko, kuris juokdamasis demaskuotų dabitą? O, ne! Jo čia, Tuštybės mugėje, nėra! Šioje vietoje nepageidaujama tiesa ir atvirumas. Juk tada mugė nutrūktų - o

šito nepageidauja kai kurie jos lankytojai. Kažkam ji naudinga. Ilgapirščiams ar suktiems parsidavėliams už prekystalių. Bet jų pasisekimas trumpalaikis. Ir dažniausiai baigiasi smuklėje po stalu. Čia nėra herojų, nėra ir laimėtojų. Yra tik pasipelniusių. Mėlynę akyje ar negrąžintą skolą. Visi mes matome Tuštybės mugę. Juokiamės, atvirai ar į delną, iš lengvo žanro juokelių ar klouno Tomo Kvailio išdaigų. Nors dar nežinia, kas čia klounas. Palikim tai patiems nuspręsti...

Dabar nebėr nei karalių, nei aristokratų - tik Seimo nariai. Damos nebenešioja sijonų - eina tiesiai prie reikalo. Tuštybės Alėja? Na, o gal Tuštybės didmiestis? Dabar daug kad mažiau slepiama, kai kas atviriau rodoma, kartais už mažesnę kainą. Esmė liko ta pati. Džentelmenas, tai yra vadybininkas, nešasi juodame lagamine su užraktu silpnybę. Arba tetulytė su gyvate vietoj liežuvio... Žmonės, vis dar triukšmingi ir ne per dorovingi, ieško kitokių pramogų - gatvėje, scenoje ar žydrajame danguje. Nepraustaburniai pasakytų: tas pats tikslas, paslėptas po trumpesniu sijonu arba didesne kišene. Intrigos dabar netrūksta, o nenuoširdumo - nors vežimu vešk. Neūžauga galų gale pralaimėjo - kam dabar tai rūpi? Vakar jis, šiandien kaubojus, lasu gaudantis mulus. Tuštybės mugėje vakar kažkas padaugino,o dama nuviliojo draugės vyrą. Na ir? Šiandien mokslinį laipsnį turintis mano esąs aukščiau už muskulingą gražuolį su vaivorykštės vėliava. O šis žino, už kur pagriebti, kad sukeltų sąmyšį galvoje. Nublukusiai blondinei odine striuke, pardavinėjančiai muzikos įrašus.

Ir vis tik... Grįžtame namo pilna galva niekų, sėdamės rimti ar liūdni prie stalo ir skaitome. Skaitome, ką sunku išgirsti. Sunku pamatyti. O gal tiesiog pasikeisti?

Marija Pluščauskaitė, 3b

Naglis Jonuška, 10c

AUDRA KYLA LĖTAI

Vidury dykumos pavirtai gintarais,
Pasiliko tiktai tavo žvilgsnis.
Amžinybės aušros vaikštinėjau krantais –
Iškovojau mums sąryšio mirksnį.

Nepabūgęs audros keliavau atsiskleist,
Bet paklydo pūgoj mano virsmas.
Nekaltosios kartos negalėjau pakeist,
Tegirdėjau tiktai tavo riksmą...

Nepavijo bangos sukietėję sakai,
Ir pakilo aukštyn smėlių šėlsmas.
Tu Visatos erdvėj sutirpai kaip kadais,
Pasiliko tiktai tavo verksmas.

Milda Jasaitė, 1MINOLTA

Ignas Kalpokas, 4SAMPO

PEGASAS

(ištrauka iš novelės „Pegasas ir žmogus“)

Milda Jasaitė, 1MINOLTA

Pranciškus eina gatve, traukdamas į plaučius gimtojo miesto orą. Miesto, į kurį sugrįžo po daugelio metų. Dabar jis – įvairių kraštų ir praėjusių laikų piligrimas.

Pirmyn ir pirmyn, kol galiausiai pasiekia nedidelę akmenimis grįstą aikštę. Jos centre stovi balto marmuro Pegasas. Buvo laikas, kai Pranciškus mėgdavo užlipti jam ant sparnų. Dabar to padaryti nepavyktų – skulptūrą saugo stiklinis gaubtas. Ne vien nuo išdykusių vaikų. Sako, marmurui kenkiąs rūgštus lietus. Taip jau yra – šiandien turime iš paskutiniųjų saugoti savo pegasus. Galbūt ateis laikas, kai juos berasime vien senų knygų iliustracijose. Jei kada netyčia ieškotume, jei prisimintume juos buvus...

Keletas turistų su fotoaparatais. Keletas turistų be fotoaparatų. Juos atpažinti labai lengva: vietiniai, įpratę prie šio sparnuoto arklio, net nesustoja pažiūrėti. Tai natūralu. Lygiai taip pat, jei gyventumėte Everesto viršūnėje, stebėtumėtės, kodėl taip džiūgauja tie kartais jūsų namus pasiekiantys svetimšaliai.

Ir dar keletas vaikų – jie nepraradę sugebėjimo stebėtis, o gal tebetikintys pasakomis – vaikšto aplink, nori paliesti gyvūno snukį, tačiau negali.

Pranciškus linkteli Pegasui kaip senam pažįstamam. Pažiūri į akis...

- Suprantu, pabodo tau čia vienam, - ištaria.
Atbulas atsitraukia keletą žingsnių. Išsitraukia vynuogių kekę, likusią be uogų, savo forma kiek panašią į medį be lapų.
- Kad išaugtų ir tau teiktų pavėsį.
Įkiša kekę statmenai į plyšį tarp grindinio akmenų.
- Kai taps nepakeliamai nyku ir ankšta narve, kuriame tave įkalino žmonės, pažiūrėk į šį medį ir pasijusi geriau.
Nors gyvulio akys neatspindi jokio emocijų pokyčio, keleivis supranta: sparnuotasis arklys jam dėkingas.
Pranciškus dar apeina skulptūrą ratu, meta paskutinį žvilgsnį į kekę-medį ir, greitai nusisukęs, ima tolti priešingo aikštės pakraščio link. Nė karto negrįžteli per petį pažiūrėti į seniai praėjusių dienų draugą – taip lengviau atsisveikinti.
Deja, ir medžiams reikia stiklinių gaubtų.

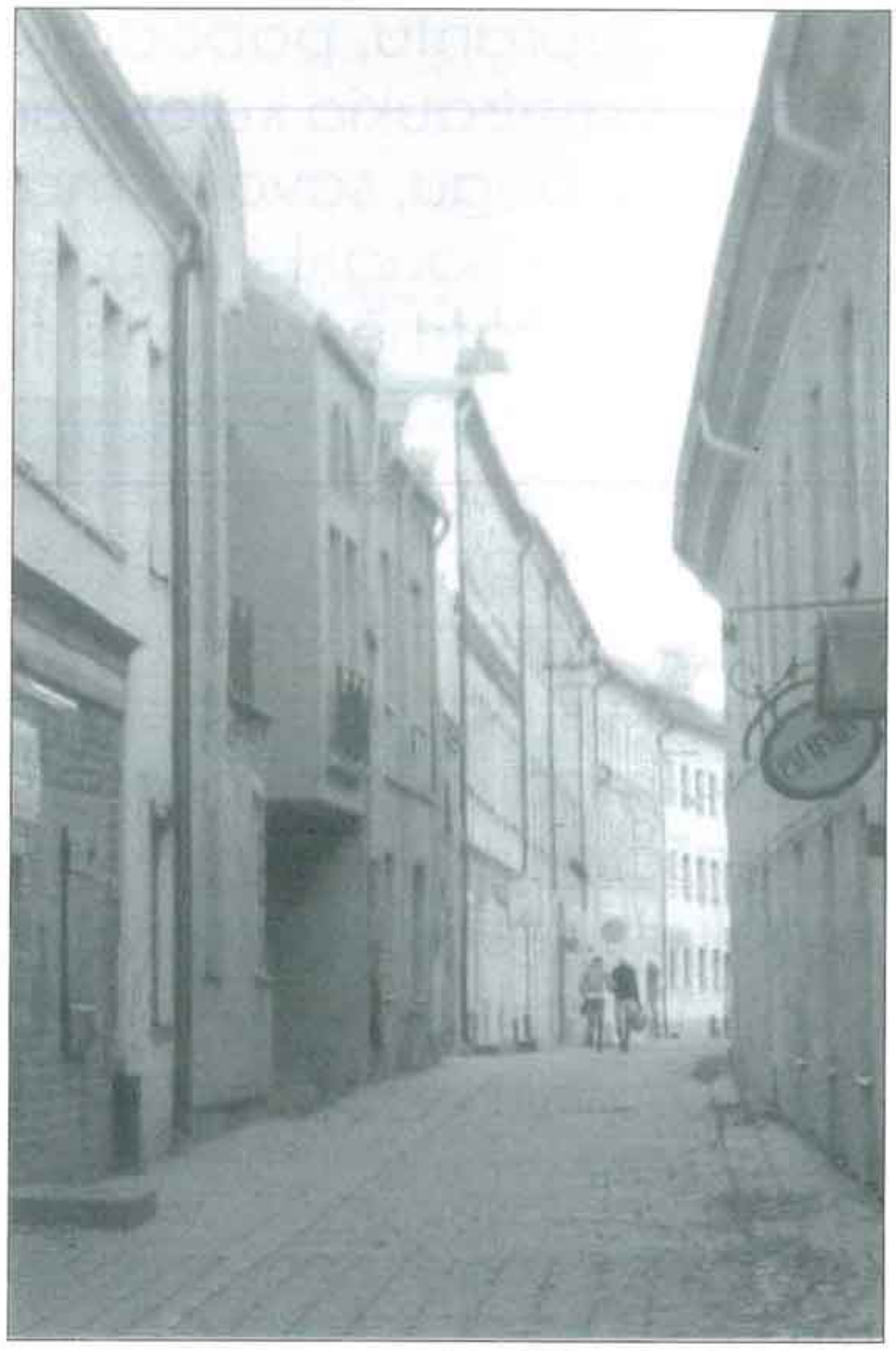

Vaidotas Lašas, 4c

TYLIAI

Plonu teptuku vedžioju juodų dažų linijas ant lango stiklo balto gretimo namo stogo fone. Vienos linijos vingiuoja visiškai be jokios prasmės, sudarydamos pačius keisčiausius ornamentus, kitos jungiasi tarpusavyje, sudarydamos raides ir žodžius. Tie žodžiai dažnai padriki, be jokios prasmės. Juodos raidės gula ant sniego, tik tik mintys ir idėjos vis nesijungia į sakinius ir kiekviena lieka kas sau. Jos lieka neužrašytos, lieka neištartos, lieka tik galvoje. O tolėliau pro langą matyti gatvė. Ja kasdien driekiasi mano kelias. Kiekvieną rytą ir kiekvieną vakarą. Aš ateinu ir išeinu tyliai. Taip, kad niekas nepastebėtų. Ir gal vieną kartą tu sutiksi mane,

einantį gatve. Bus vakaras, ir Bodlero mylimi debesys, tie dangumi plaukiantys debesys, mėgins paslėpti nuo mudviejų akių žvaigždes. Tenai... tenai dar buvo paskutinė properša, bet ir ji dingo. Ir aš jau nebežinosiu, ar debesys man vis dar tebeatrodo nuostabūs, aš išvis nieko nebežinosiu, tik prisiminsiu, kad vėl išėjau tyliai tyliai, kad niekas net neatsigręžė ir kad dabar manęs laukia tyli tyli kelionė namo. O gal mes susitiksime ne vieną kartą ir kiekvienąsyk prasilenksime, kaip prasilenkiama su kate, šunimi ar kitu gyvūnu, dažnai net nepastebint, nes mano kojos žengia be garso, lygiai taip, kaip ir tavosios, tad aidas nuobodžiauja tarp aukštų miesto sienų. Galbūt mes priprasime prie šių nebylių prasilenkimų, jei vieną vakarą, kuomet dangumi plauks debesys, tu manęs neužkalbinsi.

Akvilė Rūtalytė, 3b

-Kas tu?– paklausi.- Ir ką čia veiki kiekvieną vakarą?

-Einu nuo vienų durų iki kitų,- atsakysiu.

-Ir taip kiekvieną vakarą?

-Žinoma.

-Kokias duris palikai sau už nugaros?

-Tas, pro kurias išėjau.

-O kokios durys yra tavo tikslas?

-Tos, pro kurias įeisiu.

-O tavo namai ar toli?

-Ne. Čia pat, už kampo.

-Bet juk ši gatvė niekur neveda. Ir juo labiau niekur nesisuka.

-Tavo teisybė.

Tu gūžtelsi pečiais ir nueisi, o aš vėl kreipsiu žvilgsnį aukštyn... tenai... į debesis.

Indrė Makštelytė, 1b

***

Amžinos tvoros tveria
Kiemą nuo kiemo, draugą nuo draugo.

Gegutės kukavimas
Merdinčio kaimo paslaptis saugo.

Laiko paukštis sklendžia ore
Liesdamas medžių viršūnes, kraštą dangaus.

Duona kvepia. Rugine.
Ne mūsų lūpos ją šiandien ragaus.

Pelėdos balsu dūsauja vakaras.
Žemę slegia baimė lemties.

Šunys akim palydi
Tamsią žmogystą dalgiu ant peties.

Tik kad mūsų kaime mažai žolės jau beliko...

Gintė Pačkauskaitė, 3IBM

RUDUO

Voratinklio gijom aplipusiais pirštais
Glostau rudeniui galvą.
Žemę užkloja nerimas tirštas,
Dažų išsiliejusios spalvos.

Veidrodis siaučiantį lietų atspindi,
Auksinis klevas už lango kvatoja.
Pirmoji šalna iš po žemių išlindus
Laiką voro žingsneliais matuoja.

Rita Dekšnytė, 3b

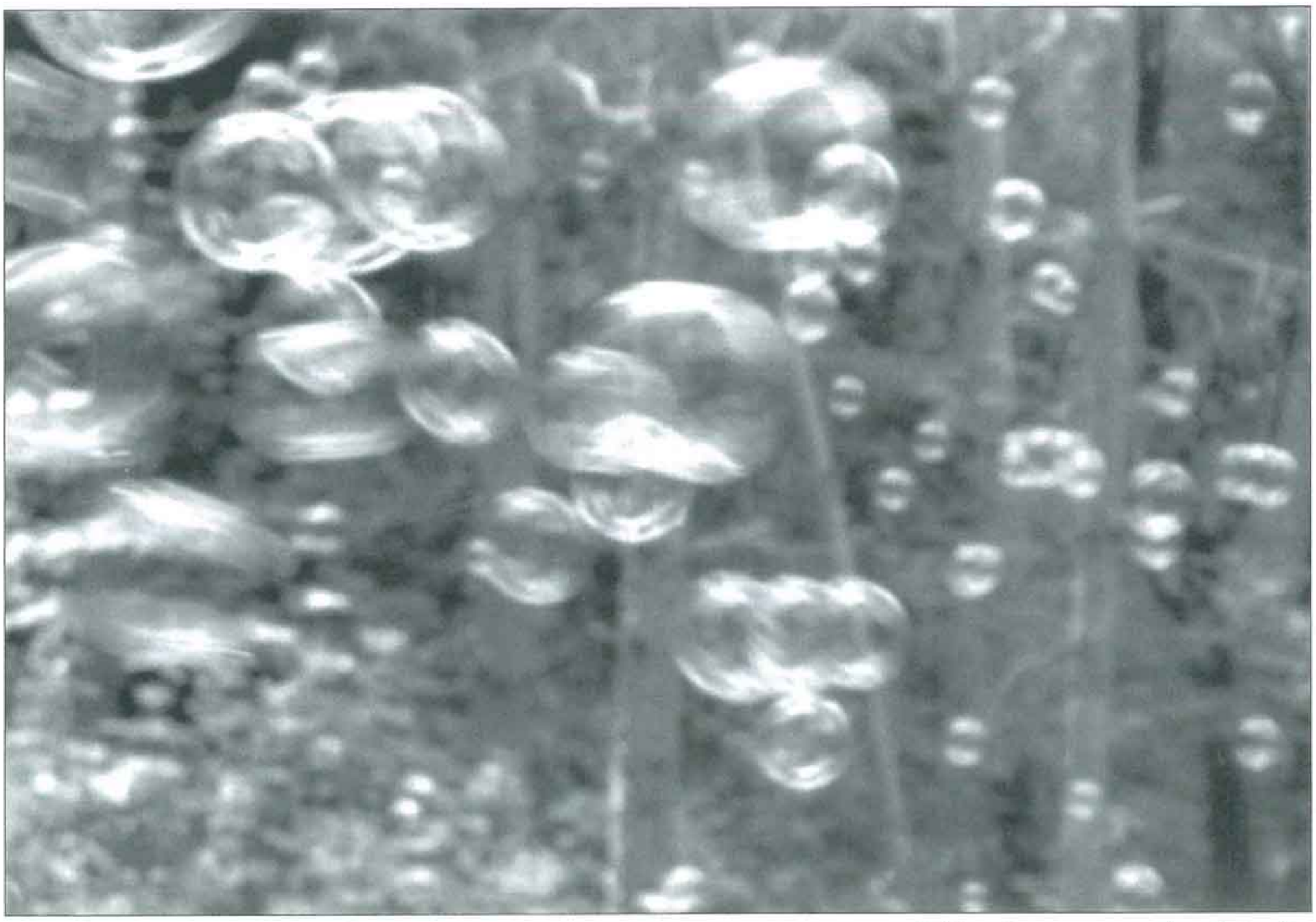
Petras Nutautas, 2b

***

Maža raudona švieselė... Ji nebuvo ryški... Ji buvo blanki... Labai... Reikėjo susikaupti ir įtempti savo dėmesį, kad galėtum ją matyti, nedvejodamas, ar ji ten tebėra, ar tematai tik jos atspindį. Tačiau ji buvo tokia... Kitokia... Jai nėra sukurtas žodis... Ji išskirtinė. Neapibūdinama. Neišmatuojama... Nuo jos neina atitraukti akių... Ji ateina ir užkariauja tave, atimdama paskutinius tavo dėmesio lašelius ir pasiimdama juos sau... Jai neįmanoma pasakyti „ne“... Jai neįmanoma atsukti nugaros. Nors tai, atrodo, taip paprasta ir lengva... Ilgainiui akys ima apsiprasti... Nebereikia gulėti ir bijoti kvėptelėti, kad jos neužgesintum... Ji pradeda darytis aiški... Ji pradeda prisijaukinti... Tai džiugina. Dabar gali ramiai gulėti ir tiesiog gėrėtis ja... Galvoje nesušnibždės nė menkiausias vėjelis, niekas neįeis ir nenutrauks šios magijos... Tu gulėsi visiškoj harmonijoj su ja... Ir nesistengsi to suvokti... Tu jausies laimingas vien galėdamas ją pajusti... Ir tu būsi už tai jai dėkingas... Ji ryškės... Ji ims nustelbti viską aplink save... Tu nesugebėsi įžiūrėti nieko kito... Nes ji prikausto prie savęs... Tu norėsi pamatyti kažką kita... Bet nesugebėsi... Ji tavęs nebepaleis... Tu įtempsi visas jėgas ir visą dėmesį skirsi išsivadavimui nuo jos... Tu bijosi... Bijosi, kad tau nepavyks. Ilgainiui tau darysis vis sunkiau ir tu imsi nuleidinėti rankas... Nejaugi viskas taip ir yra? Nejaugi ji gali prikaustyti mane ir atimti iš manęs visą laisvę? Viską, ką turėjau iki to? Tai negali būti tiesa. Tu prašysi, kad tai nebūtų tiesa. Tu nebekovosi... Tu pasiduosi ir suklupsi ant kelių... Ir melsi visų šventųjų, kad pabustum ir kad viskas tebūtų sapnas. Ji sumirksės... Šelmiškai šyptelės. Ji yra pranašesnė už tave. Tu nieko negali padaryti. Tu klūpai ant kelių prieš ją... Tačiau ji nenori žiūrėti į tave pasilenkusi... Ji leidžia tau stotis... Prašo tave stotis ir žiūrėti į ją kaip į lygią... Ir tu atsistosi. Nematysi kitos išeities... Ir vėl gėrėsies ja. Jos grožiu... Jos paslaptingumu... Jos magija... Bet... Ji nebebus tokia, kokia ji buvo anksčiau... Tu prieš ją klūpojai... Ir mintyse tebeklūposi visą laiką. Ji tave parklupdė... Ir šis randas pasiliks giliai įrėžtas tavyje visam tavo gyvenimui... Tačiau ji tebėra ji... Ta... Vienintelė... Jai vis dar nėra žodžio... Tas, kurį būčiau pavartojęs aną kartą, nebetinka... Nes

ji keičiasi... Keičiasi kiekvieną akimirką, keičiasi sulig kiekvienu tavo kvėptelėjimu, sulig kiekvienu lašeliu, krentančiu į tavo laimės taurę... Ji keičiasi... Ir tai dar labiau iškraipo rėmus, į kuriuos ji yra bandoma įsprausti... Ji dieviška... Tiesiog... Ji gęsta... Ne! Tai negali būti tiesa... Tiesiog tu apsipratai su ja... Ji ima atsibosti tau... Tu primeluosi sau gyvą velnią, kad tik įtikintum save, jog ji negęsta... Tu netikėsi, kad taip yra... Tačiau tu žinosi. Žinosi, kad tai tiesa... Kad ji tave palieka. Ir ji nebesugrįš... Tu prašysi, kad ji grįžtų... Prašysi, kad tas mažas raudonas vos įžiūrimas taškelis vėl sužibėtų visomis gražiausiomis spalvomis, tačiau jau nebesitikėsi, kad ji sugrįš... Tu verksi... Tu nenorėsi jos prarasti... Bet tai jos sprendimas. Ji nestovės prieš tuos, kurie klūpo prieš ją ant kelių ir prašo paleisti. Ji įvykdė tavo prašymą. Paleido... Ir išėjo... Viskas. Užgeso... Tu žinai tai... Dabar tu dar vieną šimtąją sekundės dalį pažiūrėsi į jos atspindį ir pravirksi... Pravirksi, nes ji nebegrįš... Ir tu žinosi kodėl... Nesijausi vertas buvimo su ja... Ir vis tiek siaubingai trokši vėl prisiminti bent vieną akimirką su ja... Kad ir pačią baisiausią, kad ir pačią sunkiausią. Nes be jos viskas ne taip... Viskas telpa į žodžius... Ir viskas yra suvokiama... Ji užgeso. Ir nebesugrįš...

Rūta Baranauskaitė, 4a

VAIDA RIMEIKYTĖ, 2A

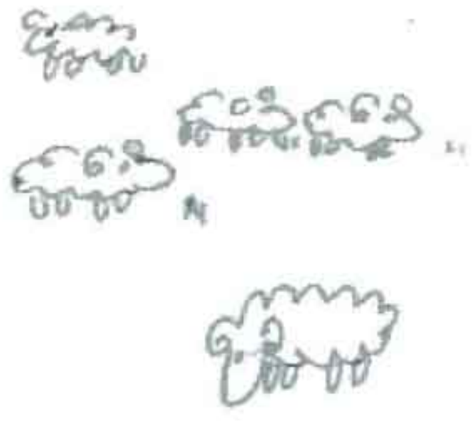
VALDYTOJOS. GADINTOJA

„Laimai talkino septynios valdytojos: Verpiančioji, Metančioji,
Audėja, Gadintoja, Sergėtoja, Nukirpėja, Išskalbėja“

Užtenka tau pasirodyti ir baltos rankos suvirpina siūlą,
ir siūlas nutrūksta,
ir rangos tartum angis
Audėjai lėliukių linkui,
gyvo sidabro perėtų.

Gyvas sidabre, krisk drobėn,
drobė tevirsta į siūlą,
siūlas tevejas tesukas,
kamuolys į vilną tevirsta,
vilna tevirsta į avį,
avis – į ėriuką, ėriukas – į liūtą –
ir taip lig pradžios
ik’ viskas susprogs
ir vėl susitrauks
į niekur.

Užtenka tau pasirodyti ir drobės pačios išbąla.

VALDYTOJOS. AUDĖJA

„Laimai talkino septynios valdytojos: Verpiančioji, Metančioji, Audėja, Gadintoja, Sergėtoja, Nukirpėja, Išskalbėja“

(n)oras klampus:
lip(š)numas prakaito
siūlais nuo manęs
ieško prie ko prikibti:

ant butelio medžio
ausiu kokoną –
metras virš triušio olos,
totorių dykuma
pro (l)angą regėti.

dvidešimt dvi valandas
miegosiu, valandą
iš tru(m)pučio virpėjimo
kinų sieną mazgysiu,
valandą lauksiu
baltojo triušio
prabėgant.

Austėja Vaitkūnaitė, 2a

Eglė Tubelytė, 2a

ŠOKOLADINIS TRIUFELIS IR PRANCŪZIŠKI KVEPALAI

Staiga laikrodis sustojo. Nei iš šio, nei iš to jo plastmasinė švytuoklė nustojo supusis pirmyn ir atgal už apdaužyto ciferblato, apklijuoto lipdukais su krepšininkais. Šokoladinis triufelis, padėtas ant stalo, nerangiai pasisuko į šoną.

– Pone Sienini Laikrodi, gal galėtumėte paaiškinti šio savo keisto poelgio prasmę? – piktai paklausė jis.

– Kchem... Aš tiesiog eee...pailsau.. .Nejau neturiu teisės minutėlę atsipūsti? – atsakė šis, sukeldamas didžiulį triufelio nepasitenkinimą. Jis dar kartą pasisuko – šį kartą karoliukais siuvinėtos šlepetės link.

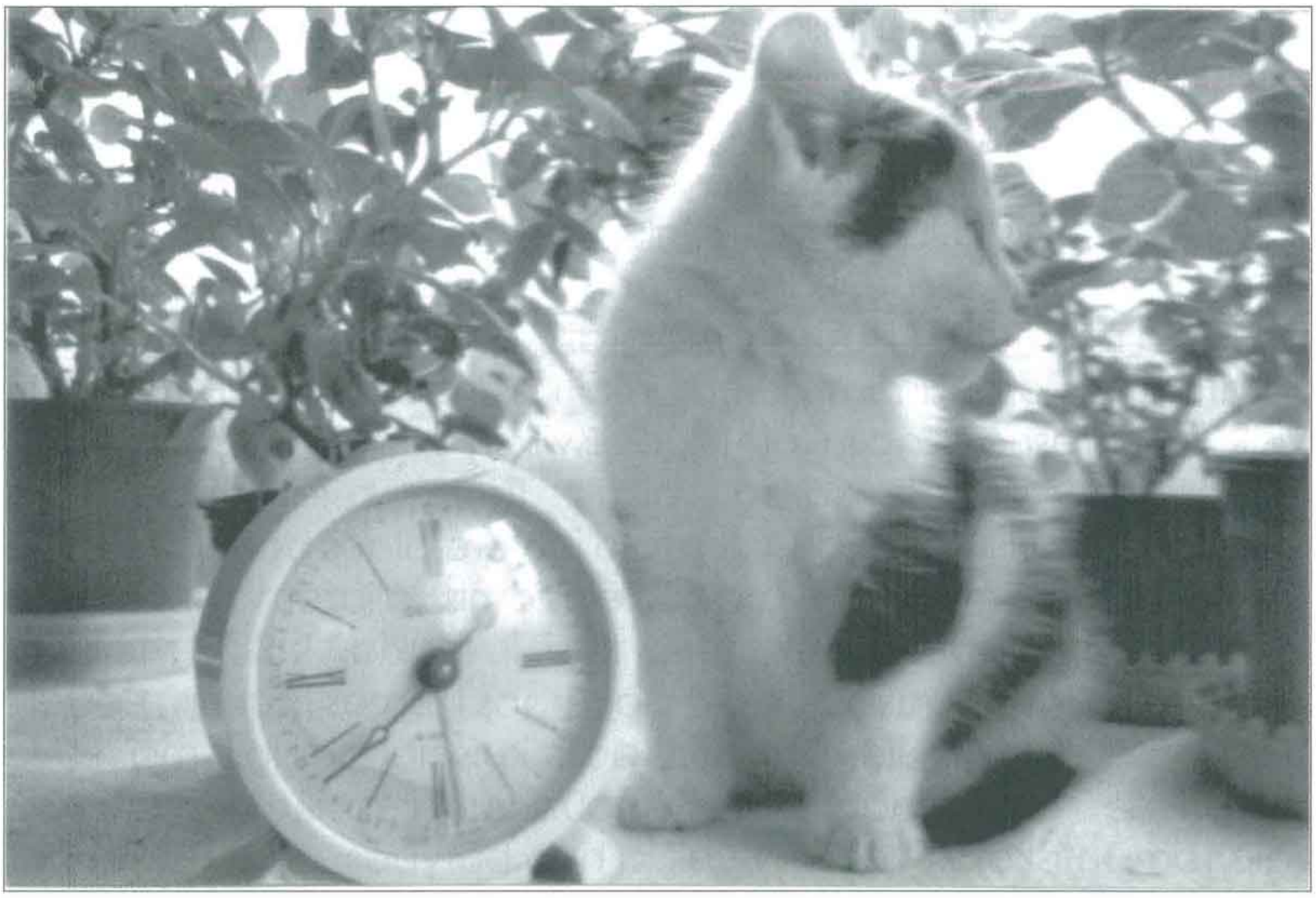
– Kas per įžūlumas! Tiesiog taip imti ir sustoti vidury baltos dienos! Ir kaip galima pakęsti tokį elgesį? – jis pakartojo savo priekaištus.

Deja, šlepetė buvo pernelyg užsiėmusi ir negirdėjo šokoladinio triufelio skundų, nes įdėmiai žiūrėjo laidą apie gamtą, rodomą per televizorių. Ekrane buvo matyti, kaip nukaršęs geltonas liūtas vejasi jauną zebriuką, tačiau jis per daug mažas ir nespėja pabėgti – plėšrūnas pasiveja jauniklį ir suleidžia kraujo ištroškusius dantis į gležno zebriuko kailį.

Deja, nė vienas žmogus aludėje to nepastebėjo. Televizorius rodė laidas vieną po kitos visų užmirštas, nes kiekvienas, kas atidaro šias atsilupinėjusias duris, iš šios įstaigos nesitiki nieko daugiau, kaip prisigerti iki žemės graibymo ir laukti, kol pikta barmenė (ji būtų labai graži, jei nusimestų tą siaubingą sarafaną su oranžinėm gėlėm ir jei kas nors ją pamatytų bent kiek padoresnėje aplinkoje) juos išvilks į gatvę vidury nakties, pasibaigus aludės darbo laikui. Tiesa, keletas beviltiškų alkoholikų, kurie sėdi štai už to stalo įsitvėrę alaus bokalą vienoje rankoje ir cigaretę kitoje, į apdulkėjusiomis žaliuzėmis uždengtus langus įkyriai barbenant lietui, tikisi ir laukia, kol ši mergina pasišlykštėdama paims juos už pakarpos ir išmes laukan. Kodėl? Nes būtent tada jie pajunta patį keisčiausią jausmą savo gyvenime – svaiginantį jos prancūziškų kvepalų kvapą, kuris taip romantiškai ir švelniai dvelkia nuo būtybės, giliai įklimpusios šiame purve.

Už šių cigarečių dūmais aprūkusių langų lėtai šaligatviu slinko šešėlis. Kažkodėl jam buvo nė motais, kad į jo juodą kūną sudūžta lietaus lašai, o paskui ištykšta ant šaligatvio. Jam buvo nesvarbu, kad dabar ruduo, kad netrukus Kalėdos, kad namie paliko verdantį puodą su bulvėmis ant dujinės viryklės. Jis tiesiog ėjo pirmyn ir pirmyn pro žmonių namus, piktus šunis (bent jau taip rašė perspėjimai ant aukštų tvorų), parduotuves, kol išgirdo tylų šniokštimą. Šešėlis nustebo. „Nejau priėjau jūrą?“ – pagalvojo. Tačiau savo juodomis abejingomis akimis pamatė tik Nemuną, kuriame plaukiojo kolos butelis. Bet, nepaisant to, upė atrodė stebuklingai su savo tiksliais ribotais krantais ir begaliniu ilgiu tolyn.. Jis susvyravo. Ir to užteko. Šešėlis pajuto tik stiprų vėjo gūsį ir spėjo pamatyti prieš akis žalią vandenį.

„Šiandien, apie septynioliktą valandą dvidešimt penkios minutės nuo Aleksoto tilto Kaune nušoko 14 metų vaikinas. Jo išgelbėti medikams nepavyko – jaunuolis mirė reanimobilyje. Toliau žiniose klausykite apie tai, kaip neatsargus šeimininkas, palikęs namuose įjungtą dujinę viryklę, sudegino savo butą. Nukentėjusių nėra.“

Andrius Senulis, 4a

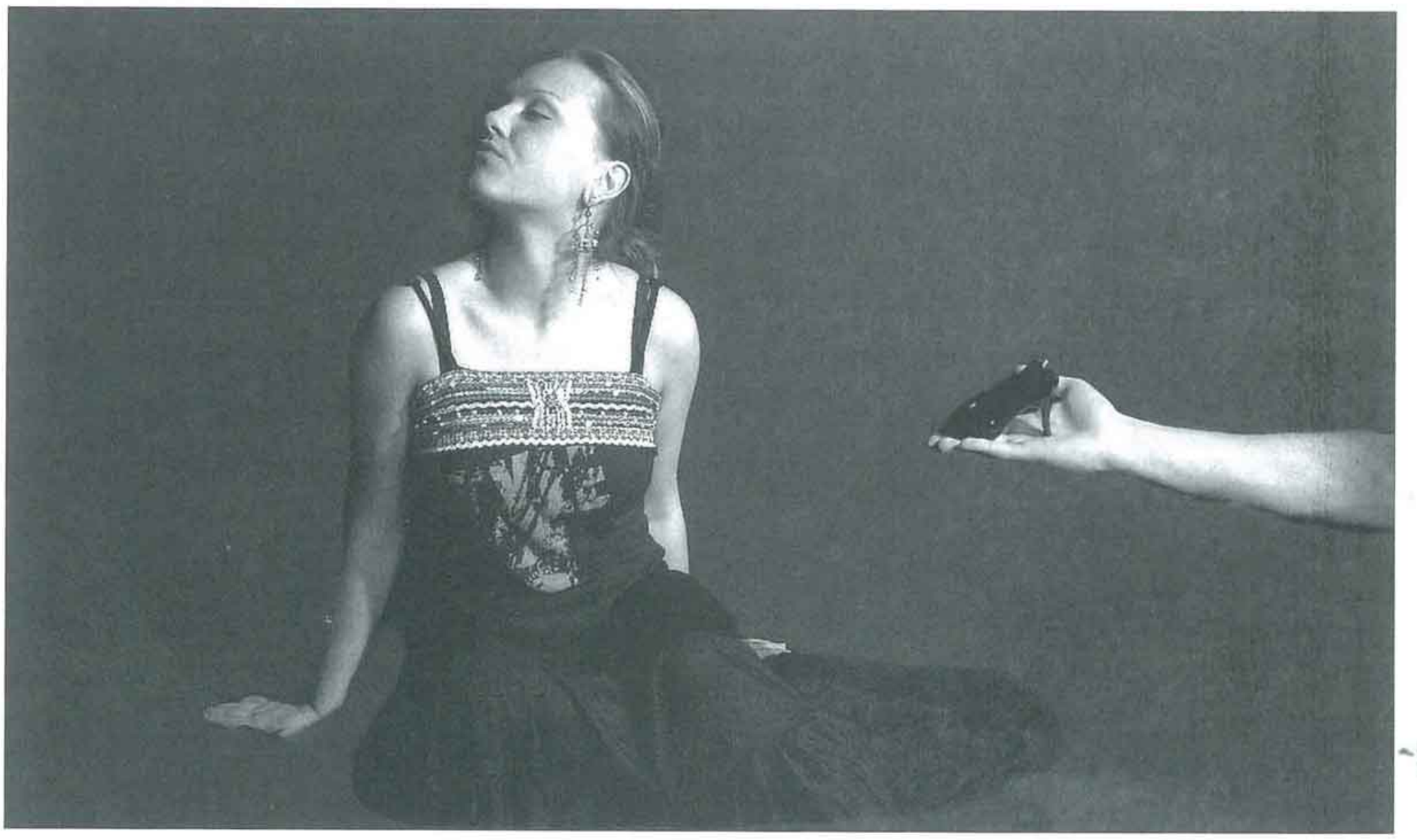
AUDRIUS ŽIDONIS, 4SAMPO

IRONIJA,

Tu be proto žavi, kai juokiesi,
Iš skausmų išvaduoji mane
Ir kvailybėj jėgų sau semiesi,
Kad pražystum žaisminga gėle.

Niekadėjai negaili tau mėšlo,
Kad purvyne nuskęstum... o tu...
Nusišypsai, nes moki "Grotesco",
Damų tango, nuo karo laikų.

Šoki taip, kad iš juoko apsvaigus,
Patenki į begėdžių rankas.
Jie išrengia tave ir palieka
Tik sarkazmas tiesus, tik kančia.

Vilius Pankauskas, 4SAMPO

Dovilė Žmuidaitė, 4SAMPO

VĖL IŠ PRADŽIŲ

Mylinčiojo ašaros

Rojus... Dangaus rūmai... Laikrodis muša paskutinę valandą. Sako, po to vėl bus viskas iš pradžių.

Sėdi Dievas...

Koks jis?...

Hm, kaip kam patinka... tarkim, perregimas.

Rūmai?...

Stogas kiauras, viršum jo dangus... Daugybė medžių ir gėlių laiko apglėbę šventųjų statulas nudaužytomis nosimis, nubrozdintais skruostais, gal berankes ar bekojes. Šventieji – tai tik žmonijos sumanymas...

Rūmai?

Lyg bažnyčia, lyg mečetė... o gal sinagoga... nors iš tiesų labiau primena religinių relikvijų sandėlį... Tie šventi niekučiai vis dar dvelkia prabanga, didingumu, meistriškumu. Atrodo lyg po karo. Ne, po daugelio ilgų karų...

Tylu, tik kažkur toli gieda paukščiai, šniokščia vanduo, čiurlena po tavo kojomis...

Šviesu, nors saulės nematyt... Oras toks tirštas ir geltonas, lipnus lyg romantiškas saulėlydis... Šilto vėjo šnaresy sklando aukso dulkės, žiedlapiai ir akimirkos drugiai...

Kažkuo kvepia... truputį saldžiai, šiek tiek rūgščiai... ką tik perpjauto raudono greipfruto skoniu...

Pasaulis čia sudėjo geriausia, ką turėjo, o Laikas nugludino kaip mažus pajūrio akmenėlius...

...

- Ar žinai, kad dabar jau Pabaiga? - klausia Dievas vienišo Padaro, sėdinčio ant baltai dažyto parko suoliuko. Ant Padaro nugaros atsispaudę šviežiai nudažytų lentų dryžiai. O šis tik maišo baltą klampų dažą skardinėje šalimais, prie pat Dievo kojų, maišo lėtai suėmęs ilgą storą teptuką už paties galo... Maži padykę lašeliai išlekia iš skardinės ir nutūpia ant perregimo drabužio...

- Kodėl tu taip? - vėl klausia tas, kuris ir taip viską žino.

Padaras pagaliau pakėlė akis... Pakėlė ir pažvelgė į perregimą Dievą... Išvydo tiktai daugybę išsigandusių balandžių, amžinai jo balandžių, balto mazuto sulipdytomis plunksnomis. O jie skrido, pavargo ir nutūpė...

- Aš tik noriu, kad kas pasakytų: „Nesėsk, suoliukas dar nenudžiūvo“...

...

- Ar žinai, kad jau Pabaiga? - klausia Dievas vienišo Gyvulio, gulinčio po plačiu palmės lapu ir spjaudančio raudonas granato sultis į pajuodusio sidabro spjaudyklę. Ore skrieja kraujo spalvos čiurkšlės, raudoni purslai tyška ant perregimų drabužių. Nuo siestos karščio banguoja oras ir kruvinos gėlių galvos... Virpteli pakeliamos gyvulio blakstienos, bet rudose jo akyse neatsispindi Dievas.... tik laukas saulės karšty raudonai blizgančių nelaimingų gėlių - jos išaugo ne vietoj...

- O buvo laikas, kai mes visi kartu...

...

- Ar žinai, kad jau Pabaiga? – klausė Dievas Sutvėrimo.... dar klausė Daikčiuko ir Išgalvoto... kol pagaliau paklausė Nieko... o Niekas tepasakė:

- Aš gi Niekas, aš nieko nežinau...

...

Drąsiu žingsniu žengia Gyvulys, Sutvėrimas, Padaras, Daikčiukas, Išgalvotas ir Niekas... Jų žingsniai aidi neaprėpiamose menėse, ilgi riesti nagai caksi prisilietę prie marmuro grindų. Cvakt, cvakt... Tik Niekieno žingsnių negirdėt.

- Dieve, jei jau Pabaiga, išpildyk paskutinį norą. Duok mums tai, ko mes neturim...Duok tą, kuris mus mylėtų... Prikelk tuos, su kuriais mums būtų gera....

- Na, kad jau Pabaiga... Bet duosiu tik po vieną ir tik už mylinčiojo ašarą....

...

- Na, kas gi tau? Man gali pasakyti viską. Aš gi Dievas....

- Bet aš gi Niekas, aš nemoku verkt...

Tylu. Dievas mąsto, vyniodamas aplink pirštą nematomą ūsą:

- O jeigu aš tau dovanočiau vieną ašarą?

- .... o gal geriau pradėkim viską iš pradžių?...

Gintė Pačkauskaitė, 3IBM

Milda Jasaitė, 1MINLOTA

Licėistų kūryba

Rūta Makutėnaitė, 4c

RYTAS

I

Mes negeriam kavos –
išpilame
ant cherubinų sparnų
ir jie įgauna atspalvį,
tokį, lyg artėtų audra
ir temdytų blyškų dangų,
ne žydrą, o balkšvą.
Negeriam kavos iš
puodelių, telpančių ant
nykščio pagalvėlės –
akis praplėšia aušros skimbtelėjimas
į lango rėmą.

II

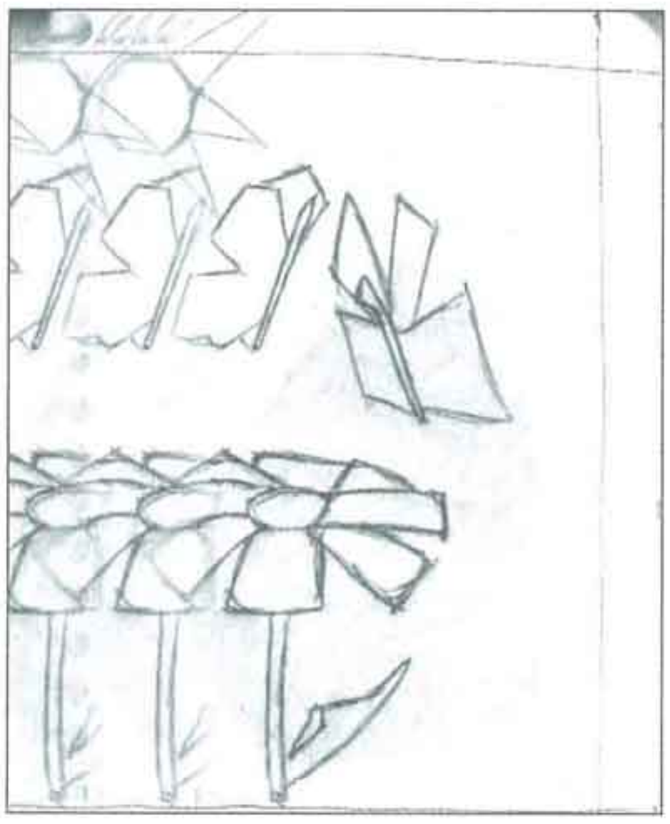
Šiandien geriame kavą –
juodą, be cukraus –
ji nubaido tylą
šaižiai klyktelėjusi
kavinuko švilpuku
ir nepastebimai įsigeria
į odą, plaukus –
tada dar ilgai junti
rytą pirštų kapiliaruose,
ir diena tampa ritualu,
išlaikydama qselės lenktumą
iki tamsos.

III

Ir vis vien
pabundame
brėkštant.

KAS KO

kas ko tyko
kas ko tyko
aš tykau
švelniai tyliai
apkritus žiedadulkėm
tu tykai manęs tykančios
manęs stebinčios
grįžteliu staigiai
ir išslystu
žuvim šulinin
gilumon šulinin
skaidrumon
lengvuma vien aplink
dangus po manim -
virš manęs tamsuma
vartant ją mainos
atspalviai kuosos
duonos riekę per pusę
apmąstant švelnumą
kas tyko manęs

Marija Pluščauskaitė, 3b

Miglė Anušauskaitė, 3d

ARBATŽOLIŲ ŽMOGUI

Kol visas vanduo dar nevirto garais,
Ateik.
Ar matai
Išbyra arbatžolės ant grindų pavėsinėj.
Panyra ten kojos...
Juosmuo...
Ir krūtinė.
Kas žino,
Ką paukščiai apgaubia sparnais?
Ateik.
O žiedlapiai spurda lyg būtų gyvi –
Uždangstai man akis
Išvirtam
Vandeny.
Mes vieni,
Kol vanduo dar nevirto garais.
Ateik
Tais takais, kur jauties kaip nesavas,
Kur melancholiškai žiūri ruduo,
Ateik, kol dar verda vanduo.
Tavęs laukdama
Išsiviršiu
Kakavos.

---------- - -------

Gintė Pačkauskaitė, 3IBM

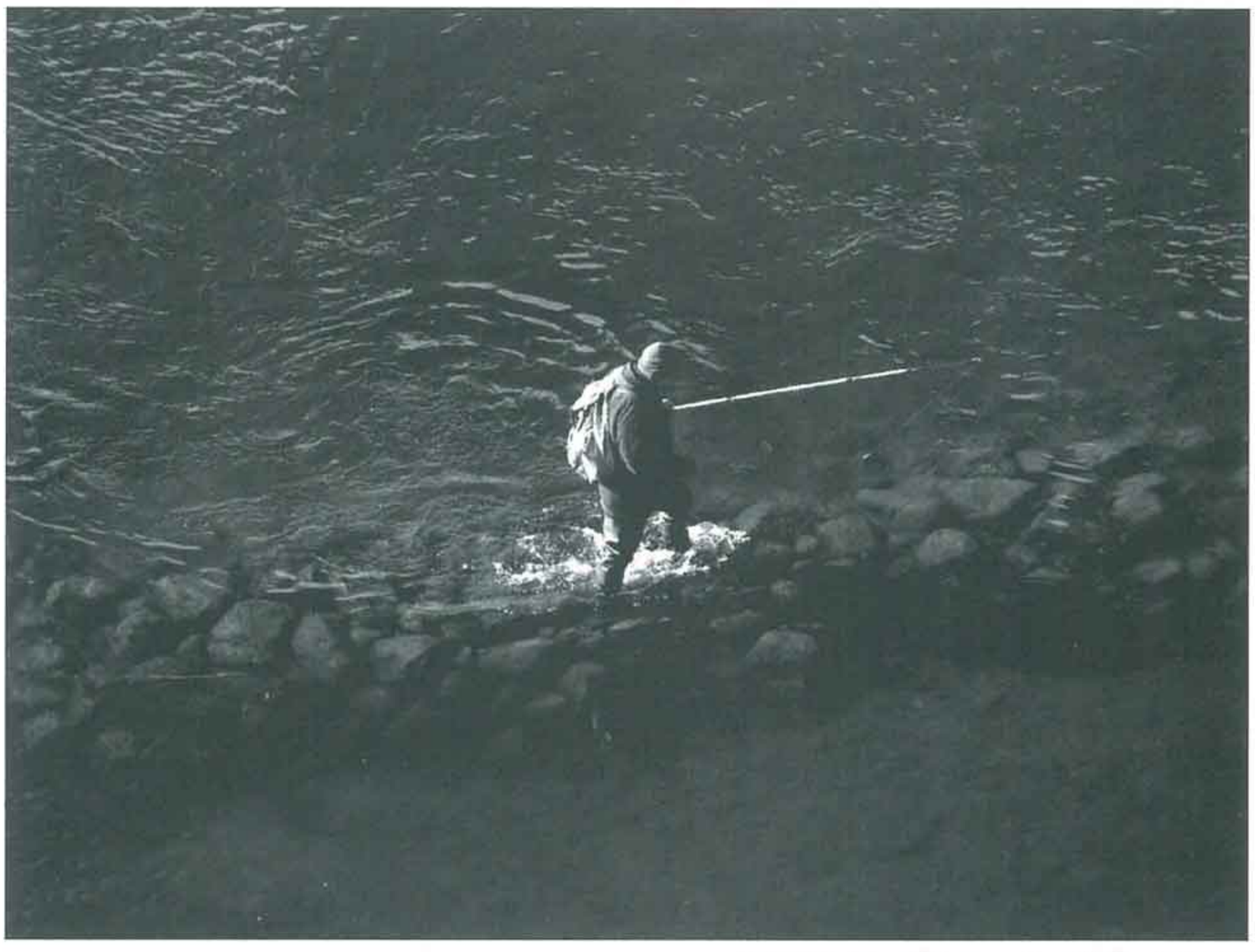
MOLAS

Prie molo supas tingiai plūdės,
Nugręžtos nugaros - žvejoja.
O molas markstosi prabudęs
Ir tyliai bangą atrajoja.

Koks šaltas tu po mano pėdom
Ant molo stoviu ir šypsausi.
Žvejai, kodėl taip tykiai sėdit?
Šįryt su vėju aš draugausiu.

Mane lengvai čia vėjas randa,
Lengvai atspėja mano norą
Ir, švelniai perbraukęs per sprandą,
Nestipriai stumteli nuo molo.

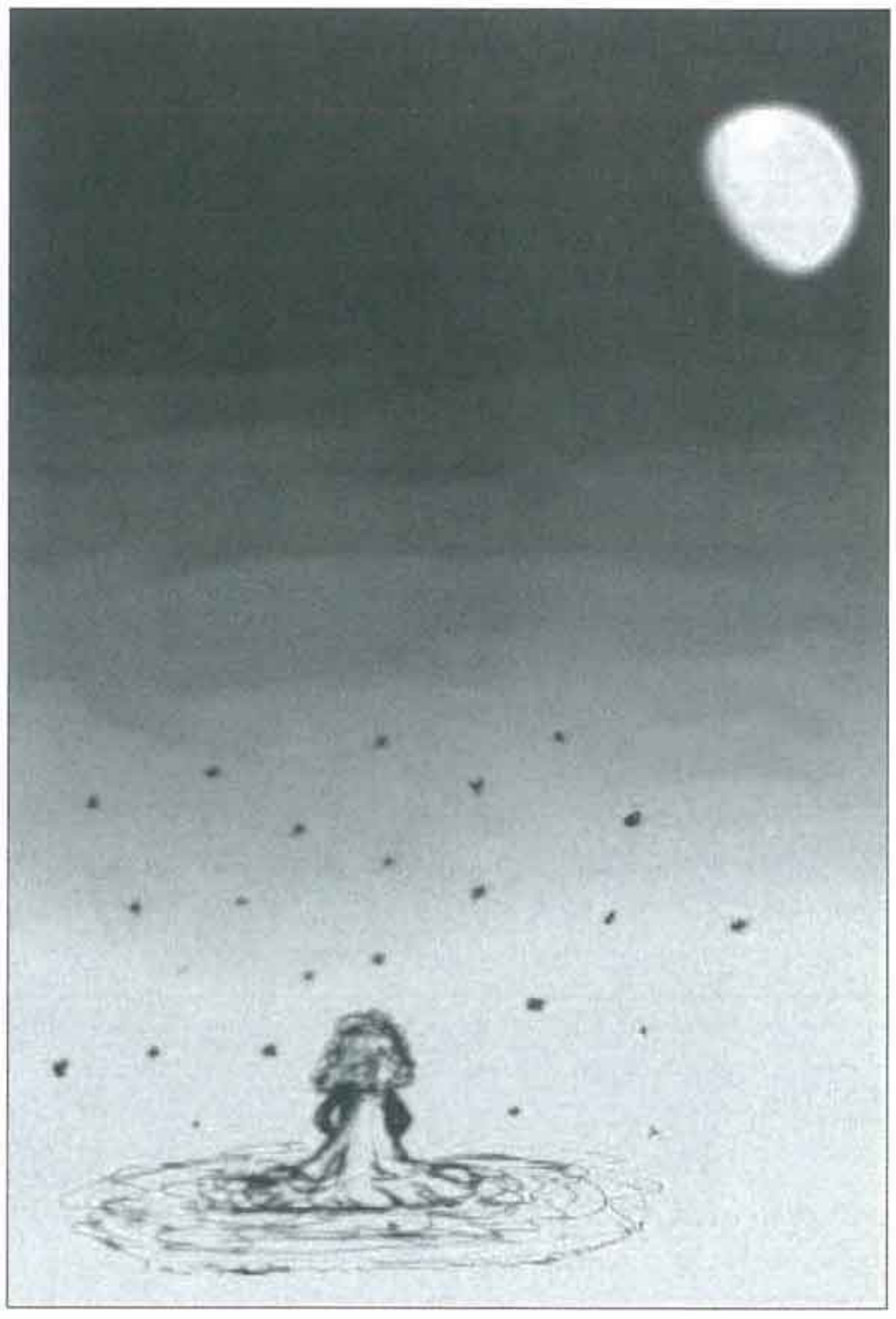
Žvejai, kodėl taip tykiai sėdit?
Nugręžtos nugaros - nesmerkia.
Linguoja plūdės. Ir girdėti,
Kaip molas vangiai užsimerkia.

Gintė Pačkauskaitė, 3IBM

Rūta Savickaitė, 4c

Visur tamsu,
Visur kruopščiai uždarytos durys,
Kad niekas neprasprūstų,
Kad niekas nepabėgtų,
Kad niekas neįkvėptų.
Ir nebėra kur trauktis,
Miegot,
Sėdėt,
Miegot,
Tvirtėt,
Miegot,
Nusilpt,
Miegot,
Sėdėt.
Visur tamsu.
Išeinantys atsainiai sveikina įeinančius,
Trumpam atsidaro durys...
Mainai įvyko.
Dūžta likimai,
Baigiasi baimė –
Prasideda baimė.
Durys užsiveria,
Lieka tarpelis dieviškam pirštui,
Ir vėl visur tamsu.

Marija Pluščauskaitė, 3b

DIMITRIJUS BABIČIUS

PASAKA BE GALO

Karas. Žmonės eina ir žūva. Žmonės krenta it musės, teršalų paragavusios. Aplinkui sprogimų rožės, kraujo čiurkšlės įvairiais kampais visokius vektorius braižo, galūnės it jauni gulbinai lekioja. Tankai važinėja, o jų viduje tankistai kvėpavimo procesus atlieka. Pasuka tankas savo išdidų vamzdį ir paleidžia sviedinį, kuriame inžinierius Garinas deklaravo visas humanizmo idėjas. „Bum!“ – sušunka gamta, oro molekules drebindama. Kaipmat pakyla dulkės ir lavonai.

- Ėhė, kaip pataikiau! – džiaugiasi tankistas ir patenkintas keikiasi, kad net ausis kruta. Tada pagalvoja apie prišnerkštą seklyčią ir buvusią žmoną, kuriai alimentų mokėt nereikia, - ir išsyk prieš akis visa Tėvynės galybė iškyla.

- Aaa! – rėkia nelaimingas pėstininkas, šoviniams pasibaigus. Ir nekyla jam nei Tėvynės galybė, nei kiti garbūs atributai.

Išsikasė kariai apkasus ir sulipo. Rodos, mažumėle aprimo. Tik kartkartėmis kažkur granata driokstelį, ir klyksmas pasigirsta – vėl ant neatsargaus besituštinančio užtaikė.

- Rytoj atsiųs pagalbą, - trinasi rankas leitenantas, išraudęs it nekalta mergelė pirmąją naktį. Trinasi nušalusius delnus ir kareivos, aplink žvalųjį vadą susispietę.

- O ką atsiųs? – teiraujasi vienas, rodos, dar visai jaunas eilinis. Nežino jis, kokio atsakymo tikėtis, ir nesupranta, kodėl apskritai šis klausimas nuo lūpų išsprūdo. Bet klausti gi reikia. Dėl profilaktikos.

- Et, neturiu žalio supratimo, - smagiai nusispjauna leitenantas. Ir visiems ramiau.

Tuo metu padangėje pasirodo lėktuvai – šaunūs kalnų ereliai, kryžiais ir vėliavomis aptęplioti.

- Po paraliais, ruoškit pabūklus, puspročiai! - žviegia leitenantas, surimtėjęs per sekundės šešiasdešimt devintąją dalį.

Paklaikę kareiviai puola vykdyt įsakymą, ir po akimirkos vienas pabūklas jau stovi kažkokiu šlamštu užtaisytas.

- Varyk! - rėkia vadas, kiek tik leidžia balso stygos.

- Triokst! - entuziastingai atsiliepia sprogimas, ir iš vieno kalnų erelio užpakalio ima virsti juodi dūmai. Paukštis, gėdydamasis savo rūkančios sėdynės, neaiškiai sumūkia – kaip paprastai mūkia kastruojami jaučiai – ir akmeniu drimba į karo lauką.

Tiesiai į apkasą.

- Ai! – spėja spygtelti sudegdamas leitenantas. Kareiviai, žinia, kuklesni, ir miršta tylėdami.

- Zigmundas žuvo, - žiovaudamas sumarma Alfredas, kito lėktuvo pilotas. Nepraeina nė minutė – ir jau Alfredo erelis dūmais tuštinasi, ir Alfredas visai ne žiovauja, o siaubingai klykia.

Likusieji aukštybių arai pasisuka pasisuka, numeta vieną kitą bombikę, susprogdina vieną kitą leitenantą, ir lekia atgalios bazėn: vakarienė – šventas reikalas.

- Dar gerai, kad anie savų nepasiuntė – tai būtų pekla užvirusi, - guviai pastebi kažkoks pilotas, Alfredo giminaitis.

Temsta.

Kartu su diena užgęsta ir mūšio gausmas. Tik tik girdis apkasuos bruzdėjimas: lavonus renka, sukrešėjusį kraują ir vidurius nuo kulkosvaidžių krapšto.

- Aure, antai Robertas: jo vestuvinį žiedą ir už mylios atpažintum, - vienas kareivis pakelia apanglėjusią plaštaką.

Šalimais girdisi tylus pokalbis:

- Dujų šiąnakt neleisim? – teiraujasi jefreiteris, ir iš balso aišku, jog pats labai norėtų, kad vis dėlto nuskambėtų „Leisim“.

- Jokiu būdu, - tripiršte ranka mosteli kapitonas. – Rytui paliksim.

„Idiotas,“ – mintyse urgzteli jefreiteris ir, įsisupęs į šiandieną ištaškyto bendražygio apklotą, ramiai užmiega.

***

Rytas. Žmonės eina ir žūva. Žmonės krenta it musės....

Martynas Šatas, 3IBM

VIZITINĖ KORTELĖ

Mūsų adresas:
Studentų g. 65,
LT-51369 Kaunas
tel.: 451469
www.ktug.lt

Raštinė
tel.: 451469
Rastine@ktug.lt

Direktorius
Bronislovas Burgis
tel.: 451469
Burgis@ktug.lt

Gimnazistų prezidentas
Aurimas Rabačius
+370 670 53600
rabaciusa@gmail.com

ŠALTA

Pasitraukiam į šiaurę
Ir užsidegam žvakę.
Vienišumą šešėliais kartojam.

Pasidarėte žiaurūs,
Puolat nieko nesakę.
Vėlei šunys pašėlusiai loja.

Nemaldausi, nerėksi –
Ledo žiežirbos spingsi.
Iš tylos neišbrisi pavargęs.

Glėbyje pasislėpsi,
Pailsėsi, nurimsi,
O pusnynus tik varnos išmargins.

B. B.
2005 09 27

NACIONALISTINIS

Prie Plungės gimti – reiškia gimti amžiams.
Visai nereikia tapti – reikia būti!
Nepasikeisti. Neišduoti. Nesitraukti.

Stebiuosi, kaip žemaičiai skraido,
važinėja, kraustosi, keliauja,
kai šaknys jų – po kryžium prie Babrungo.

Nesistebiu, kai atsiklausia *Kon saka?*
ne vokiečio ar lenko, o kaimyno,
iš Lietuvos atklydusio į mūsų žemę.

B. B.
2005 09 29
Žemaitija

